

● અનુક્રમણિકા ●

01 શાને ઈમામુલ અંબિયા	04
અંબિયા	عَلَيْهِمُ السَّلَامُ
02 કન્જુલ ઈમાન વ ખજાઈનુલ ઈફાન	09
03 (દર્સ હદીષ) મિર્ાત (ઉર્દુ) શર્હ મિશકાત (ભાગ : ૨)	12
04 હશ્ટ બહિશત (મલ્કુઝાતે ઘવાજગાને ચિશ્ત)	15
05 હદાઈકે બાજીશાશ (ભાગ : ૨)	19
06 કાનૂને શરીયત (ભાગ : ૨)	23
07 અવામી ગલતફેહમિયાં ઔર ઉનકા શરરી હલ	25
08 ઈસ્લામી અખલાકું તથા આદાબ	27
09 ઈમામે આ'જમ અખૂ હનીઝા	33
10 મધ્દૂમ સિમાની	36
11 અલ્લાહ પાક માટે જૂઠ બોલવું અશક્ય : કિતાબ	40
તથા હદીષની રોશનીમાં	
12 "ઇદે ગદીર" હકીકતની રોશનીમાં	47
13 બરકાતે ઘવાજાની ટપાલ	49

બરકાતે ઘવાજા (માસિક)
ઓક્ટોબર-૨૦૨૨
સફરુલ મુઅફ્ફાર-રબિઉલ અવ્વલ
હિજરી સાન : ૧૪૪૪
વર્ષ : ૧૬, અંક : ૧૦, સાંગ અંક : ૨૨૪

સ્થાપક અને પ્રકાશક
ઈસ્લામિક વેલ્ફેર મિશન-દયાદરા
ઓફિસ : બરકાતે ઘવાજા (માસિક)
C/o. ફય્યાજાને રજા મંજિલ, દયાદરા-૩૮૨૦૨૦
તા. જિ. ભરૂચ, ગુજરાત, મો. ૯૬૨૪૪૨૧૪૭૭
9427464411 PhonePe/Paytm/G Pay
Web. :www.barkatekhwaja.net
Email : anjuman2006@hotmail.com
લેક ઓફ બરોડા-દયાદરા બાન્ય
A/c. No. 34620100000303
Razvi Kitab Ghar
IFSC Code : BARB0DAYADR

★ લવાજમ ★		
છુટક નકલ	રૂ.	૨૦/-
વાર્ષિક લવાજમ	રૂ.	૨૫૦/-
વિદેશ માટે	રૂ.	૧,૫૦૦/-
પેટ્રન ફી (૧૧ વર્ષ માટે)	રૂ.	૨,૨૦૦/-
આજુવન	રૂ.	૫,૦૦૦/-
વિદેશ માટે પેટ્રન	રૂ.	૧૨,૦૦૦/-
વિદેશ માટે આજુવન	રૂ.	૨૦,૦૦૦/-

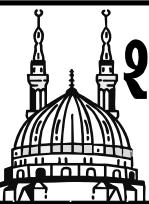
: માનદ તંત્રી :
પટેલ શાહીર અલી રાફી દયાદરવી (B.Sc.)

બનાવેલા રાની રીતે

બહારે જાં ફિઝા તુમ હો નસીમે ગુલસિતાં તુમ હો
બહારે બાગે રિઝવાં તુમ સે હે જેબે જિનાં તુમ હો
હું બીબે રફ્ખે રહ્ખું હો તુમ, મકીને લામકાં તુમ હો
સરે હર દો જહાં તુમ હો સરે શહનશહાં તુમ હો
હકીકતસે તુમહારી જૂઝ ખુદા ઔર કૌન વાકિફ હૈ
કહે તો ક્યા કહે કોઈ ચુંની તુમ હો ચુનાં તુમ હો
ખુદાકી સલ્તનતકા દો જહાંમેં કૌન હુલ્હા હૈ
તુમ હી તુમ હો, તુમ હી તુમ હો, યહાં તુમ હો વહાં તુમ હો
ઝમીનો આસમાં કી સખ બહારેં આપકા સદકા
બહારે બે ખિઝાં તુમ હો, બહારે જાવિદાં તુમ હો
કુઝ હમ ખાક ઉફતાદા, કુઝ હમ અય શહે બાલા
અગર મિષ્લે ઝમી હમ હેં તો મિષ્લે આસમાં તુમ હો
યહ ક્યા મૈને કહા મિષ્લે સમા તુમ હો મયાજલ્લાહ !
મુનજૂજા મિષ્લે બરતર જ હર વહમો ગુમાં તુમ હો
મૈં ભૂલા આપકી રિફાતસે નિસ્ખલત હી હમેં ક્યા હૈ !
વો કહને ભરકી નિસ્ખલત થી, કહાં હમ હેં કહાં તુમ હો !
હમેં ઉમ્મીદ હૈ રોજે ક્યામત ઉન્કી રહમતસે
કે ફર્માંએ ઈધર આઓ ન માયુસ અજ જિનાં તુમ હો
સિતમકારો ! ખતાકારો ! સિયહકારો ! જફા કારો !
હમારે દામને રહમતમેં આ જાઓ ! કહાં તુમ હો !
રિયાજત કે યહી દિન હેં ખુલ્હાપેમેં કહાં હિસ્ત
જો કુછ કરના હો અથ કર લો અભી નૂરી જવાં તુમ હો
ફકૃત નિસ્ખલતકા જૈસા હું હકીકી નૂરી હો જાઉ
મુંજે જો દેખે કહ ઉઠે મિયાં નૂરી મિયાં તુમ હો

شانے یہ ماموت انجیا

بِ الْحَمْدِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

بِ الْحَمْدِ لِلّٰهِ رَبِّ الْعٰالَمِينَ

اُخْلَاٰہٗ کی سر تا بکھر م شان ہے یہ
اُن سا نہیں اُن ساں وہ اُن سان ہے یہ
کُوئی اُن تاہی اُمان باتا تا ہے اُنہے
اُمان یہ کہتا ہے میری آن ہے یہ
(آ'لہ اُنہیں عزت)

دریک اُمان والان اُنے وات پر اُمان ہے کے پوتے حُنیٰ یا نا پرथم مانوی ہجرت
آدم علیہ السلام نے اُولاد مانثی ہے۔ آدم علیہ السلام رب تآلا تا نا نبھی ہتا۔ تہ نا باد
حُنیٰ یا مان اُنے کے نبھی اُو رسویوں حُنیٰ یا مان مانوی جاتنی ہیدایت ماء تے تشریف لَا واتا
رکھا۔ چوکت مان اُبھری نبھی، سو مان اُبھر شان والان نبھی حُنیٰ یا مان گو مراہو نی ہیدایت
ماء تے، رہنی بخشیوں نے جالی مونا جعلیم ثی مُکیت اپا و وہا، بخشیوں نے سہارو بھنی نے، ستری اُو نے تے شی اُو نے
اُبھر کارو اپا و وہا، پتی مان، بے وہا اُو، گو لام مان نی بے سہارا جنگ دی اُو نے سہارو بھنی نے تہ نا مُر را یہ لہا
چھے را اُو نے بھی لے و وہا، جہا لات مان دبے لہی مانوی جاتنے اُلہ نی رہش نی اُلہ مال کر وہا، بخنا مارکی مان
بھو وہا یہ لہی کوئی مانے مانوی جاتنے رکشک بنا و وہا، حُنیٰ یا مان اُنہو اُمان تथا بُشی اُو نی بھا ر
کے لہا و وہا.... اپا شا پھارا نبھی ہجرت مُحَمَّد مُسْتَكْشَف علیہ السلام ۱۲ رہی او لہ اُتھ لہ اُتھ کننا
سما یہ حُنیٰ یا مان تشریف لہا و وہا ہے۔ ہجرت آمینا علیہ السلام نی گو دمان اُن بخی وہت نو نورانی سو رج حُنیٰ یا نے
نور ثی جگ مگا و وہا جعلیم را ثیا ہے۔ رسویوں بخدا علیہ السلام نی شان مان اپا شا گو ناہی بھر دا یہ لہی جب آن نی
شی ہے بھی یہ تے مانی پر شان سا بخی اُو جے تے مانے تے مان رہے اُرپا شا کری تے نا ویش کانی ہی واتھیت کرے،
آواوو! آواز اپا شا اُخْلَاہٗ کا چھیتا نبھی اُو رسویوں نی جب آنی ج ہبھی بے بخدا علیہ السلام نی شان نے
سما جوا پر یت ن کری اے۔

★ ہجرت آدم علیہ السلام نی جب آنی شان مُسْتَكْشَف علیہ السلام نی گو دمان ★

ہجرت آدم علیہ السلام اے حُنیٰ یا ثی پہنچ کر تاں پہنچ لام پوتا نا پوٹر اُخْلَاہٗ کا نبھی ہجرتے شیش
اُن نے وسیلیت فرمائی ہتی کے جیارے تما ری اپر کوئی پرکار نی مُسی بھت آواز تو جناب اُنہو اُنہو
مُوج تباہ مُحَمَّد مُسْتَكْشَف علیہ السلام نا وسیلیا ثی حُنیٰ یا کر شو، اُن شا اُخْلَاہٗ کا! بخی جل دی تہ نے مُکیت پر اپت
थشی۔ آپے اُر رج کری، وا لیکھ سا ہب! جناب مُحَمَّد مُسْتَكْشَف علیہ السلام کوئی ہے؟ فرمایا، ماری اُولاد مانثی
थشی۔ تیار باد آپنی بخی اُو گا شا وی اُنے آپنی پہاڑی شانی جگانی بھبھر آپی۔ ہجرت شیش
اُن اے اُر رج کری کے آپنے شی ریتے جا شا یہی کے تہ نہ نا م مُسی بھت او تا وہا مان اکسی ر ہے؟ آپے
فرمایا، مانے تے نو اُن بھبھر یہی کے جیارے میں بھوی بھوی بھی اُنے مانے جمین پر وہا را وہا مان اَا بھو،
تو میں تے نی مانی ماء تے اُنے تے بھا کبھی لثا وہا ماء تے ۳۰۰ ورث سو دی رُون کری، پر رُن اُخْلَاہٗ کا تباہ رک و
تآلا ترکیتی کوئی جوا ب ن بھیو۔ اُنے مارا دیما گم مان اے بھا وات آبھو کے میں آبھ بھوکھا نی سا یہ
اَرْسَى اَمْ پر وہا نا مان نی سا یہ اُک بھی جو نا م پا شا جو یہ ہتھن : لا إِلٰهَ إِلٰهُ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللهِ

મેં અરજ કરી હતી કે અય અલ્લાહ ! તારા મુક્કદસ નામની સાથે આ કોનું નામ છે જેને તારા અર્શ પર જગા આપવામાં આવી છે ? ફર્માવવામાં આવ્યું, અય આદમ ! આ તેનું નામ છે કે જો તે ન હોત તો તમે પણ વજૂદમાં ન આવત.

હજરત આદમ ﷺ ફર્માવે છે કે મેં વિચાર્યું, હું તે બરકતવાળા નામના વસીલાથી તૌબા કરીશ. ત્યાર બાદ મેં આપના મુખ્યારક નામના વસીલાથી હુઆ કરી તો મારી હુઆ કબૂલ કરી લેવામાં આવી, અને મને માર્ઝી આપવામાં આવી. બેટા ! ત્યારથી મારો એ તરીકો બની ગયો છે કે જે જરૂરત રબથી હોય છે તેમાં આપના નામના વસીલાથી હુઆ કરું છું તો તે મને આપવામાં આવે છે. તો તમે પણ તે નામના વસીલાથી હુઆ કરશો તો તમારી હુઆ કબૂલ કરવામાં આવશે અને તમારી જરૂરત પૂરી થશે. (મવાઈજે નઈમિયા, ભાગ-૩)

હજરત આદમ ﷺ એ આંખ ખોલતાં જ અર્શે આ'જમ પર રબના નામની સાથે મુહુમ્મદ ﷺ નામ જોયું અને તેમના વસીલાથી હુઆ કરી તો આપની તૌબા કબૂલ થઈ. તો હે આદમ ﷺ ની ઓલાદ ! તું કચા મોટે રસૂલુલ્લાહ ﷺ ની બરાબરીનો દાવો કરી શકે છે ?! અલ્લાહે તેમને આટલો મહાન મર્યાદા આપ્યો છતાં પોતાને નબી પાક ﷺ ના ઉમતી કહેનાર વહાબી દેવબંદી પોતાની કિતાબમાં નબી પાક ﷺ ની શાનને ઉતારી પાડવા માટે લખે છે કે : "જેનું નામ મુહુમ્મદ (સલ.) કે અતી (રદ્દ.) છે તે કોઈ ચીજના માલિક અને મુખ્તાર નથી." (તકવિયતુલ ઈમાન, લેખક : ઈસ્માઈલ દહેલ્વી, અનુવાદક : હસન ભડકોડવી, ગુજરાતી, પેજ-૧૦૮, પ્રકાશન-૮૬, પ્રકાશક : દારુલ ઉલ્લૂમ કંથારીયા-ભર્ય, એડિશન, ૧૯૮૮)

એક ઠેકાણો લખે છે : "સઘણા અંબિયા તથા અવલિયા એની (અલ્લાહની) આગળ (સમક્ષ) એક તુચ્છ રજકણ કરતાંય વધુ તુચ્છ છે." (પેજ-૧૪૦)

બીજે ઠેકાણો એ જ કિતાબમાં લખે છે : "સઘણા માનવીઓ આપસમાં ભાઈ ભાઈ છે. જે મોટો બુજુર્ગ હોય એ મોટો ભાઈ છે. એ કારણે મોટા ભાઈ જેવું અનું માન સન્માન કરવું જોઈએ.... અવલિયા, અંબિયા, ઈમામો, ઈમામપુત્રો, પીરો, શહીદો વગેરે જેટલાય અલ્લાહના મુક્રરબ બંદાઓ છે તે સઘણાં ઈન્સાનો જ છે અને અલ્લાહના વિવશ (લાચાર) બંદાઓ તથા આપણા ભાઈઓ છે, પણ અલ્લાહે તેમને મોટાઈ અર્પણ કરેલી છે એટલે તેઓ આપણા મોટાભાઈ હશ્યા. (તકવિયતુલ ઈમાન, લેખક : ઈસ્માઈલ દહેલ્વી, અનુવાદક : હસન ભડકોડવી, ગુજરાતી, પેજ-૧૫૦, ૧૫૧, પ્રકાશન-૮૬, પ્રકાશક : દારુલ ઉલ્લૂમ કંથારીયા-ભર્ય, એડિશન, ૧૯૮૮)

અલ્લાહના નબી હજરત આદમ ﷺ નો અફીદો જુઓ અને આ વહાબી દેવબંદીઓનો અફીદો જુઓ ! કેટલી બેશરમીની સાથે અલ્લાહના રસૂલને પોતાના ભાઈ કહે છે, બલ્કે મોટા ભાઈ જેટલી જ તેમની તાજીમ કરવા કહે છે ! શું નબીપાક ﷺ મહોષ્યત જેના દિલમાં હોય તેની આ બોલી હોઈ શકે છે ?! જેથી હે સુન્નીઓ ! સમજો અને વહાબી દેવબંદીઓથી દોસ્તી, સગાઈ, ઉઠક બેઠક છોડો ! જો ખરેખર તમે રસૂલુલ્લાહના ચાહનારા હોવ તો ! આવો ! અલ્લાહના મહાન પયગંબરો રસૂલો રબના આખરી નબી પાક મુહુમ્મદ મુસ્તફા ﷺ ની કેવી તાજીમ કરતા હતા તે જુઓ ! જો તમે ખરેખર રસૂલો ખુદા ﷺ ના આશિષું છો તો નબીના ગુસ્તાખોથી નફરત કરો, તેમનાથી દૂર રહો અને તમારા ઈમાનને બચાવો.

★ હિન્દુ સુલૈમાન અને તાગીમે નબી ﷺ ★

તરફસીરે રૂહુલ બયાનમાં છે : એક વખત હજરત સુલૈમાન صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم દુનિયાના પ્રવાસે નીકળ્યા, અલ્લાહ તઆલા તરફથી આપને એ અધિકાર આપવામાં આવ્યો હતો કે આપનું તખત (સિંહાસન) હવામાં ઉડતુ હતું અને આપના આદેશ હેઠળ ચઢતું ઉત્તરતું હતું. આપના તખતના એક કિનારે જિન્નાતો બેસેલા હતા અને બીજા કિનારે માણસો બેસતા હતા. પ્રવાસ દરમ્યાન આપ જ્યારે મકકા અને મદીનાની સરહદ અને સીમાથી નિકટ થયા તો આપે તખતને નીચે ઉતાર્યું અને અનુયાયીઓએ હુકમનું પાલન કર્યું અને તે જંગલ પાર કર્યા બાદ ફરી તખત પર બેસી પ્રવાસનો આરંભ કર્યો. અનુયાયીઓએ અરજ કરી, અય અલ્લાહના નબી ! આપણો દુનિયાનો પ્રવાસ કરી રહ્યા છીએ અને તખત પર બેસીને જ કરી રહ્યા છીએ, પરંતુ આ જંગલને આપે પગપાળા પાર કરવાનો આદેશ ફર્માવ્યો, એવું કેમ ? તો આપે રહસ્ય જાહેર કરતાં ઈશ્રાદ ફર્માવ્યો, અય મારા અનુયાયીઓ ! આ જમીનના અદબને લઈને મેં તમને આ હુકમ આપ્યો હતો. અરજ કરી, હુજૂર ! જંગલનો અદબ શા કારણથી ? આપે ફર્માવ્યું, હાલ તો આ જંગલ છે પરંતુ એક જમાનો આવશે જ્યારે અહિંયા વસ્તી થશે. તેનું નામ મદીના મુનવ્વરા હશે. તેમાં અલ્લાહના અંતિમ નબી હિજરત કરીને આવશે અને પછી ત્યાં જ રહેશે અને ત્યાં જ વફાત પામશે અને તેમને ત્યાં જ દર્શન કરવામાં આવશે. અને દુનિયાના લોકો ત્યાં આપના મજારની જિયારત માટે પદ્ધરામણી કરશે. લોકોએ અરજ કરી કે તેમનું નામ શું હશે ? અને તેમના ગુણો કેવા હશે ? તો આપે ફર્માવ્યું, તેમનું નામ અહમદ અને મુહમ્મદ હશે, અને ત્યારબાદ વિગતવાર આપના ગુણો (ખૂબીઓ) બયાન ફર્માવ્યા. કોઈએ અરજ કરી કે આપની પેદાઈશ કયારે થશે ? આપે ફર્માવ્યું, એક હજાર વર્ષો બાદ.

આપના અનુયાયીઓમાંથી એક વ્યક્તિનું નામ તબઅ હતું તે આપ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم નો વગર દેખે આશિંક થઈ ગયો અને તે જ જંગલમાં આવી વસી ગયો એ ઉમ્મીદ પર કે બની શકે કે મને લાંબી ઉમર આપવામાં આવે અને મારી તેમની સાથે મુલાકાત થઈ શકે, કારણ કે તે જમાનામાં લોકોની ઉમર ઘણી લાંબી થતી હતી.

મક્કા શરીફ કૌમે જુરહુમથી આબાદ થયું હતું. તેમણે પ્રવાસ દરમિયાન જ્યારે જમજમનું પાણી જોયું તો ત્યાં વસી ગયા. અને મદીના શરીફ કૌમે તબઅથી આબાદ થયું જેનો ઉલ્લેખ તમારી બિદમતમાં રજૂ કરવામાં આવ્યો.

જે નબીપાક صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلم નબીઓ ગાય છે તેમના વિશે આ બદ અક્રીદા વહાબી દેવબંદીઓ લખે છે કે : આ વાત ખાત્રીપૂર્વક જાણી લેવી જોઈએ કે દરેક માણસ ચાહે તે મહાનથી મહાન ઈન્સાન (એટલે રસૂલુલ્લાહ) હોય કે નિકટવર્તી ફરિશ્તો, અલ્લાહ તાત્ત્વાની ઉચ્ચ શાનની સામે તો એની હેસિયત એક "ચમારથી પણ ઉત્તરતી" કક્ષાની છે.

(તકબિયતુલ ઈમાન ગુજરાતી, પેજ-૪૪, દારુલ ઉલ્લેખ, કંથારીયા-ભરુચ, એડિશન-૧૯૮૮)

શું કોઈ સહાબીનો, કોઈ વલીનો આવો અક્રીદો હતો ?! અલ્લાહના રસૂલ صلوات اللہ علیہ وآلہ وسلمની શાન આ રીતે કોઈ નબી, સહાબી, વલીએ વર્ણવી છે ખરી ?! શું સિદ્ધીકું અકબર તેમજ હજરત ઉમર, હજરત ઉઝ્માન, હજરત અલી અન્નું عليهم السلام અજ્માનું આવ્યાં હોય ?!

પણ ઉત્તરતી ! છે ?! નહીં ! અને હરગિજ નહીં ! તો તમારામાં ઈમાની ગૈરત હોય તો આવા બદખખત ગુસ્તાખોથી દૂરી અપનાવો.

★ હિન્દુ ઈસા તથા મૂસા ﷺ થકી નભીઓના સરદાર વિશે બશારત ★

ઈન્ઝલમાં છે : એક વખતે હજરત ઈસા ﷺ એ વાઈજ કરી. આપના સુંદર બયાનથી લોકોની આંખોથી અશ્રુવર્ષા થવા લાગી. દિલમાં ઉભ્મીદ અને ખૌફનો દરિયો મોંઝ મારવા લાગ્યો. એક ઔરતે ઉભા થઈને અરજ કરી, અય મસીહ (ઈસા) ! ﷺ મુખારક છે તે માતા જેની છાતીથી તમે દૂધ પીધું, બરકતવાળો છે તે ખોળો હે મસીહ ! જેમાં તમે રમ્યા.

ઔરતની વાત સાંભળીને આપે ફર્માવ્યું કે મારી માતા જરૂરથી બરકતવાળાં છે, પરંતુ દુનિયામાં એક મારી માતાથી વધીને બરકતવાળી ઔરત આવવાની છે જેના ખોળામાં નભીઓના સરદાર અંતિમ નભી રમશે. તે ઔરતે અરજ કરી કે તેઓ કોણ હશે અને તેમના ગુણો કેવા હશે ? તો આપે નામ અને ગુણો (ખૂબીઓ) બયાન ફર્માવ્યાં.

ઈન્ઝલમાં બીજી જગાએ છે કે હજરત ઈસા ﷺ એ હિકમતોથી ભરપૂર બયાન ફર્માવ્યું તો હજરજનોમાંથી કોઈએ અરજ કરી અય મસીહ ! તમે તે જ છો જેની બશારત અને ખુશાખબરી હજરત મૂસા ﷺ એ સંભળાવી હતી અને જેમની ચર્ચા સમગ્ર જગતમાં થઈ રહી છે ? આપે ફર્માવ્યું, હું તે નથી અને મારામાં તેમનું કોઈ નથી, તેઓ તો મારા પછી આવવાના છે. ત્યારે કોઈએ અરજ કરી કે તેમનું નામ શું હશે ? તો આપે ફર્માવ્યું, તેમનું નામ અહમદ અને મુહમ્મદ હશે અને પછી તેમના ગુણ (ખૂબીઓ) બયાન કર્યા. આપની વાત સાંભળીને લોકો કહેવા લાગ્યા કે, હે અહમદ ! આવો ! હે મુહમ્મદ ! આવો !

★ આલમે અરવાહ (રહોની દુનિયા)માં શાને રિસાલત કોન્ફરન્સ ! ★

કુર્અને પાકમાં છે : "અને હે મહિબૂબ ! યાદ કરો જ્યારે તમારા પરવરદિગારે આદમની ઔલાદની પીઠોમાંથી તેમનો વંશ કાઢ્યો અને તેમને પોતાને એના પર સાક્ષી બનાવ્યા, શું હું તમારો રબ નથી ? બધા બોલ્યા, કેમ નહીં ? અમે સાક્ષી બન્યા, કે ક્યાંક કિયામતના દિવસે કહો કે અમને એની ખબર નથી."

(સ્ને. અભ્રાફ, ૭/૧૭૨)

આ આયતે કરીમાથી જ્ઞાનવા મળ્યું કે અલ્લાહ તાદ્વાલાએ રહોને આ દુનિયામાં મોકલતા પહેલાં આલમે અરવાહમાં રાખી હતી. અને ત્યાં તેમનાથી અહદ અને વચન લીધું હતું.

આલમે અરવાહમાં એક બીજુ પણ વચન લેવામાં આવ્યું હતું પરંતુ તે બધી જ રહોથી નહીં માત્ર અંબિયાએ કિરામથી કે અંતિમ નભી પર ઈમાન રાખશો અને તેમની મદદ માટે તત્પર રહેશો. અલ્લાહ તાદ્વાલા ફર્માવે છે :-

"અને યાદ કરો જ્યારે પૈગમ્બરો પાસેથી એમનું વચન લીધું, જો હું તમને કિતાબ અને હિકમત આપું પછી તમારી પાસેથી તે રસૂલ પધારે જે તમારી (ઉપર ઉત્તરેલી) કિતાબોની સત્યતા જાહેર કરે તો તમે જરૂર જરૂર તેના પર ઈમાન લાવશો અને જરૂર જરૂર તેની મદદ કરશો. ફર્માવ્યું, શું તમે સ્વીકાર કર્યો ? અને

એના પર મારી ભારે જવાબદારી લીધી ? બધાએ વિનંતી કરી, અમે સ્વીકાર કર્યો. ફર્માવ્યું, તો એક બીજા પર સાક્ષી બની જવ અને હું પોતે તમારી સાથે સાક્ષીઓમાં છું." (સ્ન. આલે ઈમરાન, ૩/૮૧)

હજરત અલી عَلَيْهِ السَّلَامُ એ ફર્માવ્યું કે અલ્લાહ તાઆલાએ હજરત આદમ عَلَيْهِ السَّلَامُ અને તેમના પછી જેમને નબુવ્વત અતા કરી તે બધા પાસેથી હુઝૂર عَلَيْهِ السَّلَامُ વિશે વચન લીધું. અને તે નબીઓએ પોતાની ઉમ્મત પાસેથી વચન લીધાં કે તેમની હ્યાતમાં હુઝૂર عَلَيْهِ السَّلَامُની નબુવ્વત જાહેર થાય તો આપના ઉપર ઈમાન લાવશે અને આપની મદદ કરશો. આનાથી સાબિત થયું હુઝૂર عَلَيْهِ السَّلَامُ બધા અંબિયામાં સહૃદી સર્વ શ્રેષ્ઠ છે કારણ કે તેમનાથી અલ્લાહ તાઆલાએ વચન લીધું. અલ્લાહ તાઆલાએ આલમે અરવાહમાં એક વચન પોતાના માટે લીધું અને એક વચન મહિબૂબ પ્યારા عَلَيْهِ السَّلَامُ માટે લીધું જેથી અલ્લાહને રબ માને અને મુહમ્મદ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَને અલ્લાહના મહિબૂબ માને. તો આ વચન પ્રમાણે તમામ નબીઓએ નબી આખેરુજ્ઞમાંની પધરામણી કરવાની બશારત સંભળાવી, અને તેમનાથી પણ વચન લીધું કે તેમના પર ઈમાન ઈમાન લાવશે અને મદદ માટે તત્પર રહેશે.

નબી કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ મર્તબાને રબ સિવાય કોઈ નથી જાણતું ! ★

પ્યારા દીની ભાઈઓ ! હુઝૂર નબી કરીમ عَلَيْهِ السَّلَامُ મર્તબાને આપણે શું જાણી શકીએ જ્યારે કે ખુદ નબી કરીમ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَએ પોતાની હકીકત વિશે ઉલ્લેખ કરતાં નબીઓ બાદ સૌથી અફઝલ હસ્તી હજરત અબૂખક સિદ્દીક رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُને કહ્યું : -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ لَمْ يَعْلَمْنِي حَقِيقَةً غَيْرَ رَبِّي "યાઓ બાબુ ગુરૂ અને જીવની કુદરત ! કૃસમ તે જતની જેણો મને હક્કની સાથે મોકલ્યો ! મારી હકીકત મારા રબ સિવાય કોઈ નથી જાણતું." એટલા માટે હજરત શયખ અફદુલ હક્ક મુહદિષ દહેલ્વી رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُએ આપની પ્રશંસા કરતાં કરતાં છેવટે કહી આપ્યું કે, "બઅદ અજ ખુદા ખુઝુર્ગ તૂંડ કિસ્સા મુખ્તર" રબના પછી સૌથી મહાન કોઈ હોય તો તો તે રસૂલે ખુદા عَلَيْهِ السَّلَامُની જાત છે. આ'લા હજરત મુજદિષે મિલલત ઈમામ અહમદ રઝા મુહદિષે બરેલ્વી رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ એ જિબીનું મંતવ્ય આ શબ્દોમાં રજૂ કર્યું : -

યહી બોલે સિદ્રાવાલે ચમને જહાં કે થાલે
સભી મૈંને છાન ડાલે તેરે પાયેકા ન પાયા
તુઝે યકને યક બનાયા - તુઝે યકને યક બનાયા

સાબિત થયું કે જેમને રસૂલે પાક عَلَيْهِ السَّلَامُથી મહોષ્યત છે તેઓ સૌ, રબ તાઆલા ખુદ તથા તેના ફરિશતા, અંબિયા તથા સહાબા, અવલિયા.... સૌ આપની આ'લા શાન દર્શાવી રહ્યા છે, જ્યારે જેમના દિલમાં રસૂલે ખુદા عَلَيْهِ السَّلَامُથી માટે હલકા શબ્દો વાપરી રહ્યા છે. તો એવા ગુસ્તાખે નબી વહાબી, દેવબંદી વગેરેથી પોતે પણ દૂર રહો અને ઓલાદને પણ સાવયેત કરો એમાં જ આપણી ભલાઈ છે, કેમ કે : -

ઉન્હેં આના ઉન્હેં માના ન રખા જોરસે કામ
લિલ્લાહિલ હુમું મેં હુન્યા મુસલમાન ગયા

کنجوں ہمایں و بحراں ہنگوں

:: آم ::

آںلا ہجرت ہمایم احمد روا رحمۃ اللہ علیہ

:: انونپاڈک ::

مولانا حسنان آدم کولونی

سُورَةِ مَائِدَّةِ تکشییر

تمارا دوست نہیں پڑھ اخلاق اپنے تے نا رسوں اپنے ہمایان وادا^{۲۰۳} کے نماز کا یام کرے چے اپنے جگات آپے چے، اپنے اخلاق اپنے سماش نمہ لاؤ چے^{۲۰۴} (۴۵) اپنے جے اخلاق اپنے تے نا رسوں اپنے موسیل مامونے میتر بننا وشو تو بے شک! اخلاق نے چڑھ گالیب چے (۴۶) ہے ہمایان وادا اپنے! جے مامونے تمارا یام نے یام مت اپنے بھل بنا وی لی�و چے^{۲۰۵} تو اپنے جے اپنے تمارا اپنے پھل لام کیتا ب آپ وادا مامان آپی، اپنے کافر^{۲۰۶}، اپنے مامانی کوئی نے پوتا نا میتر ن بنا وو. اپنے اخلاق اپنے درتا رہو جے ہمایان یار واتا ہو وے^{۲۰۷} (۴۷) اپنے جیوارے تے نمہ نماز مامے اپنے اپنے اپنے تے نے دھو اپنے یام بنا وے چے^{۲۰۸}. آپ اپنے مامے کے تے اپنے نیار بخشی و گارنا لو کو چے^{۲۰۹} (۴۸) تے نمہ کھو، ہے کیتا ب وادا اپنے! تمانے اپنے شوں شوں مادھ لایوں؟ اپنے جے نے کے اپنے اخلاق پر ہمایان لایو؟ اپنے تے نا پر جے اپنے اپنے ترکھ ٹھریو؟ اپنے جے پھل لام ٹھریو^{۲۱۰} اپنے اپنے کے تمارا اپنے ودھا رے اپنے اپنے کیت چے. (۴۹) تے نمہ فرمائو شوں شوں کھلی آپنے جے اپنے اخلاق اپنے تے نمہ اپنے اپنے بھتار دھر جامان چے تے ؟^{۲۱۱} تے جے مانہ اپنے اخلاق

آ سوہنہ ۹۲۰ آیاتو اپنے ۹۲۴۴ آکھرو چ.

إِنَّمَا يُلِيقُهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا الَّذِينَ يُقْيِسُونَ
الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الرِّزْكَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٦﴾ وَمَنْ يَتَوَلَّ اللَّهَ
وَرَسُولَهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا فَإِنَّ حِزْبَ اللَّهِ هُمُ الْغَلِيْلُونَ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَحَدُّوْا الَّذِينَ اتَّحَدُوْا دِيْنَكُمْ
هُرُوْا وَلَعِبًا مِنَ الَّذِينَ اُتْهُوا الْكِتَبَ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ
الْكُفَّارُ أُولَئِيَّاءَ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِيْنَ ﴿٧﴾ وَإِذَا
تَأَدِيْنُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّحَدُوْهَا هُرُوْا وَلَعِبًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
قَوْمٌ لَا يَعْقِلُوْنَ ﴿٨﴾ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَبِ هُلْ تَنْقِمُوْنَ مِنَّا إِلَّا
أَنْ أَمَّنَا بِاللَّهِ وَمَا أَنْزَلَ إِلَيْنَا وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِنَا وَأَنَّ
أَنْتُمْ كُمْ فَسِقُوْنَ ﴿٩﴾ قُلْ هُلْ أُنِسِيْكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ
مَؤْنَثَةً عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَعَذَابِ عَلَيْهِ وَجَهَنَّمَ
مِنْهُمُ الْقِرَدَةُ وَالْخَنَازِيْرُ وَعَبْدَ الطَّاغُوتِ أُولَئِكَ شَرُّ
مَكَانًا وَأَكْثَرُ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿١٠﴾ وَإِذَا جَاءُوكُمْ قَالُوا
أَمَّنَا وَقَدْ دَخَلُوا بِالْكُفَّرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُوْنَ ﴿١١﴾

લયનત કરી અને તેમના પર કોંઈ ઠાલવ્યો, અને તમનામાંથી વાંદરા અને સુવ્વર બનાવી દીધા.^{૨૧૬} અને શયતાનના પૂજારી. એમનું ઠેકાણું વધારે ખરાબ છે^{૨૧૭} અને એ સીધા માર્ગથી વધારે ભટકેલા છે (૬૦) અને જ્યારે તમારી પાસે આવે^{૨૧૮} ત્યારે કહે છે, અમે મુસલમાન છીએ અને તેઓ આવતાં પણ કાફિર હતા અને જતા પણ કાફિર. અને જે છુપાવી રહ્યા છે તે ખુદા ખૂબ આણો છે (૬૧)

ઃ સમજૂતી ૩

૨૦૭ : જેમની સાથે સંબંધો હરામ છે તેમનું વર્ણન કર્યા પછી તેમનું બયાન (શરૂ થાય) છે જેમની સાથે સંબંધો રાખવા વાજિબ છે.

શાને નુગૂલ : હઝરત જાબિર رض એ કહું કે, આ આયત હઝરત અખુલ્લાહ બિન સલામ رض બાબત ઉત્તરી. તેમણે સૈયદે આલમ رض ની સેવામાં હાજર થઈને કહું, યા રસૂલુલ્લાહ ! અમારી કોમ કુરેજા અને નૂહેરે અમને પડતા મૂકી દીધા, અને (તેમણે) સોગંદ ખાઈ લીધી કે તેઓ અમારી સાથે બેઠક ઉઠક નહીં રાખે, આ આયત ઉત્તરી ત્યારે અખુલ્લાહ બિન સલામે કહું કે, અમે અલ્લાહના રબ હોવાથી તેના રસૂલના નબી હોવાથી અને મો'મિનના મિત્રો હોવાથી રાજી છીએ, અને આયતનો હુકમ તમામ મા'મિનોને લાગુ પડે છે. બધા જ એકબીજાના મિત્ર અને મહોભબત રાખનાર છે.

૨૦૮ : "નુહુનુ" વાક્ય (વ્યાકરણની દ્રષ્ટિએ) બે હાલતો ધરાવે છે. પ્રથમ એ કે પહેલાના વાક્યો પર આધારિત હોય (માત્રાફ હોય), બીજી એ કે હાલ (સંબંધિત વસ્તુની હાલત બયાન કરતું વાક્ય) હોય. પ્રથમ હાલત વધુ જાહેર અને વધારે વજનદાર છે. અને હઝરત અનુવાદકનો તર્જુમો પણ

એ જ તરફ જાય છે. (જુમલ)

બીજી હાલત પર બે શક્યતાઓ છે. એક એ કે "નુહુનુ" અને "નુહુનુ" બન્ને કિયાઓનો હાલ હોય, એ રીતે અર્થ એ થશે કે તેઓ ખરા દિલથી નમાજ કાયમ કરે છે, અને જ્કાત આપે છે. (તક્ષિરે અખૂસ્સાઉદ) બીજી એ કે ફક્ત "નુહુનુ" કાર્યની કર્તાની હાલત દર્શક માનવામાં આવે. આ રીતે અર્થ એ થશે કે નમાજ કાયમ કરે છે, અને હદ્યપૂર્વક જ્કાત આપે છે. (જુમલ)

અમુકનું કથન એ છે કે આ આયત હઝરત અલી મુર્તજા رض ની શાનમાં છે કે આપે નમાજમાં એક સવાલ કરનારને વીટી કાઢી આપી દીધી હતી, તે વીટી ઢીલી હતી, અમલે કસીર વગર નીકળી ગઈ હતી. પણ ઈમામ ફખરુદ્દીન રાજીએ તક્ષિરે કબીરમાં ખૂબ જ સખ્તીથી એને રદીયો આપ્યો છે, અને એના ખોટા હોવા બાબત ઘણા કારણો બતાવ્યાં છે.

૨૦૯. **શાને નુગૂલ :** રૂફાઆ બિન જૈદ અને સુવૈદ બિન હારીસ બન્ને ઈસ્લામ જાહેર કર્યા પછી મુનાફિક બની ગયા. અમુક મુસલમાનો તેમની સાથે મહોભબત રાખતા હતા, ત્યારે અલ્લાહે આ આયત ઉતારી, અને બતાવ્યું કે જબાનથી ઈસ્લામ જાહેર કરવું અને દિલમાં કુઝ સંતારી ફરવું એ દીનને હંસી ખેલ બનાવવા સમાન છે.

૨૧૦ : અર્થાત મૂર્તિ પૂજક મુશ્રિકો જેઓ અહલે કિતાબ કરતાં પણ બદતર છે. (ખાજિન)

૨૧૧ : કારણ કે ખુદાના દુઃખમનો સાથે દોસ્તી રાખવી ઈમાનદારનું કામ નથી.

૨૧૨. **શાને નુગૂલ :** કલબીનું કહેવું છે કે જ્યારે રસૂલુલ્લાહ رض નો મુઅજ્જિન નમાજ માટે અજાન પોકારતો અને મુસલમાન નમાજ માટે ઉભા થઈ જતા ત્યારે યધૂદીઓ હસતા અને ઠંડો કરતા હતા. તે બાબત આ આયત ઉત્તરી.

برک خواجات

سادینું કથન છે કે મદીના શરીકમાં જ્યારે અજાનમાં અશહદુ અલ્લાહિલાહ ઈલ્લાહાહ અને અશહદુ અન્ન મુહમ્મદર્સૂલુલ્લાહ પોકારવામાં આવતું ત્યારે એક નસરાની કહ્ખા કરતો કે, 'બળી ભરે જૂઠો' એક રાત્રે તેનો નોકર આગ લઈને આવ્યો, ઘરના બધાં ઊંઘી રહ્ખાં હતાં. આગમાંથી એક ભડકો ઉઠ્યો અને તે તથા નસરાની અને તેના ઘરનાં બધાં બળી મર્યાદ.

૨૧૩ : જેઓ આવા મૂર્ખાઈ અને અજાનતા ભરેલાં કામો કરે છે. આ આયતથી સાબિત થયું કે અજાન કુર્અનની સચોટ આયતથી સાબિત છે.

૨૧૪. શાને નુગૂલ : યહૂદીઓના એક ટોળાએ હુઝૂર بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ને પૂછયું કે, તમે નબીઓમાંથી કોને કોને માનો છો? આ પ્રશ્નનો હેતુ એ હતો કે જો ઈસા عَلَيْهِ السَّلَامُ ને માનતા ન હોય તો આપના પર ઈમાન લઈ આવીએ, પણ હુઝૂરે તેમને જવાબ આપ્યો કે, હું અલ્લાહને માનું છું, અને તેને જે મારા પર ઉતાર્યું, અને જે ઈખાહીમ, ઈસ્માઈલ, ઈસહાફ, યઅકૂફ અને અસ્બાત પર ઉતાર્યું, અને જે હજરત ઈસા અને હજરત મૂસાને આપ્યું, એટલે કે તવરાત અને ઈન્ઝલ. અને જે બીજા નબીઓને તેમના રબ તરફથી આપવામાં

આવ્યું તે બધાંને માનું છું, અમે નબીઓ વરયે તફાવત નથી રાખતા કે અમુકને માનીએ અને અમુકને ન માનીએ.

જ્યારે તેમને લાગ્યું કે આપ તો હજરત ઈસાને માને છે, ત્યારે તેમણે આપની નબુવ્વત ન સ્વીકારી, અને કહું કે, જે ઈસાને માને અમે તેને ન માનીએ. ત્યારે આ આયત ઉત્તરી.

૨૧૫ : કે આ સત્ય ધર્મવાળાઓને તમે માત્ર પોતાની અદેખાઈ અને અદાવતના કારણે જ બુરા કહો છો. અને અલ્લાહ તાદીલાએ તમારા પર લા'નત કરી અને ગજબ કર્યો. અને આયતમાં જે વર્ષિવાયું છે એ તમારી હાલત છે. તો બદટર દરજામાં તમે પોતે છો, જરા વિચારો.

૨૧૬ : શિકલ બગાડીને.

૨૧૭ : અને તે જહન્નમ છે.

૨૧૮. શાને નુગૂલ : આ આયત યહૂદીઓના એક જૂઠ વિશે ઉત્તરી. જેમણે સૈયદે આલમ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ની સેવામાં હાજર થઈને પોતાનું ઈમાન અને નિખાલસતા જહેર કરી અને કુઝ તેમજ ગુમરાહી સંતારી રાખી. અલ્લાહ તાદીલાએ આ આયત ઉતારીને પોતાના હબીબને તેમની હાલતની જાણ કરી.

આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રગા رَجَلٌ عَلَيْهِ الْمَوْلَى નો કરેલ કુર્અન શરીફનો શ્રેષ્ઠ તર્જુમો તથા હજરત સૈયદ નઈમુદ્ડીન મુરાદાબાદી رَجَلٌ عَلَيْهِ الْمَوْلَى ની લખેલ ઉમદા તફસીર એટલે.....

:: પ્રકાશક તથા પ્રાપ્તિ સ્થાન ::
સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી (દચ્યાદરા શાખા)
C/o. ફયોઝાને રજા મંજિલ,
મુ.પો. દચ્યાદરા, તા. જિ. ભરુચ, ગુજરાત,
મો. ૬૪૨૭૪ ૫૪૪૧૧, ૬૬૬૪૫ ૨૧૪૭૭

**કન્ગુલ ઈમાન ૭
ખાઈનુલ ઈરફાન** (ગુજરાતી
તર્જુમા સાથે)

અનુવાદક : મૌલાના હસન આદમ કોલવનવી
હંદિયો : રા. ૫૦૦/- (ટપાલ/કુરીયર ખર્ચ રા. ૧૦૦ અલગ)

બેંક ઓફ બરોડી દચ્યાદરા ભાન્ય	A/c. No. 34620100000303, Razvi Kitab Ghar	IFSC Code : BARB0DAYADR	PhonePe Paytm/GPay Mo. 94274 64411
---------------------------------	--	----------------------------	--

ઓક્ટોબર-૨૦૨૨

દર્સે મિર્હતુદ્ર મનાછીહ તજ્રૂમખે મિશકાતુદ્ર મસાખીહ
હંડીષે પાક અટલે મિર્હાત (ઉદ્ર) શરહે મિશકાત (ભાગ-૨)

આજ : હકીમુલ ઉભ્રત હજરત મુફ્તી અહમદ ચારખાં નઈમી અશરફી બદાયૂની رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ
અનુવાદક : પટેલ શાહીર અલી રાવી દચાદરવી (તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા-માસિક)

"હજરત અબૂ હુસૈન થી રિવાયત છે. ફર્માવે છે કે રસૂલ લલાહ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ એ ફર્માવ્યું કે જે નમાજ પઢે તેમાં عَنْ أَنَّ رَجُلًا ન પઢે તો તે નમાજ અપૂર્ણ છે. (ત્રણ વાર) સંપૂર્ણ નથી.^૧ હજરત અબૂ હુસૈન ને કહેવામાં આવ્યું કે અમે ઈમામની પાછળ હોઈએ છીએ. ફર્માવ્યું, તમારા હિલમાં પઢી લો.^૨ કેમ કે મેં નબી صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ને ફર્માવતાં સાંભળ્યું, અલ્લાહ તાઓલાએ ફર્માવ્યું કે મેં નમાજને મારા તથા મારા બંદાની દરમિયાન અડધો અડધ વહેંચી નાખી છે.^૩ અને મારા બંદાના માટે તે જ છે જે માગે.^૪ બંદો કહે છે : અલ્હંડ بِلِلَهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ તો અલ્લાહ તાઓલા ફર્માવે છે કે મારા બંદાએ મારી હંમદ કરી.^૫ જ્યારે બંદો કહે છે : અલ્લાહ તાઓલા ફર્માવે છે, મારા બંદાએ મારી ધના કરી.^૬ જ્યારે કહે છે : મારા બંદાએ મારી બંદગી વર્ણન કરી.^૭ અને જ્યારે કહે છે : અને મારા બંદાના માટે તે જે માગે.^૮ પછી જ્યારે કહે છે : إِهْبَتَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ صِرَاطَ الَّذِينَ آتَيْتَ عَلَيْهِمْ، غَيْرُ الْمُعْضُوبِ عَلَيْهِمْ، وَلَا الصَّارِئِينَ : તો ફર્માવે છે, આ મારા બંદાના માટે છે અને મારા બંદાના માટે તે છે જે માગે^{૯૦} (મુસ્લિમ)

૧. આ હંડીષ અગાઉ વર્ષાં હંડીષની શરહ છે. એણે સપાટપણે દર્શાવી આપ્યું કે સૂરાએ ફાતિહા વિના નમાજ ફાસિદ થતી નથી બલ્કે નાકિસ (અપૂર્ણ) રહે છે. એટલે કે સૂરાએ ફાતિહા નમાજમાં ફરજ નથી બલ્કે વાજિબ છે. જેથી આ હંડીષ હન્ફીઓની મજબૂત દલીલ છે.

૨. આ હજરત અબૂ હુસૈન ની પોતાની રાય છે એટલા માટે આપ એના પર કોઈ મરફૂઅ હંડીષ રજૂ નથી કરતા, બલ્કે એક હંડીષથી આ મસાલાનો ઈસ્તંભાત કરે (કાઢે) છે. એમની રાય પર દરેક જગાએ અમલ નથી થઈ શકતો. કેટલીક જગાએ ઘણી જ મુશ્કેલીઓ ઉપસ્થિત થઈ. દા.ત. મુકૃતદી ઈમામ પાછળ ફાતિહા પઢી રહ્યો હતો એ હજી વર્ચ્યે હતો એવામાં ઈમામે કહું : وَلَا الصَّارِئِينَ : એવે એ બીચારો આમીન કહે કે નહીં. અથવા મુકૃતદી ફાતિહાની વચ્ચમાં હતો ને ઈમામે રૂકૂઅ કરી દીધો, તો આ મુકૃતદી રૂકૂઅમાં જાય કે નહીં?! વગેરે. યાદ રાખશો કે હજરત અબૂ હુસૈન નો આ ઈશ્રાદ પહેલાંનો છે, બાદમાં ખુદ તેમણે હુઝૂર صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ થી રિવાયત કરી કે જ્યારે ઈમામ કિરાત કરે તો ખામોશ રહો. જેવું કે મુસ્લિમ, અબૂ દાઉદ, નિસાઈ, ઈબ્ને માજહમાં છે. અને મિશકાત શરીફમાં આ પ્રકરણમાં આવી રહ્યું છે. જેથી એ કોલ ખુદ એમના પોતાના નજીક મતરૂક (ઇનોડેલો) છે. અથવા એનો અર્થ એ છે કે સૂરાએ ફાતિહાના અર્થો તથા મતલબો હિલમાં વિચારો, એના પર વિચારણા કરો. કેમ કે પછ્યાં જાણથી હોય શકે છે, હિલમાં વિચારવાનું હોય છે ન કે પછ્યાં. (આજ : મિકાત) આ સ્થિતિમાં આ હંડીષ તદ્દન જાહેર છે, કોઈ સપષ્ટતાની જરૂર નથી.

۳. અહીં નમાજથી મુરાદ સૂરાએ ફાતિહા છે. એટલે કે જ્યારે સૂરાએ ફાતિહા આટલી મહત્વની છે કે તેને عَلَيْهِ الْبَرَكَاتُ હું જરૂર પણ અધ્યાત્મિક અનુભૂતિ આપી શકતું, એમાં વિચારણા કરવી ખૂબ જ જરૂરી છે. યાદ રાખશો الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ની સાત આયતો છે. પ્રથમ ત્રણ આયતો سُبْحَانَ رَبِّ الْعَالَمِينَ સુધી અલ્લાહની હમદ છે. અને આખરી ત્રણ આયતો إِنَّمَا تَنْهَىٰ عَنِ الْمُنْكَرِ સુધી હું આ છે, મધ્યની આયત અડધી પના છે અને અડધી હું આ. જેથી એ ફર્માન તદ્દન હુરુસ્ત છે કે الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ અડધી અડધી વહેંચાયેલી છે.

૪. એટલે કે સૂરાએ ફાતિહા અડધી હું આ છે, તો જે બંદો એને પઢે તેની હું જરૂર કબૂલ કરીશ. કયાં તો જેવો કર્યો એવો જ એનો સવાલ પૂરો કરીશ અથવા એના જેવી અન્ય નેઅમતો આપીશ અથવા તેના પરથી કોઈ આફત ટાળી દઈશ. જેવો કે હું આની કબૂલિયતનો કાનૂન છે.

૫. એટલે કે આ બાજુ બંદો અલ્હમદુ પઠીને રખની હમદ કરે છે તો બીજુ બાજુ રબ તથાલા ફરિશતાઓને આવું ફર્માવે છે. આ બંદાની ખુશનસીબી છે કે એની થોડી સરખી જીમની હરકતથી એનું નામ રખની બારગાહમાં એ ઈજ્જત સાથે આવી જાય ! આ હદીષથી જાણવા મળ્યું કે બિસ્મિલ્હાલ સૂરાએ ફાતિહાનો ભાગ નથી, કે અહીં અલ્હમદુથી વર્ણન શરૂ થયું, બિસ્મિલ્હાહનો ઉત્ક્રેખ ન થયો. જેથી આ હદીષ ઈમામે આ'જમ عَنْ حَنْبَلَ મજબૂત દલીલ છે.

૬. આ સંબોધન પણ બારગાહમાં હાજર રહેલા ફરિશતાઓને છે જે રબ તથાલા ફખ રૂપે તથા ખુશીને પ્રદર્શિત કરવા માટે કરે છે. ઘના તથા હમદ લગભગ એક જ છે. શક્ય છે કે હમદથી જાહેરી કમાલો વર્ણન થાય અને ઘનાથી મુરાદ છુપા કમાલોનું પ્રદર્શન. અથવા હમદથી મુરાદ શુક, અને ઘનાથી મુરાદ મુત્લાકન પ્રશંસા.

૭. એટલે કે મારી એવી બાદાઈ વર્ણવી જે મારા સિવાય કોઈને હાંસલ નથી, કેમ કે કૃયામતના દિવસની બાદશાહી કેવળ રબ તથાલાની સિક્ફત છે.

૮. કેમ કે ઈબાદત અલ્લાહના માટે છે અને ઈસ્તિઆનત એટલે મદદ બંદાના માટે છે, જેથી આ આયત રબ તથા બંદાના દરમિયાન છે.

૯. એટલે કે બંદો પોતાના દરેક કામમાં, ખાસ કરીને ઈબાદતોમાં મારાથી મદદ માગી રહ્યો છે એની જરૂર મદદ કરીશ. એના પછી પણ જે હું આઓ માગશે તે કબૂલ કરીશ.

૧૦. એટલે હે ખુદા ! મને એ રસ્તાની હિદાયત આપ જે તારા ઈનામવાળા બંદાઓનો રસ્તો છે. અવલિયા, સાલેહીન, શહીદ તથા સિદ્દીકોનો. જાણવા મળ્યું કે તે દીને હક્ક છે જેમાં અવલિયા અલ્લાહ હોય, અને તે કેવળ અહ્લે સુન્નત વ જમાઅતનો દીન છે, કેમ કે એના સિવાય કોઈ ફિક્રમાં અવલિયા અલ્લાહ નથી. આ હદીષથી જાણવા મળ્યું કે أَتَعْلَمُ بِعَيْنِكُمْ પર વફક છે, નહીં તો ફાતિહાની આયતો સાત ન થશે, કેમ કે અહીં બિસ્મિલ્હાહને અલ્હમદુમાં સામેલ કરવામાં આવેલ નથી. જેથી આ હદીષ અહનાફી દલીલ છે.

૧૧. એટલે કે જે કાંઈ આ સૂરતમાં માગે અને જે એના પછી માગે તે સૌ તેને આપીશ. અમુક મશાઈખનો તરીકો છે કે તેઓ હું આ કરતી વખતે અલ્હમદ શરીફ પઠયા કરે છે. તેમનો માખજ આ હદીષ છે.

رَبُّ الْعَالَمِينَ
"હજરત અનસ عَنْ حَنْبَلَ થી રિવાયત છે કે નબી صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ અને અબૂ બક તથા ઉમર عَنْ حَنْبَلَ થી શરૂ કરતા. عَنْ حَنْبَلَ" (મુસ્લિમ)

برک خواجات

۱. એટલે કે એ હજરાત જેવી રીતે અગ્નિબિલ્લાહ આહિસ્તાથી કહેતા હતા, એવી જ રીતે બિસ્મિલ્હાહ પણ. જહર (જોરથી) અલ્હુમુથી શરૂ કરતા હતા. જેથી આ હદીષ અહનાફની મજબૂત દલીલ છે કે બિસ્મિલ્હાહ દરેક સૂરતનો ભાગ નથી એને ધીમેથી પઢવામાં આવે. હુઝૂર ﷺ ૫૨ પહેલી વહી એફ્રાયાસિમરીય આવી ત્યાં બિસ્મિલ્હાહ ન આવી.

"હજરત અબૂ હુરૈરહ عَبْدُ اللَّهِ بْنُ عَمْرٍو થી રિવાયત છે કે ફર્માવ્યું કે જ્યારે ઈમામ આમીન કહે તો તમે પણ આમીન કહો, જેની આમીન ફરિશતાઓની આમીનના માફક (જેમ) હશે તો તેના પાછલા ગુનાહ બખ્શી દેવામાં આવશે^૧ (મુસ્લિમ, બુખારી) અને એક રિવાયતમાં છે કે ફર્માવ્યું, ઈમામ કહે : તો તમે કહો, આમીન.^૨ જેનું કલામ ફરિશતાઓના કલામની મુવાફિક હોય તેના પાછલા ગુનાહ બખ્શી દેવામાં આવશે.^૩ આ બુખારીના શબ્દો છે અને મુસ્લિમની નજીક એના જેમ છે. અને બુખારીની બીજી રિવાયતમાં છે કે ફર્માવ્યું, જ્યારે કારી આમીન કહે તો તમે પણ આમીન કહો, કેમ કે ફરિશતા પણ આમીન કહે છે, જેની આમીન ફરિશતાઓની આમીનની માફક થઈ ગઈ તેના પાછલા ગુનાહ બખ્શી દેવામાં આવશે.^૪"

૧. આ પરથી અમૃક મસ્ફળા જાણવા મળ્યા. એક એ કે નમાઝમાં અલ્હુમુના ખતમ પર ઈમામ પણ આમીન કહે છે. બીજુ એ કે આપણી હિફાજત કરવાવાળા અને નામાએ આમાલ લખનાર ફરિશતા નમાજોમાં આપણી સાથે શરીક થાય છે. ત્રીજુ એ કે આમીન તદ્દન આહિસ્તા કહેવી જોઈએ, કેમ કે ફરિશતા ધીમેથી જ આમીન કહે છે જેને આપણે નથી સાંભળતા. જો આપણે આમીન ચીસ પાડીને કહીએ તો આપણી આમીન ફરિશતાઓની આમીનની વિરુદ્ધ જશે, પછી આપણી બણ્ણશ કેવી રીતે થાય? ચોથું એ કે રબની બારગાહમાં એ જ નેકી કબૂલ થાય છે જે નેક બંદાઓની જેમ હોય. તેમની નકલ ઘારી છે. જુઓ ફર્માવવામાં આવ્યું કે જેમની આમીન ફરિશતાઓના જેમ હશે તેની મગફેરત થશે.

૨. આ પરથી જાણવા મળ્યું કે મુકૃતદી અલ્હુમુન ન પઢે, કેમ કે ફર્માવવામાં આવ્યું કે જ્યારે ઈમામ કહે તો તમે આમીન કહો. એવું નથી ફર્માવ્યું કે જ્યારે તમે કહો તો આમીન કહો. જેથી આ હદીષ અહનાફની દલીલ છે.

૩. ફકીરને આહિસ્તા આમીનની છલ્લીસ હદીષો અને બે આયતો મળી, પણ નમાઝમાં જોરથી આમીનની કોઈ સ્પષ્ટ હદીષ ન મળી જેમાં નમાઝનો ઉલ્લેખ હોય અને શબ્દ જહર (જોરથી) હોય. એની સંપૂર્ણ ચર્ચા ફકીરની કિતાબ જાઅલ હક્કુ ભાગ-૨માં જુઓ. આમીન હુઅા છે. (કુર્અને કરીમ) અને હુઅા આહિસ્તા માગવી જોઈએ. (કુર્અને કરીમ) હદીષોમાં જ્યાં આમીનથી મસ્જિદો ગુંજવાનો ઉલ્લેખ છે ત્યાં નમાઝનો ઉલ્લેખ નથી. અને જ્યાં નમાઝનો ઉલ્લેખ છે ત્યાં જહર નથી, બલ્કે રફુભાસો એ અથવા એવી જેનો અર્થ છે આમીન અવાજ ખેંચીને કહી.

૪. યાદ રાખશો કે એના જેવી સર્વ હદીષોમાં મુવાફિકતથી મુરાદ કેફિયતની મુવાફિકત છે ન કે સમયમાં. કેમ કે ફરિશતાઓની આમીન કહેવાનો તો એ જ સમય છે. જ્યારે કહે છે. મતલબ એ છે કે જેની આમીન ફરિશતાઓની આમીન જેવી હશે તેની બણ્ણશ થશે. એટલે કે જેવી રીતે ફરિશતા ધીમેથી આમીન કહે છે એવી જ રીતે એ પણ કહે.

અસ્રાકુલ અવલિયા

سंપादક : હિત ખવાજા બદર ઈસહાક رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ

★ જિંકથી મહોભબત અને દુનિયાથી અદાવત ★

પાબોસીની સઆદત નસીબ થઈ. મજલિસમાં મૌલાના બહાઉદીન બુખારી, મૌલાના શહાબુદીન ગાજનવી, શયખ બુરહાનુદીન હાંસવી અને અમુક અન્ય સૂફીઓ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ, બેઠેલા હતા. વાત મહોભબત તથા અદાવતના બાબતે થઈ રહી હતી. હિતને ફર્માવ્યું, હે હુરવેશ ! મખૂફ ત્રણ પ્રકારની છે : પ્રથમ તે લોકો જે ઓ દુનિયાથી મહોભબત કરે છે અને સતત તેની યાદમાં દૂબેલા છે અને તેની પ્રાપ્તિમાં મશગૂલ તથા વ્યસ્ત છે. બીજો પ્રકાર તે લોકોનો છે જે ઓ દુનિયાને દુશ્મન સમજે છે, તેનો ઉલ્લેખ મહોભબત સાથે નથી કરતા, બદકે એકદમ અદાવતભર્યો વર્તાવ કરે છે. બીજો પ્રકાર એવા લોકોનો છે કે તેઓ દુનિયાને ન દોસ્ત રાખે છે ન અદાવત કરે છે, તેનો ઉલ્લેખ ન મહોભબતથી કરે છે ન અદાવતથી. આ ત્રીજો પ્રકાર પ્રથમ બે પ્રકારોથી બેહતર છે.

★ માણસ પોતાના મેહબૂબની ચર્ચા સોથી વધુ કરે છે ★

રાબિયા બસરી رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ ની પાસે એક માણસ આવ્યો. આદાબ બજાવી લાવીને બેસી ગયો, અને દુનિયાની બુરાઈ શરૂ કરી આપી, જ્યારે બુરાઈ કરી

હિત બહિશત

મહુમાતે ખવાજગાને ચિશત

(રહમતુલ્લાહિ તાાલા અલોહિમ અજમઈન)

મહુમાતે ઝાહિલ અલિયા, સિરાજુલ અવલિયા હિત ખવાજા ફરીદુદીન ગંજશકર મરાઓ અલેધની (પાકપણી) ચિશતી رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ

અનુવાદક : પટેલ શાખીર અલી રજવી દ્યાદરવી

ચૂક્યો તો રાબિયાએ ફર્માવ્યું, તમે ચાલ્યા જાવ અને મારી પાસે ફરી કદી ન આવશો, કેમ કે આપ દુનિયાને મહોભબત કરનારા જણાવ છો, એટલા માટે કે આપ દુનિયાનો ખૂબ જ ઉલ્લેખ કરો છો.

પછી વર્ષાવ્યું, કોહરામના ઈલાકામાં શયખ બદની એક હુરવેશ હતા, મહાન તારિકુદુન્યા (દુનિયાને તર્ક કરનારા) હતા. જ્યાં સુધી હ્યાત રહ્યા ત્યાં સુધી નવો લિબાસ શરીર પર નથી પહેયો. જો કોઈ શખ્સ દુનિયા તથા દુનિયાવાળાઓની વાત તેમની સામે કરતા તો ઉઠાડી મૂકતા અને પછી કદી મજલિસમાં આવવા ન દેતા. અને ફર્માવતા કે આ શખ્સ દુનિયાનો આશિષું છે, કેમ કે જે શખ્સ પોતાના માશૂકને બીજાની પાસે જુએ છે તો જરૂરતના કારણે તેનો ઉલ્લેખ અધિક કરે છે. મૌસૂફ ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં નમાજ પદ્ધા કરતા હતા અને ફર્માવતા કે જનત કેવી જગ્યા છે કે જ્યાં નમાજ નથી ! તેમના એક મુરીદે અર્જ કરી કે પીર દુનિયાદાર માણસ હોવો જોઈએ કે જે મુરીદને દુનિયાના નુકસાનો બતાવીને તેનાથી દૂર રહેવાની શીખામણ આપે. આપે ફર્માવ્યું, જો મના પણ કરે તો મુરીદોને દુનિયા ત્યાગ કરવાની દૌલત મયસ્સર ન આવી શકશે, કેમ કે કહેવું સહેલું છે અને કરવું મુશ્કેલ છે. વચ્ચે તથા નસીહત જબાને કાલથી (જબની વાણીથી) અસર નથી કરતી.

એક વાર હજરત ખવાજા બાયઝીદ બુસ્તામી رض ને લોકોએ પૂછ્યું કે અમુક લોકો દુનિયાવાળાઓની ચર્ચા ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં કરે છે, તેમનો શું હાલ છે ? ફર્માવ્યું, તેઓ દુનિયાથી મહોભબત રાખનારા લોકો છે. જ્યારે પોતાના મહબૂબને ગૈરની પાસે જુએ છે તો એ દુઃખમાં પુષ્ટ પ્રમાણમાં તેમની ચર્ચા કરે છે, બલ્કે રાત દિવસ એ જ યાદમાં ગુમ તથા વ્યસ્ત રહે છે.

હજરત રાબિઆ બસરી رض ને પૂછવામાં આવ્યું કે દુનિયા શું છે અને કયા લોકોની જગ્ગા છે ? ફર્માવ્યું, દુનિયા મુરદાર છે અને એને ચાહવાવાળા કૂતરા છે, અને દુનિયાનો તલબગાર મુનાફીક હોય છે. આ દુનિયા મુનાફીકોની જગ્ગા છે. ફર્માવ્યું, જ્યારે દુર્વેશને દુનિયાની મહોભબત, હોદાઓની તલબ, મંજિલત ખવાહીની કોશિશમાં જુઓ તો જાણો લો કે હજુ ગુમરાહીના જંગલમાં ભટકી રહ્યો છે.

★ દુનિયા ખુદા તથા બંદા વચ્ચે આડ છે ★
હજરત ઈખ્રાહીમ અદહમ رض ને પૂછવામાં આવ્યું કે આપે આ મફકમ તથા મર્તબો ક્યાંથી પ્રાપ્ત કર્યો ? તો આપે ફર્માવ્યું, મેં દુનિયાને ત્રણ તલાક આપી દીધી. જેટલો માણસ દુનિયાથી મહોભબત કરે છે એટલો આખેરતની ફિકરથી દૂર થતો જાય છે, જેથી બંદા તથા મૌલાની વચ્ચે પર્દો આ દુનિયા જ બને છે. એટલા માટે ફર્માવે છે :

الدنيا اصل كل فتنه و حجاب بين الله تعالى وبين
عبدة كمال قال عليه اسلام طالب الدنيا لا يكون لنا

"દુનિયા સર્વ ફિનનાઓનું મૂળ છે. અલ્લાહ તથા બંદા વચ્ચે આડ છે. જેવું કે હુઝૂર علیه السلام એ ફર્માવ્યું, દુનિયાનો તલબગાર અમારા માટે નથી."

હે દુરવેશ ! જે ચીજને અલ્લાહ કરીમે દુશ્મન

જાણી, તમારે પણ તેનાથી દુશ્મની કરવી જરૂરી છે અને તેની પાસે પણ ન ફરકો અને તેની અદાવત તથા મહોભબતની ચર્ચા કોઈની પાસે ન કરો. અલ્લાહ તથાલા علیه السلام જ્યારથી દુનિયાનું સર્જન કર્યું ચેતવણીના રૂપે તેના પર નજર ઉઠાવીને નથી જોયું. તો એ ઈન્સાન ઘણો નાદાન છે જે અલ્લાહના એતાબ કરેલા પ્રતિ દોસ્તીની નજરથી જુએ છે !

જે શખ્સ ખુદા તથાલાની ઈતાઅત (આજાપાલન) અપનાવે છે દુનિયા તેની બિદમતગુજાર બની જાય છે, અને જે શખ્સ દુનિયાની બિદમતમાં મગન થઈ જાય છે તે મુસીબતો તથા તકલીફોમાં ગિરફતાર રહે છે. જેટલો કોઈ ખુદાવંદે કરીમથી ગાફિલ થાય છે એટલો જ તે દુનિયામાં મશગૂલ રહે છે. મેં ખવાજા કુત્બુદ્ધીન બણ્ણિતયાર અવશી علیه السلام સાંભળ્યું, દુનિયામાં સર્વ કામોમાં બેહતર આ કામ છે : પ્રથમ દુનિયાની ઓળખ અને પછી પોતે પોતાને તેનાથી રોકી રાખવી. ગ્રીજુ હક્ક તથાલાની બિદમત (ઇબાદત, ફર્માબરદારી)માં તૈયાર રહેવું અને અદબ જાળવી રાખવી. ગ્રીજુ આખેરતની આરજૂમંદી તથા તેની તલબ. તસવ્યુફના માર્ગમાં જવાંહિમત ઈન્સાન તે જ છે જે આ ત્રણ શર્તો પર અમલ કરે છે : ૧. દુનિયાથી હાથ રોકી લે છે. ૨. કંબરની તૈયારી કરે છે, એમાં જતાં પહેલાં. ૩. અલ્લાહની રાનો તાલિબ બને છે રબના દીઢારથી પહેલાં.

★ એક દુરવેશના રૂદન આજુજુનો બનાવ ★

ખવાજા ઝુન્ઝુન મિસ્રી علیહ السلام ફર્માવે છે, કૃયામતના દિવસે દુનિયાને દોખમાં નાખશે, એ સબબથી નહીં કે તેને અજાબ થાય. કેમ કે તેનો તો કોઈ ગુનોહ નથી પણ એટલા માટે આગમાં

ફેંકવામાં આવશે જેથી કરીને દુનિયાવાળા તેની બેઈજજતી તથા ખુલારીને પોતાની આંખો વડે જોઈ લે અને અફ્સોસ કરે.

ફર્માવ્યું, એકવાર મેં ગજની શહેરમાં એક ખુલ્લુર્ગથી મુલાકાત કરી. ઘણા જ શાગિલ તથા ઝાકિર હતા. છ મહીના તેમની સોહબતમાં રહ્યો એ દરમ્યાન તેમની જીબ મુખારકથી દુનિયાના બારામાં એક શબ્દ પણ ન સાંભળ્યો. સવાર સાંજ જિર્યાઓ જારીમાં વ્યસ્ત જોતાં. મેં તેમની જિર્યાઓ જારી (રૂદ્ધન આજ્જજ)ના બારામાં સવાલ કર્યો તો ફર્માવ્યું, આજે લગભગ ત્રણ વરસ થવા આવ્યાં કે એક દિવસે એક દુરવેશ મારી પાસે આવ્યો. દુનિયાની વાતો તેણે મારી સાથે કરવાની શરૂ કરી દીધી. હું પણ તેની સાથે હામાં હા મિલાવવા લાગ્યો. તો ગયબથી અવાજ આવ્યો, હે ફ્રીર ! ક્યાં તો દુનિયાની વાત ચાલશે ક્યાં તો અમારી ! એ દિવસથી એ જ શર્મિંદગીના કારણો રડી રહ્યો છું કે કૃયામતના દિવસે એ કરીમને શું મોહું બતાવીશ !

★ મૌતની ચર્ચા ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં કરો ★

અહલે સુલૂક (તસવુફના માર્ગના મુસાફરો)ને ત્યાં પ્રખ્યાત છે કે "لِمَنْ يَرُوُ الظَّرْفَ هَذَا هَذَا نَفْسٌ وَهَذَا الْأَذْنَادُ كَرَنَارِيٌّ مُؤْتَنُّ وَرَسْنَانٌ بَحْبَبٌ وَجَعْدَنٌ" જે મૌતને હમેશાં નજરો સમક્ષ રાખે છે અને અતિ અધિક પ્રમાણમાં યાદ કરે છે તે હમેશાં ખુદાએ કરીમની રજામાં હોય છે. જેટલો કોઈ શખ્સ મૌતથી ગાફેલ થાય છે તેટલી દુનિયાની દોસ્તી અને તેની ચર્ચા તેના દિલમાં મજબૂત થતી જાય છે. અલ્લાહની ફર્માબરદારી તેને એટલી જ અધરી લાગે છે અને નાફર્માની એટલી જ વધારે આસાન થઈ જાય છે.

હજરત ખ્વાજા મૌદૂદ ચિશતી عليه السلام એ ફર્માવ્યું, જો સર્વ બુરાઈઓને એક ઘરમાં જમા કરી દેવામાં આવે તો એ ઘર દુનિયા છે. કુદરતે દુનિયાની ચાદર જેના પર બિધાવી દીધી એટલી દુનિયાની મહોબ્બત તેના દિલમાં જમાવી દીધી અને પોતાનાથી દૂર કરી દીધો. જે માણસના માટે ખુદાએ કરીમે દુનિયાનું વર્તુળ સાંકુ કરી આપ્યું તે તેની (રબની) નજીક થઈ ગયો. દુનિયાને દરરોજ પાંચ વાર નિદા (ગયબી પોકાર) થાય છે, હે દુનિયા ! અમારા દોસ્તો માટે કડવી બની જા કે જેથી તેઓ તારી તરફ સારી દસ્તિ ન નાખી શકે. અને તારા ચાહકો માટે મીઠી બની જા કે જેથી તારો જિક (ચર્ચા) ખૂબ જ અધિક પ્રમાણમાં કરે. તેમને મીઠાશ આપ કે જેથી ફિના તથા બલામાં સપદાય જાય.

ખ્વાજા અખુલ્લાહ મુખારક આલમે તજરીદમાં જિંદગી પસાર કરતા હતા. જે તેમની પાસે આવતો તે મેહરૂમ પરત ન જતો. તેમનો નિયમ હતો કે મગરિબની નમાજ બાદ ખાદિમોના રૂમોમાં ચક્કર મારતા. જો તેમની પાસે ખાવા પીવાની ચીજોનો જખીરો હોતો તો કહેતા કે, આ મોહતાજોને આપી દો, પાણી પણ ફેંકાવી દેતા, કેમ કે કાલના માટે ચીજોનો સંગ્રહ કરવો દુરવેશી નથી. મુરીદોમાં કોઈને દુનિયાના જિકમાં વ્યસ્ત પાપતા તો ખાનકાહે મુઅલ્લાથી કઢાવી મૂકતા, કઢાપિ રોકાવા ન દેતા.

એકવાર સુલતાન શમસુદીને શયખુલ ઈસ્લામ કુત્બુદીન બજિતયાર અવશી عليه السلام બારગાહમાં બિદમતના રૂપે સોનાની અશરફીઓની કેટલીક થેલીઓ મોકલી. આપે કહું, તરત જ કહું, અને પાછી લઈ જવ ! અને તમારા બાદશાહને કહો કે અમે તમને અમારો દોસ્ત સમજતા હતા પણ તમે તો દુશ્મન નીકળ્યા ! કેમ કે હક્ક તાદાલાએ જે

ચીજથી દુશ્મની જઈજ રાખી તેને તમે ખુદાના દોસ્તોની પાસે મોકલો છો ?! આ તમારી કેવી દોસ્તી છે ?! આ દુનિયાના તલબગાર ઘણા બધા છે, તેમની પાસે લઈ જવ અને તેમને આપી દો.

ખ્વાજા શરીફ જંદાની عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ કે જે ખ્વાજા ઉઘ્માન હારુની عَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ પીરો મુશિંદ હતા. ચાલીસ વરસો સુધી દુનિયાના લોકોથી અલિપત થઈને ખુરસાનમાં ઘરમાં રહ્યા. તેમનો ખોરાક આ ચાલીસ વરસ ઘાસ રહ્યો. કદી કોઈ શાખ્સ મુલાકાત તથા જિયારત માટે હાજર થતો તો ખાદિમ તેને ચેતવી દેતો કે હજરતની સામે કદાપિ દુનિયાની ચર્ચા ન કરશો, નહીં તો જિયારતથી વંચિત રહી જશો. સારાંશ કે એ દેશનો વાલી હાજર થયો. આદાબ બજાવી લાવ્યો. પોતાની બિદમતને પ્રદર્શિત કરી. હજરત ખ્વાજા મુસ્કુરાયા અને ફર્માવ્યું, તે ખુદાના દુશ્મન ! તને મારી સાથે શું દુશ્મની હતી કે ખુદાની દુશ્મન દુનિયાને મારી પાસે લાવ્યો ?! આ તુ દોસ્તીની રાહે નથી લાવ્યો અને પાછી લઈ જા ! અને એના ચાહકોને આપ. આવું ફર્માવ્યું અને જે ચયાઈ પર બેઠેલા હતા તેને ઉદાવી અને કહું, જુઓ ! દેશના વાલી તથા તેના માણસોએ જોયું કે શુદ્ધ સોનાના દીનારોની એક નહેર વહી રહી છે. સૌ ઉઠયા અને હજરતના પગો પર પડી ગયા, ખૂબ જ માઝી માગી. ખ્વાજાએ ફર્માવ્યું, કેટલો અફ્સોસ તે કમ હિંમત સૂઝીઓ પર છે કે દોસ્તના આટલા અઠળક ખજાનાઓ તેમના ફુદમોમાં હોય તેમ છતાં પણ તેઓ દુનિયાના મુરદાર માલની તરફ ધ્યાન કરે. (આજકાલના જૂઠા બનાવટી સૂકીસંતો કહેવાતા મશાઈખ જેઓ દુનિયા કમાવા તથા વાહ વાહ કમાવા દીન વેચી રહ્યા છે, શરીઅત વિરુદ્ધ ચાલી રહ્યા છે, તેમણે આના પરથી બોધ લઈ તૌખા કરી લેવી જોઈએ. —અનુવાદક)

પેજ નં. ૩૫ નું ચાલુ... અને મને માફ કર એ ડરના કારણે જે મારા માટે તારા હિલમાં સમાયેલો હોય. શરીકે કહું, મેં જાણી લીધુ કે હકીકતમાં આ જાહેર (દુનિયા તર્ક કરનાર) છે.

★ તર્ક દુનિયા તથા પરહેજગારી ★

ઈબ્ને મુખારકે કહું કે કૂફા પહોંચ્યો અને પૂછ્યું, અહીં સૌથી મોટો જાહેર (દુનિયાની લાલચ ન રાખનાર) કોણ છે ? બધાએ કહું, ઈમામ અભૂહનીઝાعَلِيٌّ بْنُ أَبِي طَالِبٍ. મક્કી ઈબ્ખાહીમે કહું, હું કૂફાવાળાઓની પાસે બેઠો તો તેઓમાંથી કોઈ વ્યક્તિને ઈમામ સાહબી વધુ પરહેજગાર નથી જોયો. હસન ઈબ્ને સાલેહ ફર્માવે છે કે ઈમામ સાહબ ખૂબ જ મોટા પરહેજગાર હતા, હરામથી એટલા ડરતા કે શંકાના કારણે ઘણા હલાલને પણ જોરી હેતા હતા ! મેં કોઈ ફકીહને આપથી વધુ ઈલમવાળો તથા પોતાની જાતને બચાવવાવાળો નથી જોયો અને છેલ્લા શ્વાસ સુધી તે જ પરહેજગારી અને તે જ ફોશિશો સાથે જિંદગી પસાર કરી.

ઈબ્ને જિયાદહુ કહે છે કે ખુદાની ફુસમ ! ઈમામ સાહબે કદી પણ કોઈ ખલીઝાનો કોઈ હદ્દીયો કે તોહફો કૃબૂલ નથી કર્યો. આપે આપના ભાગીદારની પાસે વેપારનો માલ મોકલ્યો જે માં એક કપડું નુકસાનીવાળું હતું. એને ફર્માવ્યું કે તેને વેચો તો અયબ જણાવીને વેચજો. તેમણે વેચી દીધુ પણ ભૂલથી અયબ જણાવવાનું રહી ગયું અને એ પણ ન યાદ રહ્યું કે કઈ વ્યક્તિએ ખરીદયું છે. જ્યારે ઈમામ સાહબને આ વાતની જાણ થઈ તો બધી કિમત સદકો કરી દીધી જે ત્રીસ હજાર દિરહમ હતી અને પોતાના ભાગીદારથી અલગ થઈ ગયા.

એકવાર કૂફાની બકરીઓમાં કોઈકની જબરદસ્તી છીનવી લેવાયેલી બકરી ભેગી થઈ ગઈ અને તે ઓળ ખાઈ પણ નહીં કે કઈ બકરી તે છે. તો આપે લોકોથી પૂછ્યું, બકરી કેટલા હિવસો સુધી જીવંત રહે છે ? લોકોએ કહું કે સાત વરસ સુધી, તો ઈમામ સાહબે સાત વરસ સુધી બકરીનો ગોશેત ખાદ્યો નથી. (કમશઃ)

ਛੁਦਾਈਕੁ ਬਹਿਸ਼ਾਇ

ਅਮ : ਆ'ਲਾ ਹਜਰਤ
 رحمۃ اللہ علیہ^{علیہ السلام}
 یہਮਾਮ ਅਹਮਦ ਰਾਜਾ ਮੁਹਫਿਧੇ ਬਰੇਲੀ
 :: ਸ਼ਰਹਕਤਾ ::
 مੌਲਾਨਾ ਗੁਲਾਮਹਿਸਨ ਫਾਦਰੀ (ਲਾਹੌਰ)
 :: ਅਨੁਵਾਦਕ ਤਥਾ ਸਾਂਪਾਦਕ ::
 ਪਟੇਲ ਸ਼ਾਬਦੀਰ ਅਲੀ ਰਾਫੀ

ਖ਼وْجَاتُ بِرْكٌ

ਯਉ ਸੁਨਕੇ ਭੇਖੂਦ ਪੁਕਾਰ ਓਠਾ, ਨਿਧਾਰ ਜਾਂਦਿ ਕਣਾਂ ਹੈ ਆਫ਼।

ਫਿਰ ਓਨਕੇ ਤਲਵੋਕਾ ਪਾਂਡਿ ਬੋਸਾ, ਯਉ ਮੇਰੀ ਆਂਖਾਂਕੇ ਦਿਨ ਫਿਰੇ ਥੇ

ਅਥਾਤ : ਅਰੋਂ ਆ'ਜਮ ਵਜ੍ਫ਼ਮਾਂ ਆਵੀਨੇ ਪੋਕਾਰੀ ਉਠਿਆ, ਹੇ ਮਾਰਾ ਆਫ਼! ਅਪਨਾ ਹੁੰ ਆਪਨਾ ਕੁਦਮੇ ਪਰ ਕੁਭਾਂ ਥਈ ਜਾਂਦਿ ! ਆਪ ਕਿਧੁੰ ਛੋ ? ਕਿਧਾਰੇ ਮਾਰਾ ਸੀਨਾ ਪਰ ਆਪਨੀ ਨਾਲੈਨ ਰਾਖੀ ਰਹਿਆ ਛੋ ? ਜਲਦੀ ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਾਵੋ ਜੇਥੀ ਕਰੀਨੇ ਹੁੰ ਤਮਾਰਾ ਪਗਾਨੇ ਯੂਮਵਾਨੀ ਸਫ਼ਨਸੀਬੀ ਹਾਂਸਲ ਕਰੁੰ ਅਨੇ ਮਾਰਾ ਨਸੀਬਾਨੇ ਜਗਾਉ. ਮਵਾਹਿਬੇ ਲਦੁਨਿਧਾਮਾਂ (੨/੨੨)ਮਾਂ ਛੋ ਅਰੋਂ "ਜਧਾਰੇ ਆਪ" ਅਰੋਂ "مੁਅਲਲਾ" ਪਰ ਪਛਾਂਦਿਆ ਤੋ ਅਰੋਂ "ਮੁਅਲਲਾ" ਆਪਨਾ ਰਹਮਤਨਾ ਦਾਮਨ ਸਾਥੇ ਬਾਜ਼ੀ ਪਤਧੋ।"

ਆਪਣੇ ਹੁੰਝੂਰਨਾ ਨਾਮ ਪਰ ਅੰਗੂਠਾ ਚੂਮੀਏ ਤੋ ਲੋਕੋਨੇ ਢੌਰਾ ਪਤੇ ਛੇ ! ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਅਥਨੇ ਪ੍ਰਾਂਤੀਕੇ ਆਜੇ ਅਨੇ ਥੁੰ ਥਈ ਗਿਆਂ ਛੇ ?!

ਈਮਾਮ ਯੂਸੂਫ਼ ਨਭਹਾਨੀ رحمۃ اللہ علیہ^{علیہ السلام} ਨੀ ਮਸ਼ਹੂਰ ੩ਬਾਈ ਛੇ :-

عَلَى رَأْسِ هُذَا الْكَوْنِ نَفَلُ مُحَمَّدٌ عَلَّتْ فِجْيِيْغُ الْخَلْقِ تَحْتَ ظَلَالِهِ

نَدِي الْطُّورِ مُوسَى تُؤْدِي إِلْخَلُغُ وَأَحْمَدٌ عَلَى الْعَرْشِ لَمْ يُؤْذِنْ بِخَلْعِ نَعَالِهِ

(ਅਥ) : ਹਜਰਤ ਰਸੂਲੇ ਕੀਰਮ^{علیہ السلام} ਨਾਲੈਨ ਮੁਖਾਰਕਨੀ ਸ਼ਾਨ ਏ ਛੇ ਕੇ ਜਧਾਰੇ ਆਪ ਮੇਅਰਾਝ ਪਰ ਗਿਆ ਤੋ ਨਾਲੈਨ ਮੁਖਾਰਕ ਸੰਵੱਖੀ ਕਾਈਨਾਤਨੀ ਉਪਰ ਹਤੀ ਅਨੇ ਸੰਵੱਖੀ ਮੁਖਲੂਕੁ ਏ ਨਾਲੈਨ ਮੁਖਾਰਕਨਾ ਸਾਧਾਨੀ ਨੀਚੇ ਹਤੀ. ਅਨੇ ਕੋਈ ਤੂਰ ਪਰ ਹਜਰਤ ਮੂਸਾ^{علیہ السلام} ਨੇ ਨਿਦਾ (ਪੁਕਾਰ) ਥਈ ਕੇ ਆਪ ਨਾਲੈਨ ਪਾਕ ਉਤਾਰੀ ਹੋ, ਅਨੇ ਹਜਰਤ ਅਹਮਦੇ ਮੁਜਤਬਾ^{علیہ السلام} ਨੇ ਅਰੋਂ ਨਾਲੈਨ ਪਾਕ ਉਤਾਰਵਾਨੋ ਹੁਕਮ ਨਥੀ ਮਣਿਆ.

ਸੁਕਾ ਥਾ ਮੁਜਰੇਕੋ ਅਰੋਂ ਆ'ਲਾ, ਗਿਰੇ ਥੇ ਸਜਦੇਮੋ ਬਾਜ਼ਮੇ ਬਾਲਾ

ਯਉ ਆਂਖੇ ਕੁਦਮੋਸੇ ਮਲ ਰਹਾ ਥਾ ਵੋ ਗਿਰਦ ਕੁਭਾਂ ਹੋ ਰਹੇ ਥੇ

ਅਥਾਤ : ਅਰੋਂ ਮੁਅਲਲਾ ਜੁਕੀਨੇ ਸਲਾਮੀ ਆਪੀ ਰਹੀ ਹਤੀ ਅਨੇ ਮਲਾਏ ਆ'ਲਾਨਾ ਫਿਰਿਤਾ ਸ਼ੁਕਨੋ ਸਜਫ਼ੋ ਅਦਾ ਕਰੀ ਰਹਿਆ ਹਤਾ (ਕੇ ਧਾ ਅਲਲਾਹ ! ਤਾਰੋ ਸ਼ੁਕ ਛੇ ਕੇ ਤੌ ਅਮਨੇ ਘਰੇ ਬੇਠਾਂ ਜ ਤਾਰਾ ਮਹਿਬੂਬਨੋ ਦੀਦਾਰ ਕਰਾਵੀ ਦੀਘੋ ਛੇ.) ਅਨੇ ਜੇਵਾ ਹੁੰਝੂਰ^{علیہ السلام} ਅਰੋਂ "ਮੁਅਲਲਾ" ਪਰ ਜਲਵਾਗਰ ਤੋ ਅਰੋਂ ਆਪਨਾਂ ਮੁਖਾਰਕ ਤਲਵਾਂਨੇ ਆਂਖਾਥੀ ਧਸਵਾ ਲਾਗਿਆ ਅਨੇ ਮਲਾਏ ਆ'ਲਾਨਾ ਫਿਰਿਤਾਓ ਆਪਨੀ ਆਸਪਾਸ ਨਿਧਾਰ ਥਵਾ ਲਾਗਿਆ ਅਨੇ ਜਖਾਨੇ ਹਾਲਥੀ ਕਹੇਵਾ ਲਾਗਿਆ :

ਉਨ੍ਹਿਂਕੀ ਮੇਹਫਿਲ ਸਜਾ ਰਹੇ ਹੋਣ, ਚਿਰਾਗ ਹਮਾਰਾ ਹੋ ਰਾਤ ਉਨ੍ਹਿਂਕੀ-ਉਨ੍ਹਿਂਕੀ ਮਤਲਬਕੀ ਕੇਹ ਰਹੇ ਹੋ ਜਖਾਂ ਹਮਾਰੀ ਹੋ ਬਾਤ ਉਨ੍ਹਿਂ

ਜਿਧਾਂਅੋ ਕੁਛ ਅਰਥ ਪਰ ਯਹ ਆਈ ਕੇ ਸਾਰੀ ਕੰਢੀਲੋਂ ਜਿਲ ਮਿਲਾਈ
ਹੁਗ੍ਗੇ ਖੁਰਸ਼ਿਅਤ ਕਚਾ ਚਮਕਤੇ ਚਿਰਾਗ ਮੁੰਹ ਅਪਨਾ ਦੇਖਤੇ ਥੇ

ਅਥਾਤ : ਅਰੰਗ ਮੁਅਲਵਾਥੀ ਕਾਂਈਕ ਏਵਾਂ ਰੰਗਬੇਰੰਗੀ ਨੂਰਾਨੀ ਕਿਰਣਾਂ ਫੂਟਿਆਂ ਕੇ ਤਮਾਮ ਫਾਨਸੋਨੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਮੰਦ
ਪਈ ਗਈ ਅਨੇ ਸਿਰਾਜੇ ਮੁਨੀਰ, ਆਫ਼ਤਾਬੇ ਨਭੁਵਤ, ਮਾਹਤਾਬੇ ਰਿਸਾਲਤਨਾ ਨੂਰਨੀ ਸਾਮੇ ਪੋਤਾਨਾ ਜੇਵੁੰ ਮੌਂ ਲਈਨੇ 2ਈ
ਗਿਆ ! ਭਲਾ ਸੂਰਜਨੀ ਸਾਮੇ ਚਿਰਾਗਨੀ ਸ਼ੁੰ ਮਜ਼ਾਲ ਛੇ ਕੇ ਤੇ ਚਮਕਵਾਨੁੰ ਨਾਮ ਪਣ ਲੇ ?! ਕਿਉਂਕਿ ਮਥਾਹੂਰ ਛੇ ਕੇ, "ਸੂਰਜਨੇ
ਚਿਰਾਗ ਫੇਖਾਡਵਾ ਜੇਵੀ ਵਾਤ ਛੇ." ਆ ਤੇ ਵਖਤੇ ਬੋਲਾਵ ਛੇ ਜਿਧਾਰੇ ਕੋਈ ਮੋਟਾਨਾ ਮਹਾਨ ਕਾਮਨੀ ਸਾਮੇ ਨਾਨੋ ਸ਼ਾਬਦ
ਮਾਮੂਲੀ ਕਾਮ ਕਰੇ, ਅਥਵਾ ਆਜ਼ਾਨਾ ਰੂਪੇ ਬੋਲੇ ਛੇ. ਅਨੇ ਆਫ਼ਾਨੋ ਫਰਖਾਰ ਤੋ ਤੇ ਛੇ ਕੇ :

ਹਰੇ ਰਖੂਲਪੇ ਕੁਛੁਸੀ ਸਲਾਮ ਕਰਤੇ ਹੋ—ਧਹ ਕਾਮ ਵੋ ਹੈ ਜੋ ਵੋ ਸੁਖਿੰਦੀ ਸ਼ਾਮ ਕਰਤੇ ਹੋ
ਧਨਾਏ ਘਵਾਜ਼ਸੇ ਅਖਤਰ ਤੁਜੇ ਮਿਲਾ ਧਹ ਮਕਾਮ—ਕੇ ਅਛ੍ਲੇ ਇਕੁਤੇਰਾਮ ਕਰਤੇ ਹੋ

ਧਹੀ ਸਮਾਂ ਥਾ ਕੇ ਪਚਕੇ ਰਹਮਤ ਖਬਰ ਧਹ ਲਾਚਾ ਕੇ ਚਲੀਏ ਹਿੱਤਰਤ
ਤੁਮਾਰੀ ਖਾਤਿਰ ਕੁਸ਼ਾਦਾ ਹੋ ਜੇ ਕਲੀਮ ਪਰ ਬਂਦ ਰਾਹਤ ਥੇ

ਅਥਾਤ : ਏ ਜ ਮੁਖਾਰਕ ਧਡੀਓਮਾਂ ਰਹਮਤਨੋ ਫਰਿਸ਼ਤੋ ਪਧਗਾਮ ਲਈਨੇ ਆਵਾਂ ਕੇ ਹੁਝੂਰ ! ਤਸ਼ਰੀਫ਼ ਲਈ
ਚਾਲੋ ! (ਦੀਵਾਰਨਾ ਮਾਟੇ) ਜੇ ਮਾਂਗੋ ਮੂਸਾ عَلِيٰ اَللّٰم ਮਾਟੇ ਬੰਧ ਹਤਾ, ਤੇ ਸਰੋਂ ਆਪਨਾ ਮਾਟੇ ਖੋਲੀ ਫੇਵਾਮਾਂ ਆਵਾਂ ਛੇ.
ਤੇਮਨੇ ਤੂਰ ਪਰ ਬੋਲਾਵਾ ਤੋ ਨਾਲੈਨ ਉਤਾਰਵਾਨੋ ਹੁਕਮ ਆਘਾ, ਆਪ عَلِيٰ اَللّٰم ਅਰੰਗ ਮੁਅਲਵਾ ਪਰ ਨਾਲੈਨ ਸਾਥੇ ਤਸ਼ਰੀਫ਼
ਲਾਵਾ, ਅਨੇ ਦੀਵਾਰੇ ਖੁਦਾਵਂਦੀਨੀ ਲਿਜ਼ਜ਼ਤ ਪਾਘਾ.

ਨਾਲੈਨ ਸਹਿਤ ਅਰੰਗ ਪਰ ਜਵਾਨੁੰ ਵਰਣਨ ਫੁਸ਼ਸੁਲ ਅੰਬਿਆ, ਜਵਾਹਿਰੁਲ ਬਿਹਾਰ, ਰੁਹੂਲ ਬਧਾਨ ਤਥਾ ਸੀਰਤੇ
ਅਰਥੀਮਾਂ ਛੇ. ਆ'ਲਾ ਹਿੱਤਰਤ عَلِيٰ اَللّٰم ਅਨੇ ਨਾਲੈਨ ਸਹਿਤ ਜਵਾਵਾਣੀ ਰਿਵਾਯਤਨੇ ਜੋ ਕੇ ਬੇਸਨਫ਼ ਠਰਾਵੀ ਛੇ ਪਣ ਮੂਣ
ਪ੍ਰਸਾਂਗਨੋ ਇਨਕਾਰ ਆਪਨਾ ਥਕੀ ਕਾਂਧਾਂ ਪਣ ਸਾਭਿਤ ਨਥੀ. ਸਅਫ਼ੀ ਫੰਗਵੇ ਛੇ : ਅਰੰਗ ਅਸਤ ਕਮੀਂ ਪਾਧਹ ਜ ਅਧਵਾਨੇ
ਮੁਹੱਮਦ عَلِيٰ اَللّٰم

ਅਹੁਣ ਅਥ ਮੁਹੱਮਦ ਕੁੰਝੀ ਛੋ ਅਹਮਦ, ਕੁੰਝੀ ਆ ਸਰਵਰੇ ਮੁਮਜ਼ਾਦ
ਨਿਧਾਰ ਜਾਉ ਧਹ ਕਚਾ ਨਿਦਾ ਥੀ, ਧਹ ਕਚਾ ਸਮਾਂ ਥਾ ਧਹ ਕਚਾ ਮਾਰੇ ਥੇ

ਅਥਾਤ : (ਜੇਵੁੰ ਕੇ ਮਵਾਹਿਬੇ ਲੁਦੁਨਿਧਹ ਪੇਯੋ-ਰਾਫ਼ ਪਰ ਰਿਵਾਯਤ ਛੇ ਕੇ ਜਿਧਾਰੇ ਜਿਥਈਲ, ਬੁਰਾਕੁ ਤਥਾ ਰਫ਼ ਰਫ਼
ਨੀਚੇ ਰਹੀ ਗਿਆਂ, ਅਨੇ ਹੁਝੂਰ ਏਕਲਾ ਰਹੀ ਗਿਆ ਤੋ ਏ ਆਲਮੇ ਨੂਰਮਾਂ) ਅਖੂ ਬਕ ਸਿਦੀਕੁ عَلِيٰ اَللّٰم ਅਵਾਜ਼ਮਾਂ ਨਿਦਾ
ਆਵੀ : ਅਨੋਤਾਂ ਤਜੂੰਮੋ ਆ'ਲਾ ਹਿੱਤਰੇ ਆ ਸ਼ੇਅਰਮਾਂ
ਕਿਧੋਂ ਛੇ ਮਾਰਾ ਘਾਰਾ ! ਆਗਣ ਵਧੋ ! ਛੇ ਅਹਮਦੇ ਮੁਖਤਾਰ ! ਹਜ਼ ਨਜ਼ਕ ਆਵੋ ! ਛੇ ਸਰ੍ਵ ਮਖ਼ਲੂਕਨਾ ਸਰਦਾਰ ! ਹਜ਼
ਆਗਣ ਆਵੋ ! (ਅਨੇ ਹਵੇ ਰੋਕਾਈ ਜਾਵ : فَدْنِي الْجَبَارِ رَبِّ الْعَزَّةِ (ਬੁਖਾਰੀ ਸ਼ਰੀਫ਼))
(ਅਲਕੁਅਨ) ਤੇ ਮੁਸਤਫ਼ਾਨਾ ਆਖਿਕੋਂ ! ਹਵੇ ਆਪ ਪਣ ਜਮ਼ਾ ਜਾਵ. ਹੁੰ
ਕੁਭਾਨ ਜਾਉ ਏ ਸ਼ੁੰ ਅਵਾਜ਼ ਹਤੋ, ਏ ਸ਼ੁੰ ਸਮਾਂ ਹਤੋ ਅਨੇ ਏਮਾਂ ਸ਼ੁੰ ਮਜ਼ਾ ਤਥਾ ਲਤਫ਼ ਹਥੋ !

ਈਥਨੇ ਧਾਰਕੁਥਕੋ ਅਲਵਾਹਨੇ ਸੂਰਤ ਬਖ਼ਸ਼ੀ—ਈਥਨੇ ਮਰਧਮਕੋ ਮਸੀਹਾਈਕੀ ਨੇਅਮਤ ਬਖ਼ਸ਼ੀ
ਹਿੱਤਰ ਮੂਸਾਕੋ ਧਹੇ ਬਧਾਕੀ ਫੌਲਤ ਬਖ਼ਸ਼ੀ—ਮੇਰੇ ਆਫ਼ਾਕੋ ਬੇਪਦਾ ਜਿਧਾਰਤ ਬਖ਼ਸ਼ੀ

બારામાં શક્તિઅતના માટે હાજર થઈ રહ્યા છે. મેં જો તખ્ત જોયો તો તેના પર કેવળ હજરત મુહમ્મદ મુસ્તફા ﷺ રોનક અફરોઝ છે અને સર્વ અંબિયા ﷺ બેઠેલા છે. હું ત્યાં રોકાય ગયો અને એ મુક્કદસ હજરતે હજરત મુહમ્મદ ﷺ ને અર્જ કરી, હુંજૂર ! આપે ફર્માવ્યું કે કન્બીયાની અર્જ કરી, હુંજૂર ! આપે "મારી ઉમ્મતના ઉલમા બની ઈસ્રાઈલના અંબિયાની જેમ છે." તો એઓમાંથી કોઈ આલિમ દુખાડો. હુંજૂર ﷺ એ ઈમામ ગિજાલીને બોલાવીને તેમને એક સવાલ કર્યો. ઈમામ ગિજાલી ﷺ એ એના દસ જવાબો આપ્યા. મૂસા ﷺ એ ફર્માવ્યું, જવાબ સવાલના પ્રમાણે હોવો જોઈએ ! એક સવાલનો એક જવાબ આપવાનો હતો, આપે દસ જવાબ શા માટે આપ્યા ?" ઈમામ ગિજાલી ﷺ એ અર્જ કરી, હુંજૂર ! (માફ કરજો) અલ્લાહ તાલાલાએ આપને પણ એક જ સવાલ કર્યો હતો : "હે મૂસા ! તમારા ડાબા હાથમાં શું છે ?" આપે એના કેટલાયે જવાબો આપ્યા કે આ મારી લાકડી છે, હું એના પર ટેકો લગાડું છું. અને એના વડે મારી બકરીઓના માટે પાંદાં જાળું છું. અને એના ઉપરાંત મારાં અન્ય કામો પણ એના થકી થાય છે. જ્યારે કે અલ્લાહ તાલાલાના સવાલનો એક જવાબ પૂરતો હતો કે આ મારી લાકડી છે. ઈમામ શાજલી ﷺ ફર્માવે છે, આ મનજર જોઈને હુંજૂર નભી કરીમ ﷺ એકલા તખ્ત પર જલ્વા અફરોઝ થાય છે અને સર્વ રસૂલો તથા નભીઓ ખાસ કરીને હજરત ઈશ્રાઈમ ﷺ, મૂસા કલીમુલ્લાહ, ﷺ, નૂહ નજીબુલ્લાહ, ﷺ, ઈસા રૂહુલ્લાહ જેવા ઉલૂલ અજ્રમ અંબિયા ﷺ સૌ હુંજૂર ﷺની સામે જમીન પર બેઠેલા છે. કેટલી મહાન અજમત તથા જલાલતે મુહમ્મદીનું પ્રદર્શન થઈ રહ્યું છે ! હું સોચ વિચારમાં હતો અને મારા દિલમાં (ખ્વાબની હાલતમાં) હુંજૂર ﷺની કઢર તથા મંજિલત પર આશ્રયમય હતો એવામાં અચાનક કોઈએ મને પગ વડે ઠોકર મારી જેના ઝટકાથી હું જાગી ગયો. મેં તેને જોયો તો તે મસ્જિદે અફ્સાનો વ્યવસ્થાપક હતો અને એ વખતે મસ્જિદની કન્દીલો રોશન કરી રહ્યો હતો. તેણે મને કહું, શું આશ્રય કરે છે ? આ સૌ હુંજૂર ﷺના નૂરથી જ પેદા થયેલ છે. આ સાંભળીને મારા પર બેહોશી છવાઈ ગઈ. નમાજ માટે જમાત ઉભી થઈ ત્યારે મને રાહત થઈ. મેં તે મસ્જિદના વ્યવસ્થાપકને શોધ્યો પણ આજ સુધી તે નથી મળ્યો. (રૂહુલ બધાન, ૫/૭૫)

સવાલ : એનો મતલબ એ થયો કે ઈમામ ગિજાલીએ મૂસા ﷺ (માઝાલ્લાહ !) લાજવાબ કરી દીધા ?!

જવાબ : આ ઈમેઠાનની વાત થઈ રહી છે. અને પરીક્ષામાં પરીક્ષકના સવાલોના જવાબોથી પરીક્ષકનું લાજવાબ થવું સાબિત નથી થતું, બલ્કે વિદ્યાર્થીની કાબેલિયતની દલીલ હોય છે. અને જવાબનું અધિક હોવું અને વાતને લંબાવવું કેટલાક કારણોસર હોય છે. એમાંથી એક એ પણ છે કે જેથી વાતચીતનો શરફ વધુ વાર સુધી રહે અને કલામની લિજજતથી સુકૂન મળતુ રહે. જેમ કે ખુદ મૂસા ﷺ એ પણ અલ્લાહ તાલાલાથી અસાના બારામાં વાતચીત (કલામ)ને લાંબી કરી. મુફ્સિસરોએ આનું પણ એ જ કારણ દર્શાવ્યું છે.

**ખિરદસે કહ દો કે સર ઝુકા લે, ગુમાનસે ગુજરે ગુજરનેવાલે
પળે હૈ યાં ખુદ જેહતકો લાલે કિસે બતાએ કિધર ગયે થે**

અર્થાત : બુધિને કહી દો કે ક્યા વિચારોમાં દૂબેલી છે ?! નજારો તારી સમજમાં નથી આવી શકતો, સ્વીકારનું માથું નમાવી લે. પસાર થનારા પસાર થઈ ગયા અને તારી હવાને પણ ખબર ન પડી શકી અને તેને શું ખબર પડવાની ?! અહીં છએ દિશાઓ માયુસી તથા પરેશાનીના આલમમાં છે, તેઓ કોને બતાવે કે હુંજૂર કઈ બાજુ ગયા, કેમ કે તેઓ તો એ બાજુ ગયા છે જે બાજુ ન હિશા છે ન તરફ, ન મકાન ન મકાનિયત ન જિસ્મ છે ન જિસ્માનિયત. (કમશઃ)

દરેક મુસ્લિમે જણાવો જરૂરી ઈલ્મ

કાનૂને શરીઅતી

લેખક : અલ્લામા શમુદ્દીન જેનપૂરી رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ

અનુવાદક : જનાબ ઈમાલીમ માસ્તર કેમી ઝંઘારવી

ઈકાલાનું બચાન

(સોદાને ૨૯ કરવા વિશે)

મસ્થાલા : બે માણસો વચ્ચે જે સોદો થયો હોય તેને ઉઠાવી લેવાને (૨૯ કરવાને) ઈકાલા કહે છે. મેં ઈકાલો કર્યો, છોડી દીધો, ૨૯ કર્યો અથવા તો બીજાના કહેવાથી માલ કે તેની કિંમત પાછી ફેરવવી અને બીજાનો માલ લઈ લેવો એને ઈકાલો કહેવાય છે. નિકાહ, તલાક, અતાક, ઈબરાનો ઈકાલો થઈ શકતો નથી. બંનેમાંથી એક ઈકાલો (સોદો ઉઠાવી લેવા ચાહતો હોય તો) બીજાએ મંજૂર કરી લેવો, ધૂટા કરી દેવું મુસ્તહબ છે અને તે સ્વાભાનો મુસ્તહિક (હક્કદાર) છે.

મસ્થાલા : ઈકાલામાં બીજાએ કબૂલ કરી લેવું જરૂરી છે. એટલે કે એક માણસ એકલો ઈકાલો કરી શકતો નથી અને એ જ બેઠકમાં કબૂલ કરી લેવું જરૂરી છે. પરિણામે જો એક જણે ઈકાલાના શબ્દો કહ્યા પરંતુ બીજાએ કબૂલ ન કર્યા અથવા બેઠક (મજલિસ) પૂરી થયા પછી કબૂલ કર્યા તો ઈકાલો થયો ગણાશે નહીં. (જેમ કે ખરીદનાર માલને પાછો આપવા વેચનાર પાસે લાવ્યો તેણે ઈન્કાર કર્યો તો ઈકાલો ન થયો). પછી જો ખરીદનારે માલને ત્યાં જ છોડી દીધો અને પાછળથી વેચનારે એ માલનો ઉપયોગ પણ કરી લીધો તો પણ ઈકાલો ન થયો.

એટલે કે જો ખરીદનાર કિંમત પાછી માંગતો હોય તો એ કિંમત પાછી આપવાથી ઈન્કાર કરી શકે છે. કેમ કે જ્યારે સ્પષ્ટ ઈન્કાર કરી ચૂક્યો છે તો ઈકાલો થયો નહીં. એ જ રીતે એક વ્યક્તિને ઈકાલાની દરખાસ્ત કરી, બીજાએ તે સમયે કુંઈ ન કહું અને મજલિસ પૂરી થયા બાદ ઈકાલાને કબૂલ કરે છે અથવા પહેલી વખત એવું કોઈ કામ કરે છે જેના પરથી સમજી શકાય કે એને (ઈકાલો) મંજૂર નથી, એના પછી કબૂલ કરે છે તો એ કબૂલ કરવું સહીહ નથી. (૮૨ વ ૮૮)

મસ્થાલા : ઈકાલાની શરતો આ પ્રમાણે છે :

- (૧) બંનેનું રાજ હોવું (૨) એક જ મજલિસ હોવી
- (૩) જો ફક્ત વેચાણનો ઈકાલો હોય તો એક જ મજલિસમાં કબજાઓની ફેરબદલી હોવી (૪) માલનું હાજર હોવું શર્ત છે, કિંમતનું બાકી હોવું શર્ત નથી (૫) વેચાણ માટેનો માલ એવી ચીજ હોય જેમાં જોવાની ધૂટ તથા એબની ધૂટને કારણે ધૂટની શરત ૨૯ થઈ શકતી હોય (૬) જો માલમાં (વેચેલા) એટલો બધો વધારો થવા પામ્યો કે જેના કારણે સોદો ૨૯ ન થઈ શકે તો ઈકાલો પણ થઈ શકતો નથી. (૭) વેચનારે ખરીદનારને કબજો આપતાં પહેલાં કિંમતની ખેરાત ન કરી હોય. (આતમગીરી, દુર્દુર મુખ્યતાર)

મસ્થાલા : ઈકાલાના વખતે માલ (વેચેલો) મૌજૂદ હતો પરંતુ પાછા આપતાં પહેલાં હલાક થઈ ગયો તો ઈકાલો બાતિલ થઈ ગયો. (રહુલ મુહુતાર)

મસ્થાલા : વેચાણમાં (સોદામાં) જે કિંમત હતી એના પર કે એના જેવી (મિષ્લ) ચીજ પર ઈકાલો થઈ શકે છે. જો ઓછા કે વધારા પર ઈકાલો થયો તો શર્ત બાતિલ છે. ઈકાલો સહીહ નથી અર્થાત એટલો જ દેવો પડશો જેટલી વેચાણ સમયે કિંમત હતી (વેચાણ કિંમત જેટલો માલ). જેમ કે હજાર

રૂપિયામાં એક ચીજ ખરીદી અને ઈકાલો હજારમાં કર્યો એ સહીહ છે અને જો દોઢ હજારમાં કર્યો તો પણ હજાર દેવા પડશે અને પાંચસોની વાત કરવાનો કોઈ અર્થ નથી અને જો પાંચસોમાં કર્યો અને માલમાં (વેચેલા) કોઈ નુકસાન નથી આવ્યું તો પણ હજાર દેવા પડશે અને માલમાં નુકસાન આવ્યું હોય તો કમી સાથે ઈકાલો થઈ શકે છે.

(હિદાયા, આલમગીરી)

મસ્ફાલા : ઈકાલામાં ભીજા પ્રકારની કિંમતની વાત કરવામાં આવી જેમ કે વેચાણ રૂપિયામાં થયું છે અને ઈકાલામાં અશરકી યા નોટ પાછી ફેરવવા નક્કી કરવામાં આવ્યું તો ઈકાલો સહીહ છે અને તે જ કિંમત પાછી આપવી પડશે, જેમાં વેચાણ થયું હતું. ભીજ કિંમતની વાત કરવી બેકાર છે. (આલમગીરી)

મસ્ફાલા : વેચેલા માલમાં નુકસાન આવ્યું હતું એના કારણે કિંમત કરતાં ઓછામાં ઈકાલો કરવામાં આવ્યો પરંતુ તે એબ (ખામી) જતી રહી તો ખરીદનાર વેચનાર પાસેથી તે કમી પાછી લેશે જે કિંમતમાં થઈ છે (ઓછી કરેલી કિંમત પાછી લેશે). (રદુલ મુહૂરતાર)

મસ્ફાલા : તાજો સાખુ વેચવામાં આવ્યો હતો, સૂકાયા પછી તેનો ઈકાલો કરવામાં આવ્યો તો ખરીદનારે ફક્ત સાખુ જ દેવો પડશે. (બહર)

મસ્ફાલા : સોઢો કરનારાઓના હક્કમાં સોઢો ફોક કરવો ઈકાલો છે અને બીજાના હક્કમાં (માટે) એ નવું વેચાણ છે. પરિણામે જો ઈકાલાને રદ ન ગણી શકતા હોય તો ઈકાલો બાતિલ છે, જેમ કે વેચેલો માલ લોડી યા જનવર છે જેના કષ્ણજા પછી બચ્યુ પેઢા થયું તો એનો ઈકાલો થઈ શકતો નથી.

(હિદાયા, ફંટેહ)

મસ્ફાલા : વેચેલા માલનો કોઈ ભાગ હલાક

થઈ ગયો અને થોડોક બાકી છે એમાં ઈકાલો થઈ શકે છે અને જો વેચાણ ઉધાર હોય (અર્થાત બંને તરફ ઉધાર હોય) અને એક હલાક થઈ ગઈ તો ઈકાલો થઈ શકે છે. બંને જતી રહી તો (ઈકાલો) થઈ શકશે નહીં. (હિદાયા)

મસ્ફાલા : વેચનારે જો ખરીદનાર પાસેથી થોડી વધારે કિંમત લીધી અને ખરીદનાર ઈકાલો કરવા ચાહતો હોય તો ઈકાલો કરી દેવો જોઈએ અને જો ખૂબ વધારે પ્રમાણમાં ધોકો દીધો હોય તો ઈકાલાની જરૂરત નથી. ખરીદનાર એકલો જ સોઢો (વેચાણ) રદ કરી શકે છે. (હર્રે મુહૂરતાર)

મસ્ફાલા : વેચેલા માલમાં જો વધારાનો ફેરફાર પેદાઈશી ન હોય, જેમ કે કપડામાં રંગ, મકાનમાં નવું બાંધકામ તો ઈકાલો થઈ શકતો નથી. (રદુલ મુહૂરતાર)

મસ્ફાલા : ત્રીજા હક્કમાં ઈકાલો નવું વેચાણ (ગણાશે) છે. પરિણામે મકાનનું વેચાણ થયું હતું અને શફીએ શુફીઆથી (હક્ક આપવાથી) ઈન્કાર કર્યો હતો, પછીથી ઈકાલો કરવામાં આવ્યો તો હવે શફીએ ફરીથી શુફીઆ કરી શકે છે (હક્ક આપી શકે છે) અને તે નવો હક્ક હાસિલ થશે. (બહર)

મસ્ફાલા : કોઈ ચીજ ખેરાત કરી, જેને બળિશશ કરવામાં આવી તેણે એને વેચી દીધી. પછીથી ઈકાલો થયો હોય તો ખેરાત કરવાવાળો એને પાછી આપી શકતો નથી. (બહરરાઈક)

મસ્ફાલા : જે રીતે વેચાણનો ઈકાલો થઈ શકે છે, ખૂબ ઈકાલાનો પણ ઈકાલો થઈ શકે છે. ઈકાલાનો ઈકાલો કરવાથી ઈકાલો જતો રહ્યો અને વેચાણ પાછું ફર્યું. હા ! એડવાન્સ વેચાણમાં જો મુસ્લિમ ફીહ પર કષ્ણજો નથી થયો (કષ્ણજો થતા પહેલાં) અને ઈકાલો થઈ ગયો તો એ ઈકાલાનો ઈકાલો થઈ શકતો નથી. (હર્રે મુહૂરતાર, રદુલ મુહૂરતાર)

-(કમશઃ)

(۴) روئے کے بارے میں گلتابنہ میاں
اوور ٹینکا شرائی حل

۱. کچھ روانہ کی ہالات میں ڈنچشان لگاوا
سکتے ہیں؟

آفام میں یہ بات مسحور ہے کہ روئے کی
ہالات میں ڈنچشان نہیں لگا سکتے
اوور اگر لگاوا ہیا تو
روزا ٹوٹ جائے گا۔ شریعت کے
اوور ٹینکا شرائی سے یہ بیکھڑا گلتاب
ہے، کبھی کے ڈنچشان لگاوا نے سے
روزا نہیں ٹوٹتا۔ جس سا کے
"ماجہلیسے شرائی کے فسخ" میں ہے:

"ڈنچشان سے روزا فاسید نہیں ہوگا یا ہے
گوشت میں لگا یا جائے یا رگ میں لگا یا جائے
"زمھور کوکھا اے اوہ لے سونت کا یہی موقوف ہے."

(ماجہلیسے شرائی کے فسخ، جیل: ۲، سکھا: ۲۲۳)

۲. روانہ کی ہالات میں بھون نیکلવانا
کہا ہے؟

بہوت سارے لوگوں کا یہ بھایا ہے کہ روئے کی
ہالات میں بھون نیکلوانے سے روزا ٹوٹ جاتا ہے، جبکہ
یہ گلتاب ہے۔ روئے کی ہالات میں بھون نیکلوانے یا
نیکلوانے سے روئے پر کوئی اophysar نہیں پڑتا۔ ہم!
بآ'ج سورتاں میں بھون نیکلوانا جائز ہے اور بآ'ج
میں مکرور ہ و مانا، لیکن فیر بھی اگر مانا والی
سورتاں میں کسی روئے دار نے بھون نیکلوانا یا تو عس سے
روزا نہیں ٹوٹے گا۔ یہاں اک یہی یاد رکھی جائے کہ
بھون نیکلوانے سے پہلے اگر کوئی بھایا پیدا ہے تو
یہ سے روزا ٹوٹ جائے گا۔

کیس سورتاں میں بھون نیکلوانے کی یہ جائزت ہے

۰۰ اعجم: حضرت مسیح سالمی سالمی (سادر ماجہلیسے کے ایک رہنما شرائی یا مکرور، C/o. دارالعلوم برکاتہ بخارا - آمود، جی. بھر)

اور کیس سورتاں میں مانا، یہ سکی میں تکمیل
"ماجہلیسے شرائی کے فسخ" کی موندرشا جیل یہ بھارت
میں مذکور ہے، لیکن اسے بھائی مولانا فرمائے:

سوال: کیا روئے کی ہالات میں بھون تسلیم کرنا
یا بھر بھک میں اتیا (توہنک) ہے یا
یہ مراجنسی کی سورتاں میں کسی کی جان بھانے کے
لیے بھون ہے یا جائز ہے یا نہیں؟

جواب: یہ سووال کے
تین اجزاء ہیں: (۱) روئے کی
ہالات میں بھون تسلیم کرنا۔ (۲)
بھر بھک میں بھون کا اتیا
ہے یا۔ (۳) یہ مراجنسی کی سورتاں میں

کسی کی جان بھانے کے لیے بھون ہے یا نہیں جوابات
تاریخیاں دوں جیل ہیں:

(۱) روئے کی ہالات میں بھون تسلیم کرنا جائز ہے
اوور یہ سکی میں کوئی کراحت بھی نہیں ہے، کبھی کے تسلیم کے
لیے ماخمودی بھون لیا جاتا ہے۔ جس سے جو افسوس کا
کوئی اندھیا نہیں ہوتا۔

(۲) روئے کی ہالات میں بھر بھک میں بھون کا
اتیا ہے یا مکرور ہ و مکرور ہے یہ سوچ کے
اتیا ہے یا نہیں کی سورتاں میں ۲۵۰/ سے ۳۰۰/ میلی لیٹر
تک بھون نیکل لیا جاتا ہے جس سے روئے دار کو
کمزوری لایک ہونے کا کوئی اندھیا نہیں ہوتا ہے۔

(۳) کسی کی جان بھانے کے لیے بھالاتے روئے
بھون ہے یا جائز ہے یہ سوچ کے شریعت میں جس
تاریخ سے اپنی جزیرت کا لیکھا جائیا گیا ہے یہ سی
تاریخ دوسرے مسیحیان کی جزیرت کا بھی لیکھا جائے ہے۔
ہم! اگر عسکر اکلا ہے اور روئے دار بھون ہے
کے لیے میل جائے اور عسکر بھون ماریا کے لیے
کافی ہو یا رات میں بھون ہے کی جو ایسا ہو تو

ہفتہ: ۱۶

ઈસ સૂરત મેં બહાલતે રોજા ખૂન દેના મકરૂહ હોગા." (મજલિસે શરઈ કે ફેસ્લે, જિલ્લા : ૨, સર્વાધા : ૨૪૫)

૩. રોજેકી હાલતમે ખૂન ચણહાના કેસા હૈ ?

કુછ લોગો મેં યે ગલત ફેહમી પાઈ જાતી હૈ કે ખૂન ચણહાને સે રોજા ટૂટ જાતા હૈ, હાલાં કે યે લગત હૈ. આમ તોર પર જો ખૂન ચણહાનેકા તરીકા હૈ કે ઈન્જેક્શન સે સૂરાખ કરકે વહાંસે બદન કે અંદર ખૂન ચણહાયા જાતા હૈ, ઈસ સે રોજા નહીં ટૂટતા. ઐસા હી "મજલિસે શરઈ કે ફેસ્લે" જિલ્લા : ૨, સર્વાધા : ૨૨૭ પર હૈ.

હાં ! બગેર ઝરૂરતકે ખૂન ચણહાના મકરૂહ હૈ.

૪. કચા રમજાન કા રોજા સહીં હોને કે લિયે સેહરી ખાના ઝડપી હૈ ?

અક્ષર અવામ મેં યે ગલત મસ્થલા મશ્ખૂર હૈ કે રોજા સહીં હોને કે લિયે સેહરી ખાના ઝરૂરી હૈ, લિહાજા અગર કોઈ રમજાન મેં સહેરી કે લિયે નહીં ઉઠ પાયા તો સમજ જાતા હૈ કે અબ વોહ રોજા નહીં રખ સકતા. હાલાં કે યે શરઅન ગલત હૈ. સેહરી ખાના શરીઅત કે એઅતેબારસે મુસ્તહબો બેહતર હૈ, ઝરૂરી નહીં કે ઉસકે બગેર રોજા હી સહીં ન હો. બલ્કે અગર કોઈ રાત હી મેં રોજે કી નિયત કરકે સોતા હૈ યા સુખબેદાર હોને કે બા'દ ઈસ તરહ રોજે કી નિયત કર લેતા હૈ કે મેં સુખ સાદિકુસે રોજેદાર હું તો ઈન દોનોં સૂરતોં મેં ભી ઉસકા ફર્જ રોજા સહીં હોગા.

"બહારે શરીઅત" મેં હૈ : "સેહરી ખાના ઔર ઉસમેં તાખીર કરના મુસ્તહબ હૈ, મગર ઈન્ટી તાખીર મકરૂહ હૈ કે સુખ હો જાનેકા શક હો જાએ." (બહારે શરીઅત, જિલ્લા : ૧, હિસ્સા : ૫, સર્વાધા : ૮૮૮)

ઉસી "બહારે શરીઅત" મેં એક ઔર જગહ પર હૈ :—

"અદાએ રોજાએ રમજાન (રમજાનકા અદા રોજા) ઔર નજરે મુઅથ્યન દિન કે રોજેકી મન્ત ઓર નફલ રોજોં કે લિયે નિયતકા વકત ગુરુબે આફતાખ સે જહવે કુબ્રા તક હૈ. (યાની : જવાલ સે પેહલે તક), ઈસ વકત મેં જબ નિયત કર લે, યે રોજે હો જાઓંગે.

દિન મેં નિયત કરે તો ઝરૂરી હૈ કે યે નિયત કરે કે મેં સુખ સાદિકુસે રોજેદાર હું ઔર અગર યે નિયત હૈ કે અબસે રોજેદાર હું, સુખ સે નહીં તો રોજા ન હુવા.

અગરચે ઈન તીન ક્રિસ્મકે રોજોંકી નિયત દિન મેં હો સકતી હૈ, મગર રાતમેં નિયત કર લેના મુસ્તહબ હૈ." (બહારે શરીઅત, જિલ્લા : ૧, હિસ્સા : ૫, સર્વાધા : ૮૬૭/૮૬૮)

૫. અગર કોઈ સેહરી કે વક્ત નહીં ઉઠ પાયા ઔર સુખ ૮/૮ બજે આંખ ખુલી તો કચા અબ વોહ રોજા નહીં સકતા હૈ ?

સેહરી કે વક્ત કોઈ નહીં ઉઠ પાયા ઔર સુખ ૮/૮ બજે આંખ ખુલી તો એસે શખ્સ કે રોજા રખનેકી ઈજાજત નહીં. હાલાં કે યે લગત હૈ. સુખ ૮/૮ બજે ભી અગર કોઈ રોજેકી નિયત કરના ચાહતા હૈ તો બગેર ખાંદે પીએ ઈસ તોર પર નિયત કર સકતા હૈ કે મેં સુખ સાદિકુસે રોજેદાર હું ઔર યે નિયતકી ઈજાજત જહવે કુબ્રા જિસે જવાલકા વક્ત કહા જાતા હૈ ઉસ સે પેહલે તક હૈ. જૈસા કે "બહારે શરીઅત" કે હવાલે સે ઉપર બયાન હો ચુકા.

બરકાતે ખવાજા (માર્સિક)ના

ગ્રાહક બનો અને બનાવો !

ઈસ્લામી અખ્લાકુ તથા આદાબ

લેખક : સદરુશશરીઅહ હજરત
અલ્લામા અમજુદઅલી આમારી
رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ

કાર્યાલય

ફાલો: ૦૨

"બહારે શરીઅત" (લેખક : હજરત સદરુશશરીઅહ رَحْمَةُ اللّٰهِ عَلٰيْهِ)ના કુલ ૨૦ ભાગ છે. ગુજરાતીમાં કેવળ ૧૦ ભાગો છપાયેલા છે જે અમારે ત્યાં મળે છે. "ઈસ્લામી અખ્લાકુ આદાબ" એ "બહારે શરીઅત"નો ૧૬મો ભાગ છે જે ખૂબ જ ઉમદા હઠીષો તથા મસાઈલ ધરાવે છે. મૌલાના મુહમ્મદ નઈમ અમજ્જી (બાકરોલ) સાહબે એનો લગભગ ૧/૨ ભાગ ગુજરાતી કરીને આપેલ હતો જેને અત્યારે પ્રકાશિત કરવાનું નસીબ થયું છે. ઈન્શાઅલ્લાહ ! પૂરો ૧૬મો ભાગ અનુવાદ કરીને પ્રસિદ્ધ કરીશું જે ઈસ્લામી જિંદગી જીવવા ચાહનાર માટે દીવાદાંડી સમાન છે જે ઈન્સાનને બાઅખ્લાકુ તથા સભ્ય ઈન્સાન બનાવવા મદદરૂપ થશે. -તંત્રી

★ ફિક્રણા મસાઈલ ★

કેટલીક સ્થિતિમાં ખાવાનું ફર્જ છે કે ખાવામાં સવાબ છે, અને ન ખાવામાં અજાબ. જો ખૂબ એટલી વધારે હોય કે ન ખાવા પર મૃત્યુ પામશે તો એટલું ખાઈ લે જેનાથી જાન બચી જાય ફર્જ છે. અને આ પરિસ્થિતિમાં જો ખાદું નહીં ત્યાં સુધી કે મૃત્યુ પામ્યો તો ગુનેહગાર થશે. એટલું ખાય લેવું કે ઊભા રહીને નમાજ પઢવાની તાકૃત આવી જાય અને રોજો રાખી

શકે એટલે કે ન ખાવાથી એટલો કમજોર થઈ જાય કે ઊભો થઈને નમાજ નહીં પઢી શકે અને રોજો નહીં શકે તો આટલા માપનું ખાય લેવું જરૂરી છે અને તેમાં પણ સવાબ છે. (હુર્ર મુખ્તાર)

મરાલા-૧ : ઈજટેરાબની હાલત એટલે કે જ્યારે જાન નીકળી જવાનો ૩૨ હોય અને હલાલ વસ્તુ ખાવાની નથી મળતી તો હરામ અથવા મુરદાર અથવા બીજી કોઈ વસ્તુ ખાયને પોતાનો જીવ બચાવી લે અને વસ્તુ ખાય લેવાથી તેની પૂછતાછ નહીં કરવામાં આવે, બલ્કે ન ખાવા પર મૃત્યુ પામ્યો તો પૂછતાછ થશે, ભલે પારકી વસ્તુ ખાવામાં તાવાન આપવું પડશે.

(હુર્ર મુખ્તાર)

મરાલા-૨ : તરસથી મૃત્યુ પામવાનો અંદેશો હોય તો કોઈ વસ્તુ પીને પોતાની જાનને બચાવવી ફર્જ છે. પાણી નથી અને શરાબ મૌજૂદ છે અને ખબર છે કે તેને પીવાથી જાન બચી જશે તો એટલી પીએ કે જાન નીકળી જવાનો ૩૨ જતો રહે.

(હુર્ર મુખ્તાર, રહુલ મુહુતાર)

મરાલા-૩ : એક માણસ એટલો કમજોર છે કે તેને જાન જવાનો ખતરો છે અને બીજો માણસ કહે છે કે તું મારો હાથ કાપીને ખાઈ લે તો તે ગોશેત ખાવાની ઈજાત નથી એટલે કે ઈન્સાનનો ગોશેત ખાવો આ હાલતમાં પણ મુખાહ નથી. (રહુલ મુહુતાર)

મરાલા-૪ : બીજાની પાસે ખાવા પીવાની વસ્તુ છે તો કિંમતથી ખરીદીને ખાઈ પી લે. તે કિંમતથી પણ નથી આપતો અને તેની જાન જર્દ રહી છે તો તેનાથી જબદસ્તી છીનવી લે, અને તેના માટે પણ આ જ અંદેશો છે તો થોડું ખાઈ લે અને થોડું તેના માટે છોડી દે. (રહુલ મુહુતાર)

મરાલા-૫ : ખાવા પીવા પર દવા અથવા ઈલાજનો કયાસ ન કરવામાં આવે એટલે કે જાન જવાના ખતરાના સમયમાં મુરદાર અને શરાબ

ખાવા—પીવાની છૂટ છે. પરંતુ દવા માટે શરાબ જાઈજ નથી. કારણ કે મુરદાર ગોશત અને શરાબ હકીકતમાં ભૂખ અને પ્યાસને મીટાવે છે અને દવા માટે શરાબ પીવાથી યક્ષીનની રીતે નથી કહી શકતા કે તે બીમારી દૂર થઈ જ જશે. (રદુલ મુહ્ખતાર)

મસ્થાલા-૬ : ભૂખથી ઓછું ખાવું જોઈએ અને જેટલી ભૂખ લાગી હોય તેટલું ખાવું મુખાદ છે. એટલે કે ન સવાબ છે ન ગુનોહ. કારણ કે તેનો પણ કોઈ સાચો હેતુ હોઈ શકે છે કે શક્તિ વધારે થશે, અને ભૂખથી વધારે ખાય લેવું હરામ છે. વધારે ખાવાનો મતલબ એ છે કે એટલું ખાઈ લેવું જેનાથી પેટ ખરાબ થવાનો સંદેહ હોય. દા.ત. જાડા થઈ જાય, તબિયત ખરાબ થઈ જાય. (હુર્રે મુખતાર)

મસ્થાલા-૭ : ભૂખથી થોડું વધારે એટલા માટે ખાવું કે આવતી કાલે રોજો સારી રીતે રાખી શકશે, રોજામાં કમજોરી પેદા નહીં થાય તો વાંધો નથી જ્યારે કે એટલું જ વધારે હોય કે જેનાથી પેટ ખરાબ ન થાય. અને ખબર છે કે વધુ ન ખાયું તો કમજોરી પેદા થશે અને બીજા કામોમાં તકલીફ પડશે. એવી જ રીતે મહેમાનની સાથે ખાય રહ્યો છે અને ખબર છે કે હાથ પાછો ખેંચી લઈશ તો મહેમાન શરમાઈ જશે અને આરામથી નહીં ખાઈ શકે તો આ સમયે થોડું વધારે ખાય લે તો તેની ઈજાજત છે. (હુર્રે મુખતાર)

મસ્થાલા-૮ : ધરાઈને ખાવું એટલા માટે કે નફ્ફલ વધારે પઢી શકશે અને પઢવા પઢવવામાં કમજોરી પેદા ન થશે, સારી રીતે એ કામને અંજામ આપી શકશો તો મુસ્તહબ (મન્દૂબ) છે. અને ધરાઈને ખાય લીધું પરંતુ એટલું વધારે નહીં કે પેટ ખરાબ થઈ જાય તો એ મકરૂહ છે. ઈબાદત કરનાર માણસને છૂટ છે કે મુખાદ જેટલું ખાય અથવા મુસ્તહબ જેટલું. પરંતુ તેણે એવી નિય્યત કરવી જોઈએ કે અના માટે ખાઉં છું કે ઈબાદતમાં તાકાત પેદા થાય કે આવી નિય્યતથી

ખાવું પણ એક જાતની ફર્માબરદારી છે. ખાવાથી તેનો મક્કસદ લિજજત પામવા તથા મનેચણ પૂર્ણ કરવાનો ન હોય કે તે બુરી વસ્તુ છે. કુઝાં મજાદમાં કાફિરો માટેની આ સિસ્કિતનું વર્ણન કરવામાં આવ્યું છે કે ખાવાથી તેનો મક્કસદ લિજજત પામવા તથા મનેચણ પૂર્ણ કરવાનો હોય છે. અને હઠીષમાં વધારે ખાવું કાફિરોની ખાસિયત બતાવેલ છે. (રદુલ મુહ્ખતાર)

મસ્થાલા-૯ : રિયાજત અને મુજાહિદમાં એટલું ઓછું ખાવું જેનાથી ઈજ ઈબાદતમાં કમજોરી પૈદા કરે. દા.ત. એટલો કમજોર થઈ જાય કે ઉભો થઈને નમાજ ન પઢી શકે, આ નાજાઈજ છે અને આટલા હદ સુધી કમજોરી પૈદા ન થાય તો વાંધો નથી.

(હુર્રે મુખતાર)

મસ્થાલા-૧૦ : વધારે ખાઈ લીધું એટલા માટે કે ઉલ્ટી કરી નાખશે અને આ પરિસ્થિતિ તેના માટે ફાયદાકારક હોય તો કોઈ વાંધો નથી. કેમ કે કેટલાક લોકો માટે આ તરીકે ફાયદામંદ હોય છે. (રદુલ મુહ્ખતાર)

મસ્થાલા-૧૧ : જાત જાતના મેવા ખાવામાં વાંધો નથી જો કે અફ્જલ એ છે કે એવું ન કરે. (રદુલ મુહ્ખતાર)

મસ્થાલા-૧૨ : જવાન માણસને અંદેશો છે કે પેટ ભરીને ખાય લે તો શહવત (વાસના) થશે તો ખાવામાં ઓછું ખાય કે શહવત ન થાય. પરંતુ એટલું ઓછું ન ખાઈ કે ઈબાદતમાં કસૂર પૈદા ન થાય.

(આલમગીરી)

એવી જ રીતે કેટલાક લોકોને ગોશત ખાવાથી શહવતનો પ્રભાવ થાય છે તે પણ ગોશત ખાવાનું ઓછી કરી દે.

મસ્થાલા-૧૩ : એક જાતનું ખાવાનું હશે તો જરૂરતના મુતાબિક નહીં ખાઈ શકે, તબિયત ગમરાઈ જશે માટે જાત જાતનું ખાવાનું તૈયાર કરાવે છે અને બધામાંથી થોડું થોડું કરીને ખાયને જરૂરત પૂરી કરી લેશે, તે મક્કસદથી જાત જાતનું ખાવામાં વાંધો નથી.

અથવા એ માટે કે ઘણું ખાવાનું બનાવડાવે છે કે લોકોની મહેમાનનવાજી કરવી છે. એ બધું ખાવામાં વપરાઈ જશે તો તેમાં વાંધો નથી અને આ હેતુ ન હોય તો કુઝૂલખર્ચી છે. (આલમગીરી)

મસ્થાલા-૧૪ : ખાવાના આદાબ અને સુન્નતો આ પ્રમાણે છે :

(૧-૨) : ખાદ્યા પહેલાં અને પછી હાથ ધોવા.

(૩-૪) : ખાદ્યા પહેલાં હાથ ધોઈને લૂછે નહીં અને ખાદ્યા પછી હાથ ધોઈને રૂમાલ અથવા ટુવાલથી લૂછી લે કે ખાવાની અસર બાકી ન રહે.

મસ્થાલા-૧૫ : સુન્નત એ છે કે ખાદ્યા પહેલાં અને ખાદ્યા પછી હાથોને કાંડાં સુંધી ધોવામાં આવે. કેટલાક તો ફક્ત હાથ અથવા આંગળીઓ ધોઈ લે છે. બલ્કે ચુટકી (આંગળાંની ટોચો) ધોવા પર બસ કરે છે તેનાથી સુન્નત અદા નથી થતી. (આલમગીરી)

મસ્થાલા-૧૬ : મુસ્તહબ એ છે કે હાથ ધોવાના સમયે જાતે જ પોતાના હાથેથી પાણી નાખે બીજાથી તેમાં મદદ ન લે એટલે તેનો એ જ હુકમ છે જે હુકમ વુજૂ માટે છે. (આલમગીરી)

(૫) : ખાદ્યા પછી સારી રીતે હાથ ધોવા કે ખાવાની અસર બાકી ન રહે.

ભૂસી અથવા લોટ અથવા બેસનથી હાથ ધોવામાં કોઈ વાંધો નથી. આ જમાનામાં સાબુથી હાથ ધોવાનો રિવાજ છે તેમાં પણ વાંધો નથી. ખાવા માટે મોહું ધોવું સુન્નત નથી કે કોઈએ મોહું ન ધોયું તો તેને એવું કહેવામાં નહીં આવે કે તેણે સુન્નત છોડી દીધી. હા ! જો (જુનૂબીએ) નાપાકે મોહું ન ધોયું તો તે મકરૂહ છે અને હૈજવાણીએ મોહું ધોયા વગર ખાવું મકરૂહ નથી.

(૬) : ખાદ્યા પહેલાં જવાનોને હાથ ધોવાડાવવામાં આવે અને ખાદ્યા પછી ધરડા લોકોને હાથ ધોવાડાવવામાં આવે તેના પછી જવાનોના.

(૭) આ જ હુકમ ઉલમા અને મશાઈખોનો છે કે ખાતા પહેલાં તેમના હાથ છેલ્લે ધોવાડાવવામાં આવે અને ખાદ્યા પછી તેમના હાથ પહેલાં ધોવાડાવે.

(૮) : ખાવાનું "بِسْمِ اللَّٰهِ" પઢીને શરૂ કરવામાં આવે.

(૯) અને ખાદ્યા પછી "اَللَّٰهُمَّ بِسْمِكَكَ" પઢે. અગર "بِسْمِ اللَّٰهِ" કહેવાનું ભૂલી ગયો તો જ્યારે યાદ આવે તો કહે "بِسْمِ اللَّٰهِ" ફી અવ્યલિહ વાખિયિહી."

(૧૦) : "بِسْمِ اللَّٰهِ" જોરથી પઢે જેથી કે સાથવાળાને યાદ ન હોય તો એ સાંભળીને તેને યાદ આવી જાય અને "اَللَّٰهُمَّ بِسْمِكَكَ" ધીરે કહે પરંતુ જ્યારે દરેક લોકો જમ્યા પછી ફારિગ થઈ ગયા હોય તો "اَللَّٰهُمَّ بِسْمِكَكَ" પણ જોરથી કહે કે બીજા લોકો તેને સાંભળીને તેનો શુક અદા કરે.

(૧૧) : રોટલી ઉપર કોઈપણ વસ્તુ મૂકવામાં ન આવે. કેટલાક લોકો સાલનનો વાડકો અથવા ચટણીની પ્યાલી અથવા નમકદાની મૂકે છે એવું ન કરવું જોઈએ. જો નમક (મીઠું) કાગળ પર હોય તો તેને રોટલી પર મૂકી શકે છે.

(૧૨) હાથ અથવા છરીને રોટલીથી ન લૂછે.

(૧૩-૧૪) તકીયો મૂકીને અથવા ઉઘાડા માથે ખાવું અદબના વિરુદ્ધ છે.

(૧૫) ડાબા હાથને જમીન પર મૂકી ટેકો લગાડીને ખાવું પણ મકરૂહ છે.

(૧૬) રોટલીનો કિનારો તોડીને નાખી દેવો અને વર્ચ્યેની ખાય લેવી કુઝૂલખર્ચી છે બલ્કે આખી રોટલી ખાય. હા ! કિનારા કાચા રહી ગયા કે જેને ખાવાથી તકલીફ થશે તો તોડી શકે છે અને એ ખબર છે કે આ તોડેલા ટુકડા બીજા લોકો ખાઈ લેશે, બરખાદ નહીં થાય તો તોડવામાં વાંધો નથી. આ જ હુકમ એનો પણ છે કે રોટલીમાં જે ભાગ ફૂલેલો હોય તેને ખાઈ

લેવો અને બાકીને છોડી દે છે.

(૧૭) રોટલી જ્યારે દસ્તરખાન પર આવી ગઈ તો ખાવાનું શરૂ કરી દો અને શાકની રાહ ન જુઓ. એટલા માટે વધારે પડતા દસ્તરખાન પર રોટલી સૌથી છેલ્લે લાવવામાં આવે છે જેથી રોટલી પછી રાહ ન જોવી પડે.

(૧૮) જમણા હાથથી ખાવાનું ખાવ.

(૧૯) હાથથી લૂકમો છૂટીને દસ્તરખાન પર પડી ગયો તો તેને છોડી દેવો ફુજુલખર્યા છે બલ્કે પહેલાં તેને ઉઠાવીને ખાય.

(૨૦) રકાબી અથવા ઘાલીમાં વચ્ચેથી શરૂમાં ન ખાય બલ્કે એક કિનારાથી ખાય.

(૨૧) અને જે કિનારો તમારાથી નજીક હોય ત્યાંથી ખાવું.

(૨૨) જ્યારે ખાવાનું એક જાતનું હોય તો એક જગ્યાએથી ખાય, દરેક બાજુથી હાથ ન મારે. હા ! જો તબાકમાં જાત જાતની વસ્તુઓ મૂકેલી હોય તો આજુબાજુની ખાવાની ઈજાજત છે કે આ એક વસ્તુ નથી.

(૨૩) ખાવાના સમયે ડાબો પગ બિછાવી દે અને જમણો ઊભો રાખે અથવા સુરીન (થાપા) પર બેસે અને બંનેવ ઘૂંટણ ઉભા રાખે.

(૨૪-૨૫-૨૬) ગરમ ખાવાનું ન ખાય અને ન ઝૂંક મારે અને ન ખાવાનું સૂંઘે.

(૨૭) ખાવાના સમયે વાતો કરતા જાય, બિલકુલ ચૂપ રહેવું મજૂસીઓ (અભિનપૂજકો)નો તરીકો છે. પરંતુ બેઢૂદા વાતો ન કરે બલ્કે સારી વાતો કરે.

(૨૮) ખાદ્ય પછી આંગળીઓ ચાટી લે, તેમાં એટું લાગેલું ન રહેવા દે.

(૨૯) વાસણાને આંગળીઓથી લૂધીને ચાટી લે. હદીષમાં છે કે ખાવાનું ખાદ્ય પછી જે વ્યક્તિ

વાસણાને ચાટે છે તો તે વાસણ તેના માટે દુઆ કરે છે કે અલ્લાહ તને જહન્નમની આગથી આગાદ કરે જેવી રીતે તે મને શૈતાનથી આગાદ કર્યો. અને એક રિવાયતમાં છે કે વાસણ તેના માટે મગફીરતની દુઆ કરે છે.

(૩૦-૩૧) ખાવાની શરૂઆત નમક (મીઠું)થી કરે અને સમાપ્ત પણ તેનાથી કરે એનાથી સિતોર બીમારીઓ દૂર થઈ જાય છે. (રદુલ મુહતાર, બજ્જાઅન્યા)

મરાલા-૧૭ : રસ્તા પર અને બજારમાં ખાવું મકરૂહ છે.

મરાલા-૧૮ : દસ્તરખાન પર રોટલીનાં ટુકડા ભેગા થયા હોય તો તેને ખાવા હોય તો ખાય લે અથવા મરધી, ગાય, બકરી વગેરેને ખવડાવી દે અથવા કોઈ હિફાજતવાળી જગાએ મૂકી દે કે કીરીઓ અથવા પક્ષીઓ ખાઈ લે. રસ્તા પર ન ફેંકે. (બજ્જાઅન્યા)

મરાલા-૧૯ : ખાવામાં ખામી ન બતાવવી જોઈએ અને ન એવું કહેવું જોઈએ કે તે ખરાબ છે. હુંજૂરે અકદસ પ્લાન્ટાએ કદી ખાવા ખાવામાં ખામી નથી કાઢી, પસંદ આવ્યું તો ખાદ્ય, નહીં તો ન ખાદ્ય.

મરાલા-૨૦ : ખાવાના સમયે કોઈ આવી જાય તો હિંદુસ્તાનમાં રિવાજ છે કે તેને ખાવાનું પૂછું છે અને કહે છે, આવો ! ખાવા ખાવ. અને ન પૂછું તો ટોણા મારે છે કે એમણે પૂછ્યું પણ નહીં. આ વાત કે બીજા મુસલમાનને ખાવા માટે બોલાવવું સારી વાત છે પરંતુ બોલાવનારા માટે એવું હોવું જોઈએ કે તે દિખાવા ખાતર ન બોલાવે બલ્કે દિલથી બોલાવે છે.

અને એવો પણ રિવાજ છે કે જ્યારે પૂછવામાં આવે તો કહે છે કે, "બિસ્મિલ્હાહ" તો એવું ન કહેવું જોઈએ કે અહીંયાં "બિસ્મિલ્હાહ" કહેવાનો કોઈ અર્થ નથી. આવા સમયે "બિસ્મિલ્હાહ" કહેવાને ઉલમાએ સખ્ત મના ફર્માવ્યું છે કે આવી જગાએ દુઆના શર્જદો

વાપરવામાં આવે છે, દા.ત. અલલાહ તઆલા ભરકત આપે, વધારે આપે.

મસ્ફલા-૨૧ : પિતાને પુત્રના માલની જરૂરત છે અને જરૂરત એ કારણે છે કે તેની પાસે પૈસા નથી કે તે વસ્તુ ખરીદી શકે તો બેટાની વસ્તુ કોઈ બદલા વગર વાપરવી જાઈજ છે. અને પૈસા છે પરંતુ વસ્તુ નથી મળતી તો બદલો આપીને લે. આ તે સમયે છે કે બેટો નાલાયક હોય અને જો લાયક છે તો જરૂરત વગર પણ તે વસ્તુ લઈ શકે છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા-૨૨ : એક શાખસ ભૂખથી એટલો કમજોર થઈ ગયો છે કે ઘરની બહાર નીકળી નથી શકતો કે લોકોથી પોતાની જરૂરિયાતનું વર્ણન કરે, તો જેને તેની આવી હાલતની જાણકારી હોય તો તેના પર ફરજ છે કે તેને ખાવાનું આપે કે તે ઘરની બહાર નીકળવા માટે લાયક થઈ જાય. અને જો એવું ન કર્યું અને તે ભૂખથી મૃત્યુ પામ્યો તો જે લોકોને તેના હાલની ખબર હતી તે દરેક લોકો ગુનેહગાર થયા. અને તે શાખસ જેને તેની હાલની ખબર હતી તેની પાસે પણ કશું નથી કે તેને ખવડાવે તો તેની પર ફરજ છે કે બીજાને કહે અને લોકોની પાસેથી કાંઈક માગી લાવે. અને એવું ન થયું અને તે મૃત્યુ પામ્યો તો એ તમામ લોકો જેની તેના હાલની ખબર હતી ગુનેહગાર થયા.

અને આ વ્યક્તિ ઘરેથી બહાર જઈ શકે છે, પરંતુ કમાવવાની તાકૃત ન રાખતો હોય તો જઈને લોકોથી માગે અને જેની પાસે સદકાની કોઈ વસ્તુ હોય તો તેના પર આપવું વાજિબ છે.

અને તે જરૂરતમંદ વ્યક્તિ કમાઈ શકે છે તો કામ કરીને પૈસા પ્રાપ્ત કરે તેના માટે માગવું હલાલ નથી.

જરૂરતવાળો વ્યક્તિ કમાવવાની તાકૃત નથી ઘરાવતો પરંતુ એટલું કરી શકે છે કે દરવાજા પર જઈને સવાલ કરે તો તેના પર એવું કરવું ફરજ છે કે

એવું ન કર્યું અને ભૂખથી મૃત્યુ પામ્યો તો ગુનેહગાર થશે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા-૨૩ : ખાવામાં પરસેવો ટપકી ગયો અથવા લાળ ટપકી અથવા આંસું ટપક્કયાં તો ખાણું હરામ નથી, ખાય શકીએ છીએ.

એ જ રીતે જો પાણીમાં કોઈ પાક વસ્તુ ભળી ગઈ અને તેનાથી તબિયતને નફરત પૈદા થઈ ગઈ તો તે પી શકાય છે.

મસ્ફલા-૨૪ : રોટલીમાં જો છાંખાનો ટુકડો આવી ગયો હોય અને તે કઠણ છે તો એટલો ભાગ ફૂકી હોય આખી રોટલીને નાપાક ન કહેવાય. અને તેમાં નરમી આવી ગઈ હોય તો બિલકુલ ન ખાય.

(આલમગીરી)

મસ્ફલા-૨૫ : ગટર વગેરેમાં કોઈ નાપાક જગામાં રોટલીનો ટુકડો જોયો તો તેના પર જરૂરી નથી કે તેને કાઢીને ધૂએ અને બીજી કોઈ જગાએ મૂકી હોય. (આલમગીરી)

મસ્ફલા-૨૬ : ઘઉંની સાથે માણસનો દાંત પણ ચક્કીમાં પિસાઈ ગયો તો તે લોટ ન પોતે ખાય શકે છે ન જાનવરને ખવડાવી શકે છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા-૨૭ : ગોશ્ઠ સડી ગયો તો તેનું ખાવું હરામ છે. (આલમગીરી)

મસ્ફલા-૨૮ : બાગમાં પહોંચ્યા અને ત્યાં ફળો પડી ગયેલા જોયાં તો જ્યાં સુધી બાગના માલિકની રજા ન મળે તો તે ફળો નથી ખાઈ શકતો.

અને રજા બે રીતે હોઈ શકે છે : (૧) સરાહતનું : સ્પષ્ટપણે એટલે માલિકે કહી દીધું હોય કે પડી ગયેલા ફળોને ખાય શકે છો. અથવા (૨) દલાલતન : રજા હોય એટલે કે ત્યાંની એવી આદત છે કે બાગવાળા પડી ગયેલાં ફળોને ખાવાથી લોકોને મના નથી કરતા.

વृक्षथી ફળ તોડીને ખાવાની ઈજાજત નથી. પરંતુ જ્યારે ફળો વધારે હોય અને તોડીને ખાવાથી તેનો માલિક નારાજ નહીં થાય તો તોડીને પણ ખાઈ શકે છે.

પરંતુ કોઈ પણ સંજોગોમાં એ ઈજાજત નથી કે ત્યાંથી ફળ ઉઠાવી લાવે. (આલમગીરી) આ દરેક સ્થિતિમાં આદતને જોવામાં આવે છે અને આમ આદત ન હોય અથવા ખબર છે કે માલિક નારાજ થઈ જશે તો ખાવું જાઈજ નથી.

મસ્થાલા-૨૬ : પાનખર ઝતુમાં વૃક્ષથી પાંદડાઓ ખરી પડે છે, જો તે પાંદડાંઓ કામના હોય તો ઉઠાવીને લાવવા જાઈજ નથી અને માલિક માટે બેકાર હોય જેવી રીતે કે આપણા દેશમાં બાગોમાં પાંદડાંઓ ખરી જાય છે અને માલિક તેને કામમાં લાવતો નથી, ભણી ચાલવનારા ઉઠાવી લાવે છે તો આ રીતે પાંદડાંઓને ઉઠાવી લાવવામાં વાંધો નથી.

(આલમગીરી)

મસ્થાલા-૩૦ : મિત્રને ત્યાં ગયા અને છે બનેલી વસ્તુ હતી તે પોતે લઈને ખાય લીધી અથવા તેના બાગમાં ગયો અને ફળો તોડીને ખાધાં અને તેને ખબર છે કે નારાજ નહીં થાય તો ખાવું જાઈજ છે.

પરંતુ અહીંયાં એક વિચારવા જેવી વાત છે કે કેટલીક વખત એવું પણ થાય છે કે તે નારાજ નહીં થાય જો કે તે નારાજ થાય છે. (આલમગીરી)

મસ્થાલા-૩૧ : રોટલીને છરીથી કાપવી નસરાનીઓ (ઇસાઈઓ) નો તરીકો છે. મુસલમાનોએ તેનાથી બચવું જોઈએ અને જરૂરત હોય તો દા.ત. ડબલ રોટલીને છરીથી કાપીને તેના ટુકડા કરવામાં આવે છે તે વાંધો નથી અથવા દા'વતમાં કેટલીકવાર દરેક શખ્સને અડધો અડધો શીરમાલ આપવામાં આવે છે. આવા સમયે છરીથી ટુકડા કરવામાં વાંધો નથી કે અહીંયાં હેતુ બીજો છે. આ જ રીતે જો આખી જંગ શેકેલી હોય અને છરીથી કાપીને ખાવામાં

આવે તો વાંધો નથી.

મસ્થાલા-૩૨ : મુસલમાનોનો ખાવાનો તરીકો એ છે કે જમીન પર બેસીને ખાવાનું ખાય છે. મેજ, ખુરશી પર ખાવું નસરાનીઓનો તરીકો છે તેનાથી બચવું જોઈએ, બલ્કે મુસલમાનોએ દરેક કામ બુજુર્ગોના તરીકા પર કરવું જોઈએ, બીજાઓના તરીકો કયારેય અપનાવવો ન જોઈએ.

મસ્થાલા-૩૩ : ખમીરી રોટલી (ખમીર ખટાશ કે આથો ચઢાવનાર તત્વ) પકાવવામાં રસોઈયાથી ખમીર લઈ લે છે. પછી તેમના લોટમાંથી તે જ રીતે તે રસોઈયા લઈ લે છે તેમાં વાંધો નથી. (આલમગીરી)

મસ્થાલા-૩૪ : ઘણા લોકોએ ચંદો કરીને ખાવાની વસ્તુ તૈયાર કરી અને બધા જ ભેગા મળીને તેને ખાશે. ચંદો દરેકે બરાબર બરાબર આપ્યો છે અને ખાવાનું કોઈ વધારે ખાશે અને કોઈ ઓછું તેમાં વાંધો નથી. એવી જ રીતે મુસાફરોએ પોતાનો તોશો અને ખાવાની વસ્તુ એક સાથે મળીને ખાદી તેમાં પણ વાંધો નથી, જો કોઈ ઓછું ખાય કોઈ વધારે ખાય અથવા કેટલાકની વસ્તુ સારી છે અને કેટલાકની એવી નથી.

(આલમગીરી)

મસ્થાલા-૩૫ : ખાવાનું ખાય લીધા પછી બિલાલ કરવામાં દાંતમાંથી જે રેશા વગેરે નીકળે બેહતર એ છે કે તેને ફંકી દે અને ગળી ગયો તો એમાં વાંધો નથી. અને બિલાલનું તણખલું અથવા બિલાલથી જે કંઈ નીકળ્યું તેમને લોકોની સામે ન ફંકે બલ્કે તેને પોતાની પાસે રાખે જ્યારે તેની સામે થાળી આવે ત્યારે તેમાં નાખી દે. કૂલ અથવા મેવાના તણખલાથી બિલાલ ન કરે. (આલમગીરી) બિલાલ માટે લીમડાની સળી ખૂબ જ બેહતર છે કે તેની કડવાશથી મૌની સફાઈ છે અને એ મસોડાં માટે પણ ફાયદાકારક છે. જાહુની સળીઓ પણ કામમાં લાવી શકે છે, જ્યારે કે તે કોરી હોય, વપરાયેલી ન હોય.

(કમશા:)

ઈમામે આ'જમ અખૂ હનીકુ

તોખક : હારત મૌલાના મુફતી શાફીકુ
અહ્મદ શરીફી (દારુલ ઉલ્લૂમ ગરીબ નવાજ, ઈલાહાબાદ)

અનુવાદક : પટેલ શાલીર અલી રાધી

ઈમામે આ'જમ અને હદીષોનું
એકગ્રીકરણ

હારત ઈમામે આ'જમે વધુ પડતી હદીષો
મહાન તાબદીન થકી લીધી છે. તાબદીનમાં પણ
તેઓથી હદીષ લીધી જે ઓ લાંબા કાળ સુધી
સહાબીની સોહિબતમાં રહ્યા અને જે ઓ તકાં, ઈલમ
તથા ફજૂલ, ઝોડુંડો વરાજૂમાં આ'લા દરજજે
બિરાજમાન હતા.

કૂફા જે હદીષોના દર્સનું મર્ક્ઝ હતું ત્યાંથી જ
ઈમામે હદીષના એકત્રીકરણનો પ્રારંભ કર્યો. કૂફામાં
કોઈ એવો મુહદિષ ન હતો જેનાથી આપે હદીષ લીધી
ન હોય. અખૂલ મુહાસિન જે ઓ શાફી છે, છતાં તેઓ
પણ સ્વીકારે છે કે ૮૮ તે મશાઈઓ છે જે ઓ કૂફાના
રહેવાસી હતા અથવા કૂફામાં પદ્ધાર્યા જે મનાથી
ઈમામે આજમે હદીષ લીધી. અને આ તો કોઈપણ
"તહજીબુલ અસ્માય" તથા "તજકેરતુલ હક્કાજ"
વગેરેનો અભ્યાસ કરીને જાણી શકે છે કે ઈમામ સાહબે
કૂફામાં એવા ૨૮ મુહદિષોથી હદીષ મેળવી જે માંના
મોટામાગના તાબદી હતા.

કૂફા ઉપરાંત ઈમામ સાહિબે બસરાના તમામ

મુહદિષોથી હદીષો મેળવી તે વખતે બસરા પણ ઈલમ
વ ફજૂલ, ખાસ કરીને ઈલમે હદીષની ખૂબ જ મહત્વની
દર્સનાં હતું. આ શહેર પણ હારત ફારુકે આ'જમ
અને વસાવ્યુ હતું અને આ શહેર ખાસ કરીને
હારત અનસ ઈબ્ને માલિક عَنْ شِرِّيْفِ الْمُسْلِمِ ના લીધે હદીષનું
મર્ક્ઝ બની ગયું હતું. ઈમામે આ'જમે આ બે
મર્ક્ઝોએથી હજારોની સંખ્યામાં હદીષો પ્રાપ્ત કરી
પણ ઈમામે આ'જમ થવા માટે હજ વધુ ઘણી બધી
જરૂરત બાકી હતી તે કમી હરમૈન તૈયબેનથી પૂરી
કરી. પહેલી સફર ઈમામે હિજરી ૮૮માં કરી અને
જીવન દરમ્યાન ૫૫ હજ કરી તે અરસામાં અતાઅ
ઈબ્ને રૂબાં મક્કા મોઅઝ્જમામાં મુહદિષોના
સરતાજ હતા, આપ તાબદી છે, ૨૦૦ સહાબાએ
કિરામની સોહબતનો તેમને શર્ફ હાંસલ છે. ખાસ
કરીને હારત ઈબ્ને અખ્બાસ, ઈબ્ને ઉમર,
ઓસામહ, જાબિર, જયદ ઈબ્ને અકરમ, અકીસ
ઈબ્ને રાફેઅ, અબૂ દરદા, હારત અબૂ હુરૈરાહ
عَلَيْهِمُ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالْبَارَكَةُ પણ હદીષો સાંભળી
છે. લગ્ભભગ ૨૦ વરસ સુધી ઈમામ સાહબે અતાઅની
સેવામાં હાજર રહીને તેમનાથી ફયુજ હાંસલ કર્યો.

મદીના તૈયબહદમાં થઈ ગયેલા સૌથી મહાન સાત
ફકીહો જે ઓ તાબદી હતા તે ઓમાંથી બે બુઝુર્ગ એક
સુલયમાન જે મનો નંબર બીજો હતો તે ઓ ઉમ્મુલ
મુઅમ્બિનીન હારત મૈમૂના عَنْ شِرِّيْفِ الْمُسْلِمِ ગુલામ હતા.
બીજા હારત સાલિસ જે ઓ હારત ફારુકે આ'જમના
પૌત્ર હારત અખૂલ્લાહના સાહબજાદા હતા. ઈમામે
ખાસ કરીને તે બંને ઈમામોથી હદીષો લીધી. તે ઓના
સિવાય બીજા હારતોથી પણ ફયુજ મેળવ્યો. કહેવા
પૂરતું તો ઈમામે આ'જમનું ઈલમની તલબનું ક્ષેત્ર
કૂફાથી બસરા સુધી સિમીત રહ્યું પણ તેની વિશાળતા
એટલી છે કે ચાર હજાર શોયુખથી હદીષો લીધી.

★ مہان مुہدیخو ★

ઈમામે આ'જમ એક અગ્રીમ મુહદિષ હતા જેના માટે સૌથી મોટી, સૌથી રોશન, સૌથી મજબૂત દલીલ "ફિક્રહે હન્ફી" છે.

ફિક્રહે હન્ફીના આમ કાયદા તથા આમ મસ્ખલાને ઉઠાવીને જુઓ પછી બીજી બાજુ હદ્દીખોની કિતાબો ઉઠાવીને જુઓ, જે જે પ્રકરણો જે મસાઈલમાં સહીહ, ગયર મુઅવ્વલ (જેની તાવીલ પડ્યા ન થઈ શકે તેવી હદ્દીષ) ગયર મન્સૂખ કિતાબુલ્લાહની સાથે ટકરાવા વગરની હદ્દીખો છે તે તમામ ફિક્રહે હન્ફીના પ્રમાણો છે. તેના સમર્થન માટે ઈમામ તહાવીની માનાનિઉલ આપાર, અલ્લામહ અધિનીની બુખારીની શરહ ઉમ્હુલ ફારી, ઈબ્ને હુમામની ફિત્હુલ કદીરનો અભ્યાસ કરો અને કાંઈક ઉણપ રહી જાય તો આ'લા હજરત ઈમામ અહમદ રજા કુદેસ સિરહૂનો સંગ્રહ ફિતાવાએ રજવિયાહનો અભ્યાસ કરો, મેં જે કંઈ કહું તેના અક્ષરે અક્ષરનું સમર્થન થઈ જશે.

હજરત શયખ અબુલહફ્લ મુહદિષ દહેલ્વી એ શરહે સફ્ફુલ્લાસ આદત, મતબુઆ પાકિસ્તાન પેજ-૧૮માં લખ્યું છે કે હજરત ઈમામે આ'જમની પાસે ઘણી પેટીઓ હતી જેમાં તે હદ્દીખોના પાનાંઓ હતાં જેને હજરત ઈમામ અબૂ હનીફાએ સાંભળી હતી. આપે ત્રણસો તાબઈનોથી ઈલમ મેળ વ્યો. આપના હદ્દીખના શયખો (શોયુખ)ની સંખ્યા ૪૦૦૦ હતી. અલ્લામા ઝહબી તથા અલ્લામા ઈબ્ને હજરે પણ આટલી સંખ્યા બતાવી છે.

ઈમામ બુખારી તથા મુસ્લિમ વગેરે મુહદિષોના ઉસ્તાદ યહ્યા ઈબ્ને મુઈને ફર્માવ્યું, ઈમામે હદ્દીષ અબૂ હનીફા ફકીહ હતા. તેમનું જ કથન છે કે ઈમામ અબૂ હનીફામાં બારિક વિશ્લેષણની રૂએ પણ કોઈ અયબ નથી, તેઓ પર બુરાઈનો કદી આક્ષેપ પડ્યા નથી થયો. ઈમામ અબૂ દાઊદે ફર્માવ્યું, ઈમામ અબૂ

હનીફા શરીઅતના ઈમામ હતા. ઈમામ યહ્યા ઈબ્ને મુઈનથી કોઈએ પૂછ્યું કે ઈમામ અબૂ હનીફા કેવા છે? ફર્માવ્યું, પિક્રહે છે, (પિક્રહે શબ્દ હદીખની ઈસ્તેલાહ (બોલી)માં છે. એનો અર્થ એ કે જે યાદશક્તિ, દીનદારી દરેક રીતે એવી પાકીજા હસ્તી જેના ઉપર સંપૂર્ણ ભરોસો કરી શકાય) મેં એ નથી સાંભળ્યું કે કોઈએ તેમને જઈનું કહ્યા હોય. અબૂ મુહમ્મદ ઈબ્ને અયાસે કહું, "અબૂ હનીફા પોતાના સમયના લોકોમાં અફજલ હતા. "ખારજહ ઈબ્ને મુસ્લિમબે કહું, "એક હજાર ઉલમાથી મજયો છું પણ ઈલમ તથા બુદ્ધિમાં અબૂ હનીફા જેવો કોઈ નથી જોયો."

અમીરુલ મો'મિનીન ફિલ હદ્દીષ ઈમામ બુખારીના ઉસ્તાદના ઉસ્તાદ હજરત અબુલહફ્લાહ ઈબ્ને મુબારકની સમક્ષા કોઈએ ઈમામે આ'જમની બુરાઈ કરી તો આપે ફર્માવ્યું, ઉલમાએ દીનમાં એક એમના જેવો બતાવો! નહીં તો મારો પીછો છોડી દો! મને અજાબમાં ન નાખો! તેમની મજલિસમાં મોટાઓને નાના જોતો. હું તેમની મજલિસમાં પોતાને જેટલા કમ રૂતબાવાળો જોતો તેટલો કોઈની મજલિસમાં ન અનુભવતો. જો એનો અંદેશો ન હોત કે લોકો એમ કહે કે વધુ પડતું કરીને કામ લઉ છું તો હું અબૂ હનીફાથી કોઈને આગળ ન વધારત. વધુમાં ફર્માવ્યું, ઈમામે આ'જમ વિશે તમે લોકો કેવી રીતે કહી શકો છો કે તેઓ હદ્દીષ જાણતા ન હતા? ખુદાની ફુસમ! અબૂ હનીફા ઈલમ હાંસલ કરવામાં ખૂબ જ પાવરધા હતા અને તે જ કહેતા જે હું ગૂર આસ્લાથી સાબિત છે. નાસિખ તથા મનસૂખ (૨૬ કરનાર તથા ૨૮ થયેલી) હદ્દીખોના વિશે ખૂબ જ પરખવાવાળા હતા. વિશ્વાસપાત્ર બીજા પ્રકારની હદ્દીખો શોધી લેતા હતા.

ઈમામ માલિકને ઈમામ શાફીએ ઘણાયે મુહદિષોનો હાલ પૂછ્યો, આખરે ઈમામ અબૂ હનીફા

વિશે પૂછ્યું તો જણાવ્યું, સુખાનલાહ ! તેઓ અજીબ હસ્તીના માલિક હતા, મેં તેમના જેવો જોયો નથી.

(તુઝહતુલ કારી)

★ ઈમામે આ'ઝમની કિતાબો ★

આપે લખેલ કિતાબોમાંથી કેટલાક નામો આ પ્રમાણો છે : ફિક્રહે અકબર, અલ આલિમુલ મુતાલિમ, કિતાબુસિસ્યર, અલ કિતાબુલ અવસત, અલ ફિક્રહતુલ અબસત, કિતાબુર્રદ અલલ કુદરિયહ, રિસાલતુલ ઈમામ અભી ઉઘમાનુતયમી ફિલઈરજા, કિતાબુર્રય, કિતાબુલ ઈખ્તિલાફિસહાબા, કિતાબુલ જામેએ.

ઈબાદત : અલ્લામા જહુબીએ ફર્માવ્યું કે રાત્રે ઈબાદતના માટે અને તહજજુદની નમાજ માટે ઉભા થવું આપથી મુતવાતિર સાબિત છે. આપે ૪૦ વરસ સુધી ઈશાના વુગ્ઝુથી ફજરની નમાજ પટી, જે જગાએ વફાત પામ્યા ત્યાં સિતેર હજાર વાર આપે કુર્ચાન શરીફ ખતમ ફર્માવ્યું, અખુલ્લાહ ઈબે મુખારકની સામે કોઈકે આપની ગીબત કરી તો આપે ફર્માવ્યું, તારા પર અફ્સોસ ! તું એવી વ્યક્તિની ગીબત કરે છે જેણે ૪૫ વરસ સુધી એક જ વુગ્ઝુથી પાંચેચ વખતની નમાજો પટી અને એક રકાતમાં કુર્ચાન ખતમ કરતા હતા. અને મને જે કાંઈ ફિક્હનો ઈલમ મળેલ છે તે બધો જ મેં તેમનાથી મેળવ્યો.

શરીકે કહું કે હું એક વરસ સુધી આપની સાથે રહ્યો પણ મેં કદી નથી જોયું કે આપ જિસ્તરમાં આડા પડ્યા હોય ! અને ખારજહથી રિવાયત છે કે ચાર શખસોએ કા'બાની અંદર એક રકાતમાં કુર્ચાન ખતમ કર્યું તેઓમાંથી એક ઈમામ અબૂ હનીફા પણ છે.

સખાવત : ઈમામ સાહબ અત્યંત સખી હતા. આપ મોહતાજોની શાદી કરી આપતા અને તેઓને

ખર્ચ માટે આપતા. જ્યારે આપના સાહબજાદા હમ્માદે સૂરાએ ફાતેહા ખત્મ કરી તો ઈમામ સાહબે ઉસ્તાદને ૫૦૦ દિરહમ આપ્યા. એક રિવાયતમાં હજાર દિરહમનું છે. તેમણે કહું કે મેં શું કર્યું છે કે જેના બદલામાં આટલી અઢણક રકમ મોકલી છે ! ઈમામ સાહબે તેમને બોલાવી મંગાવ્યા અને મજબૂરી દર્શાવી અને કહું કે, મારા પુત્રને આપે જે કાંઈ શીખવાડચું છે તેને તુચ્છ ન જાણશો, ખુદાની કસમ ! મારી પાસે એથી વધુ હોત તો કુર્ચાન શરીફની અજમતના કારણે આપને ભેટમાં આપત.

સુફિયાન ઈબે ઓઅયનિયહ્દાએ કહું, ઈમામ અબૂ હનીફા ખૂબ જ સદ્ગા કરતા હતા. ઈમામ અબૂ યૂસુફે ફર્માવ્યું, ઈમામ સાહબ જો કોઈને કાંઈ અતા ફર્માવતા અને તે તેના પર તેમનો આભાર માનતો તો આપને હુઃખ થતું અને ફર્માવતા કે અલ્લાહ તાલાનો શુક કરો કે તે ખુદાની આપેલી રોજ જે તેણે મારા સુધી પહોંચાડી છે. તેમજ વીસ વરસ મારી અને મારા બાળબચ્યાંઓની પરવરિશ કરતા રહ્યા. અને જ્યારે હું કહેતો કે મેં આપનાથી વધીને કોઈ સખી નથી જોયો, તો કહેતા, તારો શું હાલ થાય જો હજાર હમ્માદ (ઉસ્તાદ)ને તું જોઈ લેત.

શરીકે કહું, હું ઈમામ સાહબની સાથે જઈ રહ્યો હતો, રસ્તામાં એક માણસ તેમને જોઈને છુપાઈ ગયો અને રસ્તો બદલી નાખ્યો. આપે તેને બુમ પાડીને બોલાવ્યો તો તે માણસ આપની પાસે આવ્યો. આપે પૂછ્યું, તે શા માટે તારો રસ્તો બદલી નાખ્યો ? તેણે કહું, આપનુ મારા પર દસ હજાર દિરહમ કરજ છે, જેને લાંબો સમય પસાર થઈ ગયો અને હું તંગદસ્તીમાં છું, જેથી આપથી શરમાઉ છું ! આપે ફર્માવ્યું, સુખાનલાહ ! તમારી આ હાલત છે ? મેં એ બધું જ તમને માફ કરી દીધું અને મારી જાતને મારા નફસ પર ગવાહ રાખી, તો તું [વધુ પેજ નં. ૧૮... પરછ]

મહદૂમ સિમનાનીના કલમ રાફિ શકુતીની ૨૬

સંપાદક : મૌલાના શાહીર અહમદ રાજમહલી

અનુવાદક : પટેલ શાહીર અલી રાહવી દયાદરવી

આજે દરેક ખાસ તથા આમ એ જાણો છે કે રાફિઓ (શીઆ લોકો) અહલે બયતે અત્થાર સાથે મહોષ્ટબતનો જૂઢો દાવો કરીને સહાબાએ કિરામ રિસ઼્વોાન الل્હુટ્ટાલુલ્લાહુમ્માજ્હુભીન્ શાને પાકમાં, ગુસ્તાખીઓ કરે છે, ત્યાં સુધી કે શયયેન કરીમેન (અબુ બક, ઉમર) રિસ઼્િલ્હુન્ની શાને અક્ફદસમાં અનહદ ગુસ્તાખીભર્યા વાક્યો આ રાફિ (શીઆ) બોલે તથા લખે છે. અને આ મોડર્ન ટેકનોલોજીના દૌરમાં એ રાફિઓની ગુસ્તાખીઓ સાબિત કરવા માટે આપણાને અધિક મહેનતની જરૂરત નથી, બલ્કે યુટ્યુબમાં જઈને આપ હજરાત પોતે પણ એ રાફિઓની સહાબાએ કિરામના બારામાં ગુસ્તાખીઓ સાંભળી શકો છો. સારાંશ કે રાફિની તે ગુસ્તાખ ફિલો છે જે અન્ય સહાબાએ કિરામ રિસ઼્વોાન الل્હુટ્ટાલુલ્લાહુમ્માજ્હુભીન્ ને તો છોડો પણ ખુલફાએ રાશિદીનમાંથી સિદ્દીકે અકબર હજરાત ની સદાકૃત, ફારૂકે આ'જમ રિસ઼્િલ્હુન્ની અદાલત તથા ઉઝાનગની રિસ઼્િલ્હુન્ની સખાવતનો મુન્કિર છે.

આટલું જ બસ નહીં બલ્કે એ ખુલફાએ રાશિદીનની સહાયિયતનો પણ મુન્કિર છે. (મઆજલ્લાહ !) જ્યારે કે આપણે અહલે સુન્તત વ જમાઅત સર્વ સહાબાએ કિરામ, અહલે બયતે અત્થાર રિસ઼્વોાન الل્હુટ્ટાલુલ્લાહુમ્માજ્હુભીન્ તાજીમ તથા અદબ કરનારા, તેમનાં નામ અદબો એહતેરામ સાથે લેનારા, તેમની ઈજજત પર પહેરો દેનારા છીએ, અને સર્વ સહાબીઓ તથા અહલે બયતે કિરામને જન્નતી

સમજનારા છીએ. જેના પર આપણા અહલે સુન્તતના અકાબિરો (પેશવાઓ)ની કિતાબો સાક્ષી છે. હું લખનાર આ લખાણમાં રાફિઓનો રદ અહલે સુન્તત વ જમાઅતની મહાન શાખિસ્યતના થકી કરવા જઈ રહ્યો છું જેમની વિલાયતનો ડંકો આજે આખા જગતમાં વાગી રહ્યો છે. જેમની વિલાયત પર કોઈ પણ ઈમાનદારને શક નથી. જેમના મજાર પુર અન્વારથી ફયારનો દરિયો વહે છે, એટલે કે શાને ચિશિત્યત, તારિકે સલ્તનત, સુલ્તાને વિલાયત જેમને દુનિયા ઔલાદે રસૂલ, ગૌષુલ આલમ, મહિબુલ્લાહ યજદાની હુઝૂર સૈયદ મહદૂમ અશરફ જહાંગીર સિમનાની ચિશ્ઠી عَلَيْهِ الرَّحْمَةُ وَالرِّضْوَانُ عَلَيْهِ السَّلَامُ ના નામથી જાણો તથા માને છે.

★ સૂક્ષી ત્યાં સુધી મંજિલ નહીં પામે જ્યાં સુધી... ★

હવે રુખ કરીએ છીએ હુઝૂર સૈયદ મહદૂમ અશરફ જહાંગીર સિમનાની ચિશ્ઠી عَلَيْهِ السَّلَامُ ની એ તાલીમાતની તરફ જેના થકી શીઆ રાફિ ફિક્રિના બાતિલ અક્રીદાઓનો રદ થાય છે અને અહલે સુન્તત વ જમાઅતના અક્રીદાઓની હક્કાનિયત જાહેર થાય છે. જેમ કે આપ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ હજરાત સિદ્દીકે અકબર તથા હજરાત ફારૂકે આ'જમ તથા હજરાત ઉઝ્માને ગની તથા હજરાત મૌલા અલી રિસ઼્વોાન الل્હુટ્ટાલુલ્લાહુમ્માજ્હુભીન્ વિશે પોતાના એક પત્ર (મકતૂબ) જે આપ عَلَيْهِ السَّلَامُ એ શયખ ઉમરની તરફ લખ્યો અને એ પત્ર આયતે કરીમાં ફર્માવે છે :

"માનનીય બંધુ, અશરફુલ અસહાબ શયખ ઉમર ! દુરવેશ અશરફની તરફથી દુઓ કબૂલ કરો. હે ભાઈ ! તાલિબે સાદિકના માટે જ્યાં સુધી એ રાહમાં સખ્તી ન હોય ત્યાં સુધી માર્ગ નથી ખુલતો. અને સાલિકે વાચિક

(تسلیمان نا مارگنے اور موسائیک) جیان سُدھی ابھو
بک سَعْدِ اللہِ عَلیْہِ رَحْمَةً وَسَلَامً نی سداکت ن اپنانے تے نا ماتے
نہیں (لاب) جاہر نہیں ثابت۔ (مکتباتے اشرازی، اج :
ہجرت گوئیل آلام ہجرت مسجد اشرازی جہانگیر
سیمنانی علیہ السلام نی کلمے لامائے پڑو، جماکرنار
مسجد مسیل آساکس سے یاد ابھر رجڑاک نوئل ائمہ علیہ السلام
انواع تھا ہاشمی اسلام سے یاد معمتما اشرازی
پرکاشک : داراللہ علیہ السلام اشرازی راجہی، اورانگی
ٹائیں کرایی، پاکستان، پیچ-۶۶، گلے مکتب)

انواع ایک جگا اے فرمائے ہے : "سالیک (سُدھی اے
اٹلے تسلیمانی راہنا موسائیک) ابھو بک سَعْدِ اللہِ عَلیْہِ رَحْمَةً وَسَلَامً نی
سداکت، عمر علیہ السلام نی ادالات، عمر علیہ السلام نی
ہیا انے ہر دن علیہ السلام نی سبھاوات (اٹلے کے سداکت،
ادالات، ہیا تھا سبھاوات) ہی سچھ یوں جوئی ہے۔
انے بولشا اے راشدی نی یار بھوبی اومی پوتانے
شامگارے ہوں جوئی ہے، نہیں تو کوئی کامے نہیں پہنچے
انے بادشاہی سامے نہ ک نسیبا وانوں ن یاد۔"

(مکتباتے اشرازی، پیچ-۷۱، مکتب یوتو)

پیغام : عپروکت بندے پڑو (مکتب) میں
راہنی شیਆ اونو کے تلوں جبراںست ۲۸ کیوں کے
سماں احمد لے یہ مان (مسالمانوں) تو ڈیڈو بلکے
بھاس لوکوں نی وات کرتاں ہجرت مسجد اشرازی
سیمنانی علیہ السلام فرمائے ہے کے جیان سُدھی سداکت سیدیکے
اکابر علیہ السلام ن اپنانے سالیک (تسلیمانی)
ماتے شایدی جاہر نہیں ثابت۔ انے ونی بیچ جگا اے
تو آپ علیہ السلام اے ہجرت سیدیکے اکابر علیہ السلام
سداکت، ہجرت شاہزادے آنحضرت علیہ السلام نی ادالات،
ہجرت عمرانی علیہ السلام نی ہیا انے ہجرت مولانا
الیس علیہ السلام نی سبھاوات نوں علیہ بک کیوں ائے
لوكوں نا ماتے فرمائیں، جیان سُدھی بولشا اے راشدی نی
یار گوشے وکے تے سچھ نہیں ثای تھا سُدھی کوئی کاممیں
پہنچے نہیں شکتو۔ تو جیاے بھاس لوکوں (سُدھی اونوں
تسلیمانی راہنا موسائیک) بولشا اے راشدی نی

مہوجبت تھا اکیوں تا وگار مانجیلے مکسود
سُدھی نہیں پہنچے شکتا تو پہنچی تماڑی ماری
تو ہنسیت ج شن ہے ؟! متابعہ کے ہجرت مسجد
اشرازی سیمنانی یشتی علیہ السلام نی تالیماں نی
روشانی میں اے وات سالیک یا گاہ کے کوئی پشا
راہنی شیਆ مانجیلے مکسود سُدھی نہیں پہنچے
شکتا، کے م کے راہنی شیਆ بولشا اے راشدی نی
یارے گوشے اپنانا وفا تو دوئی وات راہنی
شیਆ تو بولشا اے راشدی نی مانی یا راشدی نی
بلیکانی بیلاہت تھا سالیکت نا پشا مونکر
ہے۔ (مآجلاہ !)

آنے کارڈ سارے احمد سوچنے و جما ات، بھاس
کرینے جے مانے مسجد سیمنانی علیہ السلام نی گولامی نی
نیسبت نا شرازی ہم سل اے تے مانے ماتے جوئی ہے کے
راہنی اے ساٹے کوئی اکیوں تھا مہوجبت نا سان بند
ن را پے، کے م کے راہنی شیਆ مانجیلے مکسود سُدھی
پہنچے ج نہیں شکتا تو کوئی نے پہنچے یادوں نی شن یادوں !

★ شاخہن (ابو بکر، عمر) نی اکیوں لیت نا اکیوں ★

عپروکت لامانی میں اے ورخیوں کے سالیک
والیکے (تسلیمانی مارگ مجبویتی یارانے) مانجیلے
مکسود سُدھی پہنچے یادوں ماتے بولشا اے راشدی نی یار
بھوبی اونے ہجرت مسجد اشرازی جہانگیر سیمنانی
یشتی علیہ السلام اے لامیم (انیواری) دارا، ہے
جیوں کے ہجرت مسجد اشرازی جہانگیر سیمنانی
یشتی علیہ السلام اے احمد سوچنے و جما ات نا
اکیوں گھنیا واتاں شن آدھے آپو ؟ فرمائے ہے :

"ہجرت ابھر لایا ہے ایوں ابھاں علیہ السلام نی
نکل یادے لے کے احمد سوچنے و جما ات دس
اکیوں نا ماننارا ہے : (۱) بندے پیرو (شاخوں)
اٹلے ہجرت ابوبکر علیہ السلام تھا ہجرت عمر
علیہ السلام نی اکیوں لیت نا ماننارا ہے۔ (۲) بندے

જમાઈઓ એહલે હજરત ઉઘમાનગની ﷺ તથા હજરત અલી ﷺ ની બુજુગીને માનનારા છે. (૩) બંનેવ કિબ્લાઓ એટલે બયતુલ મુકદ્સ તથા કા'બા શરીફને ઈજાતને પાત્ર સમજે છે. (૪) મોજા પર મસહ કરવાને જાઈજ માને છે. (૫) જન્તત તથા દોખભના હકીકી હોવાને માનનારા છે. (૬) ઈમામ સાલેહ હોય કે બદ હોય બંને પાછળ નમાજ પઢી લે છે. (૭) નેકી તથા બદીની તકફીર અલ્લાહની તરફથી જાણે છે (૮) બંદો ફર્માબરદાર હોય કે ખતાકાર બંનેના જનાજામાં શરીક થાય છે. (૯) નમાજ તથા ઝકાતની આધાયગીને ફર્જ સમજે છે. (૧૦) જાલિમ હોય કે આદિલ બંનેવ અમીરોનું આશાપાલન કરે છે. (લતાઈફ અશરફિયા, ૨/૨૨૨, લતીફા નં. ૩૩)

પચગામ : આ મહ્કૂજમાં તો "રાફી શીઆ" તથા "તફીલી શીઆ" બંનેવની ભરપૂર રદ મૌજૂદ છે. કેમ કે "રાફી" તો બુલફાએ રાશિદીનમાંથી ત્રણની બિલાફ્ત તથા સહાબિયતના જ માનનારા નથી! અને "તફીલી" શીઆ સહાબિયતને સ્વીકારે છે પણ અફઝલિયતને માનનારા નથી. તો મહ્દૂમ અશરફ જહાંગીર સિમનાની ચિશ્તી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ માન્યતા દર્શાવી કે જે અહલે સુન્નત વ જમાઅત છે તે કેવળ શાયખેન કરીમેન (અબૂ બક, ઉમર)ની બિલાફ્ત તથા સહાબિયત જ નહીં બલ્કે તેમની અફઝલિયતને પણ માનનાર છે. અને હજરત ઉઘમાન ગની عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ તથા હજરત મૌલા અલી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ ને પણ કમતર નથી સમજતા બલ્કે તેમની બુજુગીને પણ માનનારા છે.

★ રાફી ગુસ્તાખ ફિકો છે ★

હવે હજરત મહ્દૂમ અશરફ જહાંગીર સિમનાની ચિશ્તી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ ના ઈશ્વરાતે આલિયા (ઉચ્ચ આદેશો)માંથી રાફીઓના રદ પર આધારિત એક સંપૂર્ણ લખાણ નકલ કરીએ છીએ જેનાથી માલૂમ થશે કે હજરત મહ્દૂમ સિમનાની عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ એ ટૂંકાણમાં પણ

કેટલા પ્રમાણમાં સમૃદ્ધ અંદાજમાં રાફીઓની સંપૂર્ણ ઓળખ રજૂ કરી છે, જેનાથી અંદાજો થશે કે રાફી કેટલો બદતરીન તથા ગુસ્તાખ ફિકો છે! જેમ કે હજરત મહ્દૂમ અશરફ જહાંગીર સિમનાની عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ રસૂલે પાક عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ ની હદ્દીષ : અર્થ : મારી ઉમ્મત જુદ ફિક્રાઓમાં વહેચાય જશે, તેમાંથી એક જ જન્તતી છે, બાકી ૭૨ જહન્નમી છે. પૂછવામાં આવ્યું, યા રસૂલલલાહ ! એ એક કોણ ? ફર્માવ્યું : અલ જમાઅત. (ઇથે માજહ, કિતાબુલ કિતન, હદ્દીષ-૭૮૮૮) ની રોશનીમાં લખાણ લખતાં ફર્માવે છે : "તે બોતેર ફિક્રાઓ જેઓ બાતિલ છે, અસલમાં છ છે. વિગત આ પ્રમાણે છે :

(૧) રાફી (૨) ખારજ (૩) ફદરિયા (૪) જબરિયહ (૫) જહમિયહ અને (૬) મુરજુયા. તેમનામાં દરેકના બાર ફિક્ર છે, આ રીતે છને બાર વડે ગુણીએ તો બોતેર થાય છે. જેવું કે વર્ણવવામાં આવશે. ઈન્શા અલ્લાહ !

પછી આગળ હજરત મહ્દૂમ અશરફ સિમનાની عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ રૂપાંતરાએ રાફીઓના બારેવ ફિક્રાઓની તફસીલ કાંઈક આ પ્રમાણે દર્શાવી :

પથમ અલ્વિયયહ : જે હજરત અલી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ નબી માને છે. બીજે અલ્વિયયહ : જે હજરત અલી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ નબુવ્યતના બાગીદાર કહે છે. બીજે શીઆ : જે હજરત અલી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ ને બીજા સહાયી કરતાં વધારે ન ચાહે તેને કાફિર કહે છે. ચોથો ઈચ્છાક્રિયા : જેઓ દુનિયાને કોઈ જમાનામાં નબીથી ખાલી નથી માનતા. (એટલે કે તેમની નજીક નખુબ્વત ખત્મ નથી થઈ) પાંચમો ઝયદિયહ : જે હજરત અલી عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ ની ઔદાદ સિવાય કોઈને ઈમામ નથી માનતા. છઠો અભ્યાસિયા : જે હજરત અભ્યાસ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ અને હજરત અખુલ મુતલિબના સિવાય કોઈને હુકૂમત કરવાને લાયક નથી માનતા.

સાતમો ઈમામિયહ : જે જમીનને ઈમામ

ગયબદાંથી ખાલી નથી જાણતા. તેમની નજીક ઈમામ ફાજિરની પાછળ નમાજ પઢવી જઈ નથી. તેમનો અક્રીદો છે કે ખલીઝા બનૂ હાશિમ સિવાય કોઈ નથી થઈ શકતો. આઠમો નાદિમિયાહ : તેઓ કહે છે કે જે શખ્સ પોતે પોતાને બીજા કરતાં ફાજિલ ખ્યાલ કરે તે કાફિર છે.

નવમો તનાસુભિયાહ : જે રૂહોને એક શરીરમાંથી બીજા શરીરમાં તબદીલ થવાને સ્વીકારે છે. દસમો બાઅનિયાહ : જે હિન્દુ મુાવિયાહ رضي الله عنه, હિન્દુ હિન્દુ તલ્હા رضي الله عنه, હિન્દુ મુલેર رضي الله عنه અને હિન્દુ આઈશા رضي الله عنها પર લાયનત જઈ ઠરાવે છે. અગ્યારમો રાજિયાહ : જેઓ કહે છે કે કૃચામત રચાતા પહેલાં હિન્દુ અલી رضي الله عنه દુનિયામાં આવશે. તેમનો એ અક્રીદો પણ છે કે વીજળીની કડક એ ઘોડાની જીનનો તંગ અને હિન્દુ અલી رضي الله عنه જંડોનો ચાબુક છે. બારમો મુતરબસિયાહ : એ મુસલમાન બાદશાહોની વિરુદ્ધ બગાવતને જઈ ઠરાવે છે."

પછી આગળ હિન્દુ મખ્દૂમ અશરફ જહાંગીર સિમાની ચિશ્ટી رضي الله عنه જણાવે છે : "પરંતુ એ ભારેવ ફિક્રો જે વાતમાં એકમત છે તે એ છે કે નમાજ બાજમાંત અદા કરતા, મોજા પર મસહ નથી કરતા, શયખેન કરીમેન (અબુલાક, ઉમર رضي الله عنه) પર લાયનત કરે છે અને અન્ય સહાયીઓ હિન્દુનું રિચ્ષાની બેગાર છે, પણ હિન્દુ અલી رضي الله عنه તથા રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وسَلَّمَ બારામાં કહે છે કે એ એકલા રિસાલતનું કામ અંજમ આપી શકતા ન હતા. હિન્દુ તલ્હા તથા જુલેર ને બુરા સમજે છે અને તેમને મુજતહિદ પણ નથી માનતા. રહમતથી નિરાશ છે. તરાવીહ નથી પઢતા. તલાકુના માટે વિવિધ શબ્દો બોલે છે અને નમાજમાં જમણા હાથને ડાબા હાથ પર નથી રાખતા."

(લતાઈફે અશરફી, ૨/૨૨૦, ૨૨૧, લતીફા નં. ૩૩)

પચાંગમ : લતાઈફે અશરફિયામાં નોંધવામાં

આવેલ હજરત મખ્દૂમ અશરફ જહાંગીર સિમાની ચિશ્ટી رضي الله عنه આદેશો જે વર્ણન પામ્યા એને વાંચતાં જ રાફીઓના સંબંધે ઘણી બધી વાતોની જાણકારી દિમાગમાં આપોઆપ આવી જશે, જેમ કે હજરત મખ્દૂમ અશરફ જહાંગીર સિમાની ચિશ્ટી رضي الله عنه ઉપરોક્ત તાલીમાતની રોશનીમાં જે અમુક વાતો સમજવામાં આવી તે આ પ્રમાણે છે :

રાફી તે ફિક્રો છે જે ખત્મે નબુવ્વતનો મુન્કિર છે. રાફી તે ફિક્રો છે જે રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وسَلَّمَ નબુવ્વતને હિન્દુ અલી رضي الله عنه ના વિના સંપૂર્ણ નથી માનતો. રાફી તે ફિક્રો છે જે અફજલિયતે શૈખેન (અબૂ બક, ઉમરને હિન્દુ અલી કરતાં અફજલ) માનનારાઓને કાફિર કહે છે. રાફી તે ફિક્રો છે જે દરેક દૌરમાં કોઈ ન કોઈને નબી માને છે. રાફી તે ફિક્રો છે જે હજરત અલી رضي الله عنه ની ઔલાદ સિવાય કોઈને ઈમામ માનવા તૈયાર નથી. રાફી તે ફિક્રો છે જે રૂહોનું એક શરીરથી બીજા શરીરમાં ટ્રાન્સફર (મુન્તક્લિન) થવાનો અક્રીદો ઘરાવે છે. રાફી તે ફિક્રો છે જે સહાયીએ રસૂલ હિન્દુ અમીર મુાવિયાહ رضي الله عنه તથા હિન્દુ તલ્હા رضي الله عنه, હિન્દુ મુલેર رضي الله عنه અને રસૂલુલ્લાહ صلوات اللہ علیہ وسَلَّمَ નાં બીવી સાહેબા અને હિન્દુ સિદ્ધીકે અકબર નાં દીકરી, ઉમ્મુલ મો'મિનીન હિન્દુ આઈશા رضي الله عنها સિદ્ધીકા رضي الله عنها પર લાયનત મલામતને જઈ સમજે છે.

હવે જરા બતાવો ! શું આવા બદતરીન ગુસ્તાખ ફિક્રના માનનારાઓ સાથે અક્રીદત તથા મહોબ્બત (કે એકતા) દુરુસ્ત થઈ શકે છે ?! શું આવા બદતરીન ગુસ્તાખ લોકોથી મહોબ્બત દોસ્તી રાખવી આપણી ઈમાની ગૈરત કબૂલ કરી શકે છે ?! શું આવા બદતરીન ગુસ્તાખ ફિક્રના મુખલિયાં તથા અનુયાયીઓને મુસલમાન સમજવા દુરુસ્ત થઈ શકે છે ? જો નહીં ! અને બિલકુલ નહીં, તો પછી આપણે જોઈએ કે આપણે મુસલમાનોને બતાવીએ કે આ શીઆ રાફી બાતિલ તથા ગુસ્તાખ ફિક્રો છે તેનાથી દૂર રહો તથા નફરત કરતા રહો. (કમશા:)

અલ્લાહ પાક માટે જૂઠ બોલવું અશક્ય

કિતાબ તથા હંદીપની રોશનીમાં

લેખક : મુફ્તી મુહમ્મદ નિગમામુદ્દીન રાવી
(સદર શોઅબાએ ઈફતા આમિયા અશરફિયા—મુખારકપુર)

ખુદાએ સુખ્ખૂહ તથા કુદુસ જૂઠ તથા દરેક પ્રકારની કમી તથા અયબથી પાક તથા પવિત્ર છે, કેમ કે અલ્લાહ જુઝુની કમાલોવાળી જાતમાં કમી તથા અયબ અશક્ય છે. આ મુસ્લિમ ઉમ્મતનો ઈજમાઈ અક્ષીદો છે.

એનાથી વિરુદ્ધ વહાબી જોર મુક્લિદો એ અક્ષીદો ધરાવે છે કે અલ્લાહ જૂઠ બોલી શકે છે. તેઓ કહે છે કે બંદો જૂઠ પર ફાદિર (શક્તિમાન) છે, જો અલ્લાહ તેના પર ફાદિર ન હોય તો બંદાની કુદરત ખુદાએ ફુદીરની કુદરતથી વધી જશે! જેમ કે ઈમામુતાઈફા મોલ્વી ઈસ્માઈલ દહેલ્વી પોતાની પુસ્તિકા "યક રોજી"માં લખે છે :

ફારસીનો અનુવાદ : હું કહું છું કે, "ખુદા માટે જૂઠ અશક્ય હોવા"થી (અલ્લામા ફગ્લે હક્ક જૈરાબાઈ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَالرَّحْمَةُ وَالرَّحِيمُ) મુરાદ જો "મુહાલ બિજ્જાત" હોય જે કુદરતે ઈલાહી હેઠળ સામેલ નથી, તો અમે નથી માનતા કે આ "મુહાલ બિજ્જાત છે" કેમ કે કોઈ જૂઠી વાત બનાવીને ફરિશતાઓને બતાવવી અને નબીઓને ઈલ્કા કરવી (દિલમાં નાખવી) ખુદાની કુદરતથી બહાર નથી, નહીં તો લાજિમ થશે કે માણસની કુદરત ખુદાની કુદરતથી અધિક થઈ જશે, કેમ કે અવિકતર લોકો જૂઠી વાત બનાવીને પોતાને સાંભળ નારાઓને સંભળાવવા માટે ફાદિર છે. (રિસાલા યકરોજી ફારસી, પેજ-૧૭, ફારસી કુતુખખાના, મુલ્તાન)

★ અલ્લાહના જૂઠ બોલી શકવા પર વહાબિયાની દલીલ ★

આ લખાણમાં ખુદાના જૂઠ બોલી શકવા બાબતે

અનુવાદક : પટેલ શાહીર અલી રાવી દચાદરવી
(તંત્રી : બરકાતે ખવાજા માસિક)

જે દલીલ આપવામાં આવી છે તેનો ખુલાસો એ છે કે : "જો અલ્લાહનું જૂઠ બોલવું અશક્ય હોય તો અલ્લાહ તાલા જૂઠ બોલવા પર ફાદિર ન થશે, જ્યારે કે મોટાભાગના માણસો એના માટે ફાદિર શક્તિમાન છે. જેથી માણસની કુદરત અલ્લાહની કુદરત કરતાં વધી જશે, અને એ અશક્ય છે જેથી વાજિબ છે કે તેનું જૂઠ બોલવું શક્ય હોય."

ટીપ્પણી : આ વહાબી હજરાતની ખૂબ જ મજબૂત દલીલ છે, અને હક્કીકતમાં આ સખત ધોકો તથા ફરેબ છે. આપણે ઈમામુલ વહાબિયાની આ માન્યતા પર ત્રણ હૈષિયતોથી ચર્ચા કરીશું. (૧) અક્લી હૈષિયતથી (૨) કિતાબ તથા સુન્નતની રોશનીમાં (૩) મુસલમાનોના ઈજમાઅની દાખિએ. અક્લી હૈષિયતથી એટલા માટે કે અયબો તથા ખામીઓથી અલ્લાહ તાલાનું પાક હોવું અને એને પાક સમજવું કેવળ શરીઅતમાં (હુકમ) આવવા પર મૌક્કે નથી. અને "શરઈ દાખિ બિંદુથી" જુઓ તો આ મસાલો જરૂરિયાતે દીનથી છે, વળી એના પર "મુસલમાનોના ઈજમાઅ" પણ થયેલો છે.

★ અહુલે સુન્નતની દલીલો ★

અલ્લાહનું પાક હોવું બૌદ્ધિક દાખિએ : વહાબીઓના ઈમામે "અલ્લાહ જૂઠ બોલી શકે"ના બારામાં જે દલીલ આપી છે કે "અલ્લાહ તાલા જૂઠ પર ફાદિર ન હોય તો માણસની કુદરત અલ્લાહની કુદરતથી વધી જશે" આ તદ્દન ધ્યાન કરવાને પાત્ર નથી.

પ્રથમ સાભિતી : માણસનું કોઈ કાર્ય જૂઠ સહિત અલ્લાહની કુદરતથી બહાર નથી. અલ્લાહ તઆલા બંદાનો પણ ખાલિક (સર્જનહાર) છે અને તેના કાર્યોનો પણ. જે મ કે રબ તઆલાનો ઈર્શાદ છે : ﴿كَلَمٌ مِّنْ حَكْمٍ رَّحِيمٍ﴾ "અલ્લાહે તમને પણ પેદા કર્યા અને તમારાં કામોને પણ." (સ્વ. સાફ્કાત, ૩૭/૮૬)

"બંદો જૂઠ બોલી શકે છે" એનો મતલબ એ છે કે બંદો જૂઠ બોલવાની કોશિશ કરે છે અને અલ્લાહ એ કોશિશના પરિણામે જૂઠને પેદા કરી આપે છે. બંદો પોતાના જૂઠ તથા સત્યનો ખાલિક નથી, ખાલિક તો અલ્લાહ જ છે.

હવે વિચાર કરો કે અલ્લાહ તઆલા બંદાના માટે જૂઠને ખલ્ક ફર્માવે (સર્જન કરે) જે બંદો કદી નથી કરી શકતો, કે "ખલ્ક" (પેદા કરવું) તો ખુદાની શાન છે, અને બંદો એનાથી લાયાર છે. તો પછી બંદાની કુદરત ખુદાની કુદરતથી વધુ કેવી રીતે થઈ જશે ?? બંદો પોતાના જૂઠ તથા અમલોના સર્જનમાં પહેલાં પણ અલ્લાહનો મોહતાજ હતો અને આજે પણ અલ્લાહનો મોહતાજ છે.

બીજું અફ્લી સાભિતી : ઈમામે અહલે સુન્નત ઈમામ અહમદ રગી رض ફર્માવે છે : અહીં બે ચીજો છે, એક : કિજ્રબે ઈન્સાની (માણસનું જૂઠ) તે માણસની કુદરત (શક્તિ હેઠળ) મજાક્ઝન છે અને રબની કુદરત હેઠળ હક્કિકતમાં છે (કે હક્કિકતમાં અને જાતી રીતે તેની જ છે)

બીજું : કિજ્રબે રખ્યાની (રબનું જૂઠ), એના પર ન માણસને કુદરત છે ન રબની કુદરતમાં છે.

તો પછી માણસની કુદરત કઈ વાતમાં મૌલા તઆલાની કુદરતથી વધી ગઈ ?!"
જે ચીજ રબની કુદરતમાં હતી તે રબની કુદરતથી ક્યારે બહાર થઈ ?! (હાશિયા ફતાવા રજવિયહ,

૬/૩૮૩, કિતાબુસ્સિયર/અર્દ્દસાલા : સુષ્ઠાનુસુષ્ઠુહ, સુની દારુ ઈશાઅત, સુખારકપુર)

તે રખ્યાની કુદરત હેઠળ પહેલાં પણ હક્કિકતમાં હતી અને હાલ પણ હક્કિકતમાં છે. તો જે દલીલના આધાર પર "ઈમ્કાન" (શક્યતા)ની ઈમારત ખડી કરવામાં આવી હતી તે પાયો જ ન રહ્યો જેથી "અલ્લાહ માટે જૂઠ બોલવું "મુહાલ બિજ્રાત" હોવામાં કોઈ શંકા નથી.

બીજા શબ્દોમાં આ રીતે સમજો કે : અલ્લાહ તઆલા બંદાથી જૂઠ સાદિર કરાવવા (બોલાવવા) પર કાદિર છે અને બંદો અલ્લાહ તઆલાથી જૂઠ સાદિર કરાવવા માટે કાદિર નથી. તો કુદરત કોણી વધારે થઈ ?! અલ્લાહ તઆલાની ! અને આયતે કરીમા : ﴿أَعْلَمُ بِكُلِّ شَيْءٍ وَّأَنَا عَلَىٰٓ إِنَّمَا تَعْلَمُ بِمَا يَشَاءُ﴾ "બેશક ! અલ્લાહ દરેક ચીજ પર કાદિર છે." (સ્વ. બકરહ, ૨/૨૦) કિજ્રબે બારીની શક્યતા (રબ તઆલાના જૂઠ બોલી શકવા) પર દલીલ કરવું એટલા માટે યોગ્ય નથી કે આ આયત બિલ ઈતેફાક (એકમતીએ) પોતાના ઉમ્મમ (સામાન્યપણા) પર નથી, કેમ કે ખુદ રબ તઆલા "ચીજ" છે પણ તે પોતાની ફના (નષ્ટ થવા) પર કુદરતવાળો નથી. એ જ પ્રમાણે સૂવા તથા ઊંઘવા પર પણ કાદિર નથી. એ જ પ્રમાણે અને મુહાલાત (અશક્ય ચીજો) પણ તેની કુદરત હેઠળ નથી. જેથી કુલ્લી કુલ્લી એટલે "દરેક ચીજ"થી મુરાદ તે ચીજ છે જે હાદિષ (પછી પેદા થયેલી અને ફાની હોય) તથા મુસ્કિન (શક્ય) હોય. અને જે વાજિબ અથવા મુહાલ (અશક્ય) હોય તે આ આયતે કરીમાના ઉમ્મમાં સામેલ નથી. અને જૂઠ અયબ હોવાના કારણે અશક્ય છે. જેથી આ આયતે કરીમાથી દલીલ પુરવાર નથી થઈ શકતી.

અલ્લાહ તખારક વ તઆલા સર્વ કમાલવાળી સિફતો (ખૂબીઓ) સત્ય સહિત હમેશાંથી હમેશાં માટે

(अजलन अबद्धन) खूबीओ धरावनार छे. कही ए सिफ्तो (खूबीओ) तेनाथी अलग नथी थઈ शकती, ऐटला माटे जूठ तथा दरेक प्रकारनी अयबो तेनाथी मुहाल बिझूजात (आती तौर पर अशक्य) छे.

डे मुसलमान ! हड़ीड़ी कमाल ए छे के ते कमालवाणी नईसे जात मुक्तजीअे जुम्ला कमालत (खुद्दनी जात सर्व कमालोनो तक़जो करनारी) अने मुनाफ्हीये तलव्वुज्जात (अयबोने नकारनारी) होय अने कृतअन (यक़ीनन !) जे एवो हशे तेना पर दरेक अयब तथा खामी "मुहाले आती" (आती तौर पर अशक्य) हशे, के अल्लाहनी जातथी तेनी जातनो तक़जो दूर थवो अथवा अल्लाहनी जात होय अने जातथी विरुद्ध चीजेनुं भेगु थवुं बनेव उघाडी रीते अशक्य छे. अने बेशक ! आपणे अहले सुन्नत आपणा रबने एवो ज मानीए छीअे अने बेशक ! ते साचो कमालवाणो एवो ज छे.

(इतावा रजविय्यह, ६/२७)

उलमाए अहले सुन्नते ऐना बारामां स्पष्ट खुलासाओ करेला छे, ऐमांथी अमे अमुक नक़ल करीए छीअे :

★ खुदा माटे जूठ अशक्य होवा बाबते उलमाए अहले सुन्नतना खुलासा ★

★ "मुसल्लमुष्मूत" अने तेनी शरहे जलील "झवातिहुर्रहमूत" (१/४३)मां छे :

अरबीनो अनुवाद : मोअतज्जलाए अहले सुन्नतने संबोधीने कह्युं के जो अक़ली हुक्म न होय तो किझुबे बारी मुहाले अक़ली ऐटले खुदानु जूठ बोलवुं बोधिक रीते अशक्य न रहे, ज्यारे के अने आपणे सौ मुहाले अक़ली मानीये छीअे.

तो अहले सुन्नते तेमने ए जवाब आप्यो के खुदानु जूठ बोलवुं ऐटला माटे मुहाले अक़ली

(बौद्धिक रीते) अशक्य छे के ए खामी तथा अयब छे, जेथी वाजिब छे के अल्लाह तआलाने तेनाथी अलिप्त तथा पाक माने. अने ऐना बारामां अमारा तथा तमारा वच्ये कोई झघडो (विवाद) नथी केम के एकमतीए बौद्धिक रीते (अक़लन्) अल्लाह तआला माटे मुहाले अक़ली छे.

अनुं कारण ए छे के जूठ अयब छे जे खुदा अे बरहक़ना खुदा होवाथी विरुद्ध अने तेना माटे अशक्य छे.

ए ज कारणे फिलोसोफरो (हुक्मा) जेओ कोई नभी पर ईमान नथी धरावता अने कोई शरीअतने माननारा नथी, तेओ पष्ठ जूठने अयब तथा खुदा तआला माटे अशक्य (मुहाल) जाणे छे.

★ "शहै अक़ाईद"मां छे :- (अरबीनो अनुवाद) : जूठ अयब छे अने अयब अल्लाह तआला माटे मुहाल छे (अशक्य) छे, जेथी अल्लाहनु जूठ बोलवुं शक्य चीजे (मुस्किनात)मांथी नथी, न अल्लाह तआलानी कुदरतमां सामेल छे, जेवी रीते अयबना अन्य सबबो सामेल नथी. दा.त. के जाहिल (अज्ञान) होवुं, लाचार होवुं, शक्य चीजेमांथी नथी, न तो रबनी कुदरतमां सामेल छे.

(शहै अक़ाईद, २/१८५-१८७)

आ घणा ज स्पष्ट शब्दोमां खुलासो छे के अल्लाह तआला माटे जूठ, जेहालत, लाचारी अशक्य बाबतोमांथी छे, केम के ए सौ अयबो छे, अयब तथा खामी रब तआलानी कुदरत हेठा नथी, जेथी अल्लाह तआलाथी जूठ मुहाल बिझूजात (तेनी जातथी जूठ बोलवुं अशक्य) छे.

★ शहै मक़ासिदना 'मुबल्हे कलाम"मां छे :- (अरबीनो अनुवाद) : जूठ ए उम्मतना ईजमाअथी मुहाल (अशक्य) छे, ऐटला माटे के जूठ

બુધિશાળીઓ નજીક એકમતીએ અયબ તથા ખામી છે, અને અયબ અલ્લાહ તઆલા માટે અશક્ય છે કેમ કે એ લાચારી અથવા અજ્ઞાનતા અથવા બેકારની નિશાની છે. (શરૂઆત મફાસિદ, ૪/૧૫૮)

અને તેના લેખકની માન્યતાની ખરાબી સારી રીતે પ્રદર્શિત થઈને સામે આવી જશે, ઈન્શા અલ્લાહ તઆલા ! આપ લખે છે :

"મેં મારી પુસ્તિકા "સુષ્ણાનુસુષ્ણભૂહ અન

અયબિ કિજ્રબિ મફાસિદ"માં ત્રીસ આયતો (નસો) તથા ત્રીસ કંતઈ (યક્રીન) દલીલો થકી સાબિત કર્યું છે કે અલ્લાહ તઆલાનું જૂઠ બોલવું અશક્ય છે. અને એ કે તેના મુહાલ બિજ્રાત (તેની જાતથી જૂઠ અશક્ય) હોવા બાબતે ઉમતના સર્વ ઈમામોનો ઈજમાઅ છે. મુસલમાન જેના દિલમાં તેના રબની અજમત અને તેના કલામનું સમર્થન હોય, જો કંઈ પણ સમજ ધરાવે છે તો તેના માટે આ જ બે અક્ષરો પૂરતા છે :-

પથમ : એ કે કિજ્રબ (જૂઠ) એવી ગંડી, નાપાક

અયબ છે જેનાથી થોડી જાહેરી ઈજજતવાળો પણ બચવા ચાહે છે અને પોતાની તરફ તેની નિસ્બતથી શરમ અનુભવે છે. જો તે અલ્લાહ જૂઝુના માટે શક્ય બન્યું તો તે અયબી, ખામીયુક્ત, નાપાક, ગંડી, ધૃષ્ણાજનક નાપાકીથી ખરડાયેલ થઈ શકે છે. શું કોઈ મુસલમાન પોતાના રબ પર આવું ગુમાન કરી શકે છે ?? મુસલમાન તો મુસલમાન કે તેના માટે તેના રબની અમાન. પણ મામૂલી સમજવાળો યદૂઢી તથા નસરાની પણ આવી વાત પોતાના રબના માટે પસંદ કરશે નહીં. પાકી છે તેને જેના ઈજજત તથા જલાલના પર્દાની આસપાસ કોઈ અયબ તથા ખરાબીનું ફરકવું ફરતાન મુહાલ બિજ્રાત છે, જેની અજમત તથા કુદુસિયતને દરેક અયબ તથા ખરાબીથી બિજ્રાત વિરુદ્ધ છે.

અહલે સુન્નતનો મજહબ એ છે કે સર્વ જહાન હાદિષ તથા નવુ સર્જન પામેલ છે, અને તેને બનાવનારો કદીમ (હમેશાંથી છે) અને કદીમી સિફતો (હમેશાંની ખૂબીઓ)વાળો છે. ન તેનું જે હલ (અજ્ઞાનતાવાળો હોવું) શક્ય છે ન જૂઢા હોવું શક્ય છે,

આ પરથી જાણવા મળ્યું કે આ ફિલ્નાઓથી ભરપુર દૌરમાં "ખુદા જૂઠ બોલી શકે" નો ફિલ્નો ખાસ વહાબીઓએ કાટયો છે, અને જે દલીલના આધારે કાટયો તે કેવળ ધોકો તથા પ્રપંચ જ છે જેવું કે વર્ણવવામાં આવ્યું.

★ દામાને બાગે "સુજ્લાનુસુજ્લૂહ"ના
અમુક જરૂરી લખાણો ★

અમે આ સ્થાને મુજદિદે ઈસ્લામ મૌલાના અહમદ રજાખાં "سُرૂજની એક કિતાબ "દામાને બાગે સુજ્લાનુસુજ્લૂહ"નાં અમુક જરૂરી લખાણો રજૂ કરીએ છીએ જેનાથી "રિસાલા યક રોજી"ની દલીલ

نے ائنام میں کوئی پ्रکار نا ایوب تथا براہی اونی
شکریت اے.

بیچو : اے کے جیسا رے تے نوں کیجھ بھ (جودا) ہوں
شکریت ایوب تو تے نوں سیدھ ک (سایا ہوں) جڑی ن رہیں.
جیسا رے تے نوں سایا ہوں جڑی ن رہیں تو تے نی کری
وات پر سانتوپھ وردی شکریت ؟! درک وات میں اندھے شو
رہے شو کے کدھی جڑی کھلی آپی ہوی ! جیسا رے تے جڑی
بولی شکریت تو اے یکھی نوں کھوی اریو ہوی ہوی کے تے شو
کھلی بولی ن ہوی . شو ائن کوئی نوں د رہے ؟ ایک وات
تے نا پر کوئی ہاکیم کے افسوس رہے جے تے نے دباؤ وات
انے جے وات تے کری شکریت تو ن کر وات دے شو ؟!

ا ! اریو کے وات اے ج وردی شکریت دھو کے بھ
تے نوں وات دھو کے : "ہمے شاں سایا بولیش ! ایک وات
تے شو فرمائی آپیں ہوی کے ماری سرف واتوں سایا ہوی ."

پشا جیسا رے تے نوں جودا ہوں شکریت بنیں تو میڈلے
ج آہا وات دھا تھا فرمائی نا ج سایا ہویا پر شو
سانتوپھ رہی ؟ بھنی شکریت کے پریم جود اے ج بولیو
ہوی !

سارانش کے مआج لواہ ! تے نوں جود بولی ون شکریت
ماں نے دین تھا شریعت انے یہ سلام تھا میلبنت
کوئی نوں اس سلام میں ڈکا شو نہیں رہتے ! بھلے تھا
ساج، جنن تھا جہنم، ہیسا ب تھا کیتا ب،
ہشر تھا نشر کوئی نا پر یہ مان نوں کوئی اریو
نہیں رہتے تو۔ تعلی اللہ عَنْ يَقُولُ الظَّالِمُونَ عَلَّوْا كَبِيرًا
"ا لواہ تھا لالا جلیم میں بکھوار سثی دھنے ج بولن د
ہوی ." (فتابا راجیتھا، بآگ-۶، پے ۷-۲۷۴)

بیچو : آا کاری لے (کھنے ارے) پوتا نا ریسا لالا
یک روی میں جیاں آنا پاک دلیل لبھی ہوی تیاں اے
جہے کری کری کے بھان نوں جود بولی ون شکریت بیچو
پر پشا "میڈن ایتھا بولی جے" (کوئی ایچ کاریو
ا شکریت) جڑر ہوی، پشا دلیل اے رجھ کری جے شو

میڈن ایتھا بولی جے پشا ساہنہ دیا ای آپیں.

جہے رہے کے مادھس نوں جود بولی ون ن میڈن ایتھا
بیچو ایتھا ن میڈن ایتھا بولی جے، بھلے دار را ج
دھیس رات ہجڑا وار بھے ہو، تو جودا پر تے نی
کوئی دھریت ایتھا دھریت جے نا پر کوئی رک نہیں انے
براہی کام آپی ہوی ہوی کے پشا بھانی کوئی دھریت
بندھا یہ لیتی تھا سیمیت ہو کے رجھ کر واتی مجاہل نہیں،
انے شانکا نہیں کے ایتھا دھریت سیمیت دھریت پر
اگر تھا دھریت ہو، تو آریتے شو یہ نسانی کوئی دھریت تے نی
کوئی دھریت کر تاں یہ تھا واتی ن ہوی ؟! کوئی یہ پا ی
وینا تھا را مارے جڑر ہوی کے یہ میتھا بولی جے پر پشا
ن مانو کے یہ نسانی کوئی دھریت لیتھی شر مانی ون تو ن پدے.

تھویریں : آپی وات اے ہو کے اے شاپسے مادھس نا
کاموں بھانی کوئی دھریت لیتھی ایتھا سام جیاں ہو کے مادھس
پوتا ناں کام پوتا نا کوئی دھریت وکھ کرے ہو، آرائیزی ایو
موم ایتھا ایو دھلے سو فریو نوں مجاہل ہوی، ایتھا
سونن تھا ناک یہ نسانی ہی واتی سرف جھانوں ایو
کامو، واسی ایو، ایم لو، ہالتو سو ایتھا لواہ یہ نی
ج کوئی دھریت ایتھا پامے ہوی، آن یو نی کوئی دھریت ایک
جہے رہے کوئی دھریت ہوی نے تا پھیر تھا یہ جا د (ایتھا تھا
لیا واتا) میں کوئی دھلے نہیں، سرف کاری نا تھا
میڈن ایتھا (سیمیت تھا شکریت ایو) پر اس سر کارک
کوئی دھریت بھا س ایتھا لواہ یہ نسانی مارے ہوی، تو جود بولی کے
ساتھ، کوئی بولی کے یہ مان، سونن تھا بولی کے کوئی دھریت،
فرمائی بھر داری بولی کے گوناہ، مادھس لیتھی جے کاری پشا
ویسے تھا ایتھا لواہ یہ نسانی کوئی دھریت ہوئے نوں انے ایتھا لواہ نی
میڈن ایتھا لھو، تے نی ج کوئی دھریت انے تے نا ج ایتھا تھا
لیا واتا پیدا ویسے، پدھی کے وی ریتے شکریت ہو کے مادھس
کوئی کام ایتھا لواہ یہ نسانی کوئی دھریت لیتھی ایتھا ریتے کری شکریت ؟!

مکھی دھمیں ہویں : (اربی ایو ان یو وات) بندھان
دھرک کام ایتھا لواہ تھا لالا نی کوئی دھریت ج ایتھا تھا

આવે છે, બંદાની કેવળ કોશિશ છે. અને મોઅતજલા તથા ફિલોસોફરો કહે છે કે બંદાનું કામ ખુદ પોતાની જ કુદરતથી થાય છે. મોઅતજલાની નજીક શક્યતાની રીતે કે બંદાની કુદરતથી કામનું અસ્તિત્વ પામવું શક્ય છે વાજિબ નથી, અને ફિલોસોફરો નજીક વાજિબના તૌર પર કામનું અસ્તિત્વ પામવું છે કે કામ કરવું અને કુદરતમાં જુદાઈ શક્ય નથી.

પાંચમુ : એને પૂછો માણસને કોના જૂઠ પર કુદરત છે ? પોતાના જૂઠ પર કે ખુદાના ? જાહેર છે કે માણસ શક્તિમાન છે તો કેવળ માણસના જૂઠ પર, ન કે માઝલ્લાહ ! રખના જૂઠ પર. અને વિના શંકાએ માનવનું જૂઠ બોલવું જરૂર રખની કુદરત હેઠળ છે. વળી જો ખુદાનું જૂઠ બોલવું રખની કુદરત હેઠળ ન હોય તો ઈન્સાની કુદરત કેવી રીતે વધી ગઈ ? તે (ઇન્સાની કુદરત) ખુદાના જૂઠ બોલવા પર ક્યારે હતી ? અને જેના પર હતી એટલે માનવીના જૂઠ બોલવા પર, તો એને જરૂર રખની કુદરતે ઘેરેલ છે.

છૃદ્દુ : અમે પૂછીએ છીએ કે ઇન્સાની કુદરત વધી જવાથી શું મુરાદ છે ? એ કે માનવીના મક્કદૂરો (અભત્યારો) બંદો જે વાત પર ફાદિર (શક્તિમાન) છે ગણત્રીમાં ખુદાના મક્કદૂરોથી વધી જશે ?! આ તો ઉધાડી રીતે બાતિલ છે કે જૂઠ તથા સર્વ અયખો સરકારે ઈજૂઝત (રખ)ના માટે સરકારે ઈજૂઝતની કુદરતમાં ન હોવા છતાં પણ તેના અસીમ મક્કદૂરો છે, અને માણસ કેટલીયે નાપાકીઓ પર ફાદિર હોય, છેવટે તેના મક્કદૂરો સીમિત જ રહેશે. અને અસીમને સીમિત સાથે કોઈ નિસ્બત જ નથી હોય શકતી.

હા ! એવું કહો કે એક ચીજ પણ એવી કાઢવી જે માણસની કુદરત હેઠળ હોય અને રહમાનની કુદરત હેઠળ ન હોય એ અશક્ય છે. (અને બેશક ! એવું જ

છે) એને "જિયાદતે કુદરત (કુદરતમાં વધી જવા)થી તાબીર કરેલ છે. તો હવે અમે પૂછીએ છીએ :

એ ખાસ જૂઠ કે જે ઈન્સાનથી અસ્તિત્વ પામ્યું એ ખુદાની કુદરતથી થયું કે ખુદાની કુદરતથી અલગ ?

પ્રથમ તકદીર પ્રમાણે એ કંઈ ચીજ નીકળી જે માણસની કુદરત હેઠળ હતી અને રહમાનની કુદરત હેઠળ ન હતી, કેમ કે એ જે માણસની કુદરતથી થયું તે ખુદ માનો છો કે રહમાનની કુદરતથી થયું, પછી (માણસની કુદરતનું) વધી જવું ક્યાં રહ્યું ?!

બીજી તકદીર મુજબ રહમાન જો કે માઝલ્લાહ ! પોતાના કરોડો જૂઠો પર ફાદિર હોય તે જૂઠ, તે જૂઠના પ્રમાણે નહીં હોય જે માણસથી અસ્તિત્વ પામ્યું, બલ્કે જૂઠ હોવામાં તેના મિષ્યા (જેમ) હશે, અને મિષ્યા પર કુદરત ચીજ પર કુદરત નથી, તે ખાસ માનવનું જૂઠ જે ઈન્સાની કુદરતથી અસ્તિત્વ પામ્યું. તેને સ્પષ્ટપણે ખુદાની કુદરતથી અલગ કહી રહ્યા છો તો ખુદાનું જૂઠ શક્ય બલ્કે હવે અસ્તિત્વ પામેલ માનીને પણ તે કામ ન બન્યું કે એક જે ઇન્સાની કુદરત હેઠળ હતી તે રહમાની કુદરત હેઠળ ન થઈ. તેનો પ્રકાર ખુદાની મક્કદૂર થઈ ન કે ખુદ તે ચીજ. તો તેં ખુદા તથા ઈન્સાનને જૂઠના બારામાં બે સરખા લાચાર માન્યા, કે જૂઠી વસ્તુઓમાંથી જેના પર માણસ ફાદિર છે તેના પર ખુદા ફાદિર નથી, અને જે ચીજ પર ખુદા ફાદિર છે તેના પર માણસ ફાદિર નથી.

એના પર આ મસલામાં **إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَئٍ قَدِيرٌ** (બેશક ! અલ્લાહ તાલાલા દરેક ચીજ પર ફાદિર છે. સૂચિ, બફરહ, ૨/૨૦) પછો છો અને અલ્લાહનું જૂઠ બોલવું અશક્ય જાણનારા મુસલમાનો પર લાચાર માનવાનો આક્ષેપ મૂકો છો, જ્યારે કે તમે પોતે જ તે છો કે ખુદાને બંદાના મક્કદૂરો

(બંદો જેના પર કાદિર છે તેના) પર કાદિર નથી માનતા, ત્યારે જ તો પોતાની વાત ગોઠવવા માટે બંદાના મક્કદૂરાત (અખત્યારો) જેવા મક્કદૂરાત અલ્લાહ તાદાલાની કરીમ જાતમાં ઘડવા ઈચ્છો છો.

એનું દાખાંત આ પ્રમાણે સમજો કે જ્યદા તથા અમ્ર (કાલ્પનિક નામો) બંનેવ પોત પોતાની પત્નીને તલાકુ આપવા પર કાદિર છે, પણ એકબીજાની પત્નીને તલાકુ નથી આપી શકતા. તો દરેક બીજાના મક્કદૂર પર કાદિર નથી, બલ્કે તેની નજીર (પોતાની પત્ની) પર કાદિર છે.

પરંતુ હક્ક ઝૂંઝૂ બંને પર કાદિર છે કે એમનામાં જે પોતાની પત્નીને તલાકુ આપશો તે તલાકુ અલ્લાહની જ કુદરતથી અસ્તિત્વ પામશે તથા મૌજૂદ તથા મખ્લૂક થશે. તો અલ્લાહ તાદાલા જ્યદા તથા અમ્ર દરેકના અયને ફેઅલ (તે જ કામ) પર કાદિર છે અને મિષ્લે ફેઅલ (તેના જોવુ કામ) પર પણ કાદિર છે કે એકનું કાર્ય બીજાનું મિષ્લ હતું. પણ ઈમામુલ વહાબિયાએ તેને ખુદાની કુદરત ન જાણી, બલ્કે કુદરતના માટે એ લાઝિમ જાણ્યું કે જેવી રીતે તેઓ પોત પોતાની પત્નીને તલાકુ આપી શકે છે તેમ ખુદા ખૂદ પણ પોતાની જોરુ^{*}ને તલાકુ આપી શકે.

وَلَا حُولَّ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْعَلِيِّ الْعَظِيمِ

સાતમુ : આ વિવાદ બેશક ! હક્ક હતો કે જેના પર માણસ કાદિર છે એના પર અને એના ઉપરાંત અસીમ ચીજો પર મૌલા ઝૂંઝૂ કાદિર છે. તે (માણસ) જાહેરી અતાઈ કુદરત થકી કાદિર છે અને હક્ક (તાદાલા) હક્કિઝી જાતી કુદરતથી કાદિર છે. પણ આ હક્કને એ કેવી રીતે તદ્દન બાતિલ તરફ લઈ ગયો.

★ જો કહેવામાં આવે કે અલ્લાહ તાદાલા "જોરુ"^{*}થી પાક છે તો અમે કહીશું કે તે "કિગ્રબ" (જૂઠ)થી પાક છે, જેથી જેવી રીતે તેની તરફથી તલાકુની કલ્પના ન થઈ શકવાને કારણે બંદાની કુદરત વધારે નથી થતી, એ જ રીતે તેનાથી જૂઠની કલ્પના ન હોવાને કારણે બંદાની કુદરત તેની કુદરતથી વધારે ન થશે.

માણસનું કોઈ કામને કરવું કસબ (કોશિશ) કહેવાય છે, માણસની જાહેરી કુદરત કેવળ આટલા પ્રમાણમાં છે. હક્કિઝી કુદરત બલ્ક તથા ઈજાદ (પેદા કરવું કે સર્જન)માં તેનો હિસ્સો નથી, તે ખાસ મૌલા ઝૂંઝૂની કુદરત છે. તો આ કલમાંથે હક્કનો હેતુ એ હતો કે માણસ જે ચીજની કોશિશ માટે શક્તિમાન છે, અલ્લાહ તેને પેદા કરવા તથા સર્જન માટે કાદિર છે, કે તે કોશિશ ન હશે બલ્કે એ ખુદાની કુદરત છે. એ શખ્સે એવું ઘડી કાઢ્યું કે માણસ જે ચીજના કસબ (કોશિશ) પર કાદિર છે, રહમાન પણ ખુદ પોતાના માટે તેના કસબ પર કાદિર છે.

■ سُبْحَنَ اللَّهُ رَبِّ الْعَزِيزِ عَمَّا يَصْفُونَ "તો પાકી છે અલ્લાહ અર્શના માલિકને એ વાતોથી જે આ બનાવે છે." (સૂ. અભિયા, ૨૧/૨૨, ફિતાવા રજિવિયાહ, ૮/૨૭૭ થી ૨૭૮)

એવું હોવુ જોઈતુ હતું કે આ "અહલે હદીષ" સહીહ બુખારી તથા સહીહ મુસ્લિમથી અલ્લાહના જૂઠ બોલવાની શક્યતાની સાબિતીમાં કમસે કમ બે ચાર નબવી હદીષો એવી ૨જૂ કરતા જે તાવીલની સંભાવનાથી મેહફૂઝ અને મોહકમ હોત. અમુક અન્ય હદીષો સિહાહ સિતા વગેરેથી પણ સનદરૂપે ૨જૂ કરી શકતા હતા કે અમારા અહલે સુન્તત પર વિરોધ માટે આ પણ પૂરતી છે, પણ એવું ન કરી શક્યા !

હવે અમે નીચે કુર્અન હક્કિમની અમુક આયતો તથા નબવી હદીષો ૨જૂ કરીએ છીએ જેનાથી ધોળા દિવસની જેમ સાબિત થશે કે અલ્લાહ સુખાનાદૂવતાદાલા સૌથી અધિક સાચો છે અને તેની વાતની આસપાસ જૂઠ કે જૂઠનો પડછાયો ફરકી નથી શકતો. (કમશઃ)

—અહાદીષે સહીહેનસે ગ્રેર મુફલિલદીનકા ઈન્હેરાફ)

"ઈદે ગાદીર" હકીકૃતની રોશાનીમાં

મોહતરમ વાંચકો ! ૧૮ જીલ હજ્જને શીઆ લોકો "ઈદે ગાદીર" મનાવે છે, અને કહે છે કે એ દિવસે હજ્જતુલ વિદાઅની વાપસી પર "ગાદીરે ખુમ" સ્થળે નબી કરીમ ﷺ એ હજરત અલી رضي الله عنهનો હાથ પકડીને ફર્માવ્યું, "હું જેનો મૌલા, અલી તેનો મૌલા." નબી કરીમ ﷺ આ ફર્માનથી શીઆઓ સાબિત કરવાની કોણીશ કરે છે કે નબી કરીમ ﷺ એ હજરત અલી رضي الله عنهને આ ફર્માન થકી પોતાના ખલીફા બિલા ફસ્લ (કોઈની વચ્ચે આડ વિના) બનાવ્યા.

૧૮ જીલ હજ્જ જો કે ત્રીજા ખલીફા, રસૂલુલ્લાહ ﷺ ઉભલ જમાઈ હજરત સૈયેદોના ઉઘ્માન ગની રષી ની શહાદતનો દિવસ છે. બરાબર તે જ દિવસે રાઝી શીઆ અને તેમના નક્શે ફુદમ પર ચાલનારા સુનીના પોશાકમાં છુપાયેલા અડધા રાઝી જશે ગાદીર મનાવીને શું સાબિત કરવા ચાહે છે ??

અજબની વાત છે કે હજ્જતુલ વિદાઅ જે તે વખતે મુસલમાનોનો સૌથી મોટો ઈજતેમા હતો તેમાં નબી કરીમ ﷺ એ કોઈને ખલીફા ન બનાવ્યા અને પરત થતાં થોડી સંખ્યાની સામે "ગાદીરે ખુમ" સ્થળે ખલીફાનું એલાન કરી આપ્યું ?! જો બિલાફિતનું એલાન નબી કરીમ ﷺ એ કરવું જ હોત તો તેનો સહીહ તથા બેહતરીન મોકો હજ્જતુલ વિદાઅ હતો. ગાદીરે ખુમ સ્થળે તો નબી કરીમ ﷺ એક વિવાદનો હલ કર્યો અને ફર્માવ્યું કે, "અલીથી નારાજગી ન રાખો, તેમનાથી મહોષ્ભત કરો. જેને હું મેહબૂબ છું તે અલીથી મહોષ્ભત રાખો."

અસલમાં એવું થયું હતું કે માલે ગનીમત હજરત અલી رضي الله عنه એ વહેંચ્યો હતો. વહેંચણી બાબતે અમુક સહાબાએ કિરામ પ્રચૂણانું આજ્માનું ને

નારાજગી થઈ. તો તેમણે "ગાદીરે ખુમ" સ્થળે નબી કરીમ ﷺ ને હજરત અલી رضي الله عنهની શિકાયત કરી. નબી કરીમ ﷺ એ પૂછ્યું, હે બુરૈદા શું તમે અલીથી (આ વહેંચણીના કારણો) નારાજગી અનુભવો છો ? હજરત બુરૈદા એ ફર્માવ્યું, જુ હા ! નબી કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, અલીથી નારાજગી ન રાખો. જેટલો હિસ્સો અલીએ લીધો છે, હક્ક તો એનાથી અધિક હિસ્સાનો બને છે." બુરૈદા એ ફર્માવે છે, ત્યાર બાદ મારી નારાજગી ખત્મ થઈ ગઈ. આ વહેંચણી વગેરેના કારણો અન્ય સહાબાએ કિરામ પ્રચૂણનું એ હજરત અલી رضي الله عنهને આ ફર્માન થકી પોતાના ખલીફા બિલા ફસ્લ (કોઈની વચ્ચે આડ વિના) બનાવ્યા.

હજરત શાબા રضي الله عنه સલમા બિન કહીલથી રિવાયત કરે છે કે મેં અબૂ તુફિલથી સાંભળ્યું કે અબૂ સરીયા અથવા જેણ બિન અરકમ જાઓ રષી મરવી છે. (શાબાને રાવીના વિશે શક છે) કે હુઝૂર નબી અકરમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, "જેનો હું મૌલા છું તેના અલી મૌલા છે." આ હદીષને ઈમામ તિમર્જીએ રિવાયત કરી છે અને કહ્યું કે આ હદીષ હસન સહીહ છે. શાબાએ આ હદીષને મૈમૂન અબૂ અબુ અબુ લ્લાહથી, તેમણે જેણ એરકમથી, તેમણે હુઝૂર નબી કરીમ ﷺ થકી રિવાયત કરી છે. (તિમર્જી, તિબાની તેમજ અનેક કિતાબોમાં આ હદીષ આવેલી છે)

શીઆની કિતાબથી : (૧) બુરૈદા અસલમીએ રસૂલે કરીમ ﷺ થકી હજરત અલીની માલે ગનીમતની વહેંચણીની શિકાયત કરી તો રસૂલે કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, "હું જેનો મૌલા તથા મહબૂબ છું અલી પણ તેના મૌલા તથા મહબૂબ છે. જેથી નારાજગી ન રાખો, ખત્મ કરો.

(શીઆ કિતાબ બહારુલ અન્વર, ૧૯૦/૩૭)

(૨) બુરૈદા અસલમી કહે છે, અમને માલે ગનીમત મળ્યો, રસૂલે કરીમ ﷺ ની તરફ પત્ર

لખ્યો કે વહેંચણી માટે કોઈને મોકલે. રસૂલે કરીમ ﷺ એ અલી અને પોતાનો હિસ્સો પણ કાઢ્યો. અબૂ ઝુરૈદા વહેંચણીની શિકાયત લઈને (ગદીરે ઝુમ સ્થળે) રસૂલે કરીમ ﷺ ની પાસે પહોંચા અને શિકાયત તથા નારાજગી પ્રદર્શિત કરી. રસૂલે કરીમ ﷺ એ ફર્માવ્યું, "અલીએ જેટલું લીધું એનાથી વધીને હિસ્સો છે. જો અલીથી નારાજગી છે તો ખત્મ કરો. જો મહોષ્ભત છે તો વધારે મહોષ્ભત કરો. (શીઆ કિતાબ, કશ્ફુલગમ્મા લારબીલી, ૧/૨૮૩)

સારાંશ : આ હતી અસલ પરિસ્થિતિ કે વિવાદ પર નારાજગી તથા જઘડો ખત્મ કરાવવામાં આવ્યો, બાકી ન તો કોઈ બયઅત લેવામાં આવી અને ન બયઅત તથા બિલાફતનું એલાન કરવામાં આવ્યું. આ હતી અસલ પરિસ્થિતિ જેને જૂદા પ્રપંચી શીઆઓએ ક્યાંથી ક્યાં પહોંચાડી આપ્યું.

"ઈદું ગદીર" કેમ કે શીઆ લોકો ગલત માન્યતા "ખલીફા બિલા ફસ્લ" ના વિવાદમાં મનાવે છે એટલા માટે એ કોઈ ઈદ નથી, તેની કોઈ અસલ (દલીલ) નથી, બલ્કે એ ઝુમ તથા ગુનોહ છે, કેમ કે સૈયદના અલી ﷺ બિલા ફસ્લ ખલીફા નથી બલ્કે ચોથા ખલીફા છે. હજરત સૈયદના મૌલા અલી (ઝુદ ફર્માવે છે) : "મને ખબર મળી છે કે લોકો અબૂ બંક તથા ઉમર પર મને ફરીલત આપે છે. મને અબૂ બંક તથા ઉમર પર કોઈ ફરીલત ન આપે, નહીં તો તેને એ સજા આપીશ જે તોહમત (આક્ષેપ) વાળાઓની સજા હોય છે, એટલે ૮૦ કોરડા મારીશ. (ફાઈલુસ્સહાબા, રિવાયત નં. ૩૮૭)

ગદીરના દિવસ વિશે ઘણું બધું શીઆ કિતાબોમાં છે તેમાંનું મોટાભાગનું જૂદું છે, શીઆઓએ પોતાના તરફથી લખ્યું છે અને નામ અહલે બયત અથવા નબી કરીમ ﷺ નંનું રાખી દીધું છું. ઈમામ જઅફર સાદિક

એ ફર્માવ્યું : "લોકો જેઓ (જાહેરી રીતે) અમારા અહલે બયતના ચાહક કહેવાય છે તેમણે પોતાના તરફથી વાતો, હઠિષો ઘડી લીધી છે અને અમારા અહલે બયતની તરફ સંબંધિત કરી આપી છે કે જે જૂદી છે. તો અમારા અહલે બયતની તરફથી નિસબત કરીને જે કાંઈ કહેવામાં આવે તો તેને જુઓ કે જો તે કુર્અન અને આપણા નબી હજરત મુહમ્મદ ﷺ ની સુન્નત (હઠિષ)ની વિરુદ્ધ હોય તો તેને કદાપિ ફંખૂલ ન કરો. (શીઆ કિતાબ રિજલ કથી, પેજ-૧૩૫, ૧૯૫)

એ જે કહે છે કે ઈસ્લામના નામ પર બનનારા ફિક્રોમાં સૌથી અધિક જૂદા શીઆ છે તેઓ બિલ્કુલ સાચું કહે છે, જેનું સમર્થન ઈમામ જઅફર સાદિક ﷺ ના કથનથી પણ થાય છે. ઈમામ જઅફર સાદિક ﷺ ના ક્રોલથી સ્પષ્ટ થાય છે કે અહલે બયત, ખાસ કરીને હજરત અલી, બીબી ફાતિમા, ઈમામ જઅફર સાદિક, હસન, હુસૈન પ્રચૂણની વાતો જો કુર્અન તથા સુન્નતથી વિરોધાભાસી હોય તો સમજુ લો કે એ તેમનો ફૂલ (કથન) જ નથી, બલ્કે કોઈએ પોતાના તરફથી જૂદું બોલીને તેમની તરફ સંબંધિત કરી આપેલ છે. જેથી કોઈ પણ આલિમ, મુફતી, સૂફી, પીર, ફકીર અને ફિક્રની કોઈ પણ વાત કુર્અન તથા સુન્નત (હઠિષ)ની વિરુદ્ધ હોય તો કદાપિ વિશ્વાસપાત્ર નથી.

ઈમામ જઅફર સાદિક ﷺ ની વાતથી સાબિત થયું કે ફિક્રે જઅફરિયા, ફિક્રે શીઆ, અકાઈદે શીઆ, મજહબે શીઆ જૂદ તથા મકારીનું પોટલું છે. કેમ કે શીઆઓની કિતાબો કુર્અન તથા સુન્નતથી વિરુદ્ધ ભરેલી પડી છે. હા ! શીઆઓની તે વાતો જે કુર્અન તથા હઠિષની વિરુદ્ધ ન હોય તે સ્વીકાર્ય તથા દલીલ બની શકે છે.

(વધુ માટે વાંચો : માહનામા આ'લા હજરત, બરેલી શરીફ, ઓગષ્ટ-૨૦૨૨)

دھیاڈراમાં સુન્ની ઈજટેમામાં શાને જ્યાનુલ આબિદીન رحمۃ اللہ علیہ پર ભયાન

દહ્યાદરા : ખાતે તા. ૨૧-૮-૨૦૨૨ રવિવાર અસર બાદ હફ્તાવારી સુન્ની ઈજટેમામાં હજરત ઈમામ જ્યાનુલ આબિદીન رحمۃ اللہ علیہ પર ભયાન થાયું છે. એ ઈમામ અફરોજ બયાન હજરત મૌલાના ઝહીર મિસબાહી (નિગરાં : સુન્ની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર) એ કર્યું હતું. જેમાં આપની ખૂબીઓ, આપના કમાલાતો, આપની ઈબાદતો, આપનો તકવો, ખૌફે ખુદા વિશે બયાન કરીને જણાવ્યું કે ખરેખર આપણે તેમનાથી મહોષ્યત કરનારા છીએ તો આપણે તેમનો તરીકો અપનાવી જિંદગીને શરીરાતના આદેશોથી શાંશગારી જીવનું જોઈએ, નહીં તો જબાની ફોગટ દાવાથી તેમનો કોઈ ફયાલ મળી શકતો નથી.

★ મૌતુલ આલિમ મૌતુલ આતમ ★

★ લેસ્ટર (યુ.કે) : તા. ૫-૯-૨૦૨૨, ૮-સફરુલ મુઝફુર હિ.સ. ૧૪૪૪, સોમવારના રોજ એક દુઃખ સમાચાર વહેતા થયા કે સુન્ની જગતની મશહૂર હસ્તી હજરત અલ્લામા ડૉ. શાહિદ રગ્ન નઈમી ઈન્દ્રિયામાં થયો હતો. આપે ૧૮૮૮માં યુનિ. ઓફ આગ્રામાંથી બાયોલોજી અને કેમેસ્ટ્રીમાં ડિગ્રી હાંસલ કરી હતી. અને દીની શોખને કારણે આપે દર્સે નિઝામી સુધી પઢાઈ કરી જમિઆ નઈમિયા મુરાબાદાબાદમાં આલિમ ફાજિલ થયા. અને ૧૮૭૮થી ત્યાં જ પઢાવવાનું શરૂ કરેલું. પછી યૂરોપનો સફર કરીને લેસ્ટર યુ.કે. સેન્ટ્રલ માર્સિઝ ઈસ્લામિક સેન્ટરમાં મુખ્ય ખતીબો ઈમામ તરીકે સેવા આપતા હતા. આપ વર્ક ઈસ્લામિક મિશન (યુ.કે.)ના પ્રોસીડન્ટ તરીકે રહ્યા. હજરત અલ્લામા શાહ અહમદ નૂરાની ઈલાહી સાથે રહીને પણ ઈન્ટર નેશનલ લેવલ પર અહલે સુન્નતની ખૂબ બિદમતો કરી છે. આપની દીની મિલ્લી બિદમતોનો ચિતાર લાંબો છે. આપને સરકારે કલાં હજરત સૈયફ મુખ્તાર અશરફ અશરફી જીવાની ઈલાહી બિલાફીત હાંસલ હતી. આપ એક અચ્છા મુક્રિંર હતા. આપના બિતાઓ અહલે સુન્નત અવામના ઈમામ તથા અમલ માટે ખૂબ જ માર્ગદર્શક રહ્યા છે. હજરત એકવાર દહ્યાદરા પણ તશરીફ લાવેલા ત્યારે નાચીજથી ટૂંકી મુલાકાત થયેલી જેમાં આપે ખૂબ દુઓઓ પણ આપી હતી. ૨૪૩૬ કરીમ તેના પ્યારા હંબીબ પ્રસ્તુતિના સદકામાં આપની મગફેરત ફર્માવે, દરજાતની ખુલંદી કરે અને જન્નતમાં આ'લાથી આ'લા મફામ અતા કરે. (આમીન) તંત્રી : બરકાતે ખવાજા-માસિક

★ વતણા : ખાતે (રફીકભાઈ કલાર્ક) : હેરા ઈજિલિશ સ્કૂલ-આમોદ)ના વાલિં મર્ઝીમ મૂસા અલ્લી રઘુ અંગેજું તા. ૨૮-૮-૨૦૨૨, મુા. ચાંદ, ૨૮-મુહર્રમુલ હરામ હિ.સ. ૧૪૪૪, શનિવારના રોજ ૮૭ વરસની ઉમરે ઈન્નેકાલ કરી ગયા. ★ કુરચણા : ખાતે હાફિઝ અબ્દુલ મજૂદ (મુદર્દિસ : દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખવાજા-આમોદ)ના મોટાભાઈ મૂસા અલી મકનનો ૫૫ વરસની વયે બુધવાર તા. ૭-૯-૨૦૨૨ના રોજ ઈન્નેકાલ થયો. ★ દહ્યાદરા : ખાતે અબ્દુલ મજૂદ ક્રીડીવાલાનો તા. ૧૫-૯-૨૦૨૨ના રોજ ઈન્નેકાલ થયો છે. ★ ગોંડલ : ખાતે અબ્દુલ રઝ઼ાકભાઈ કરીમભાઈ નાગાણીના પત્ની સાહેબા જીનતબેનનો ૫૫ વરસની વયે તા. ૨૩-૭-૨૦૨૨ના રોજ ઈન્નેકાલ થયો. ★ ૨૪૩૬ કરીમ તેના પ્યારા મહબૂબ પ્રસ્તુતિના સદકામાં મર્ઝીમોની કરવટ કરવટ મગફેરત ફર્માવે, જન્નતમાં આ'લા મફામ અતા કરે, કુટુંબીજનોને, સહીઓને, ચાહકોને સબ્રે જમીલ અતા કરે. (આમીન) સર્વ મર્ઝીમોના માટે દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખવાજા-આમોદ ખાતે કુર્યાન શરીફનો ખત્મ કરાવીને ઈસાલે સવાબ કરી મગફેરતની હુા કરવામાં આવી હતી. -તંત્રી : બરકાતે ખવાજા (માસિક)

★ દો સાલા મુખ્યાત્મક કોર્સકા આગામી ! ★

તરસાલી : (આદર્શ નગર-વડોદરા) મધ્યસાથે ગુલશને મદીના ખાતે સુની દા'વતે ઈસ્લામી-વડોદરા થકી હજરત મૌલાના જહીર મિસ્થાહી (નિગરાં : સુની દા'વતે ઈસ્લામી-જંબુસર)ની સરપરસ્તીમાં મુખ્યાત્મક સુની દા'વતે ઈસ્લામી મૌલાના શોઅએ રજા ફાદરી (મોટીપુરાવાળા)ની નિગરાનીમાં તા. ૧૭-૮-૨૦૨૨, બુધવારે અસર બાદ બહેનોની દીની તાલીમો તર્ભિયત માટે "બે વરસના મુખ્યાત્મક કોર્સ"ની શરૂઆત મકામી બહેનો માટે કરવામાં આવી છે. જેનો નિસાબ વગેરે તૈયાર કરી દેવામાં આવેલ છે. આલિમા બહેનો થકી પઢાઈ કરાવવામાં આવશે. ઈન્શાઅલ્હાહ ! અલ્હાહ કરીમ તેના હબીબે પાક ﷺના સદકૃમાં બુજુર્ગોના વસીલાથી આ કામમાં ખૂબ પ્રગતિ થાય તથા ખૂબ કામયાબી મળે અને સ્ત્રીઓમાં દીની ઈસ્લામી માહોલ સલામત રહે તેવી હુએ સાથે સંચાલકોને મુખ્યાત્મક બાબુદી ! -તંત્રી બરકાતે ખ્વાજા માસિક

★ પારખેતમાં ઈસ્લાહે મુખ્યાત્મક કોન્ફરન્સ નિમિત્તે સુની ઈજટેમા ★

પારખેત : (તા. જિ. ભરૂચ) ખાતે ૧૨-સફ્રુલ મુઝફ્ફર, હિ.સ. ૧૪૪૪, અંગ્રેજી તા. ૮-૮-૨૦૨૨ જુમાના રોજ "સુની યંગ સર્કલ-પારખેત" થકી ઈશા બાદ ખતીબે જીશાન, આલે રસૂલ ઔલાહે ગૌષે આ'ઝમ હજરત મૌલાના સૈયદ અમીન અલી ફાદરી (નિગરાં : સુની દા'વતે ઈસ્લામી-માલેગાંવ)એ પારખેત મસ્ઝિદ બહાર શાનદાર ઈજટેમામાં અક્ષીદા તથા અમલોની ઈસ્લાહ પર ઈમાન અફરોઝ અસરકારક બયાન કર્યું હતું. મોટી સંખ્યામાં શમ્ખે રિસાલતના પરવાનાઓ પારખેત ઉમટી પડ્યા હતા. સુનિયત પર કાયમ રહીને બદઅક્ષીદાઓથી દૂરી અપનાવીને રખની ઈખાદત નમાજને પાબંદીથી પકડી રાખવા તાકીદ કરી હતી તેમજ સર્વ ઈસ્લામી ફાનૂનો પર ચાલી ઈશ્કે નખીથી દિલોને સજાવીને સર્વ સહાબા તથા અહલે બયતથી મહોષ્ભુત સાથે જિંદગીઓને નૂરાની બનાવવા તથા આખેરતમાં નજીત મળે એ રીતે તમામ મો'મિન મર્દ ઔરતોએ જીવન જીવવું જોઈએ. હજરત હાફિઝો ફારુદ્દીન મકસૂદ અશરફી કાવીવાળા (પેશ ઈમામ દ્યાદરા જામા મસ્ઝિદ)એ તિલાવતે કુર્અન પાક બાદ નઅતો મન્જુબતના ગુલદસ્તા પેશ કર્યો હતા. ઈજટેમા મૌલાના આરિફ રજવી (પેશ ઈમામ : જુમા મસ્ઝિદ પારખેત)ની સાદારતમાં યોજ્યાયો, જેમાં નિઝામત મૌલાના શાક્રિર સાહબ (પેશ ઈમામ : સુની મસ્ઝિદ-પરીએજ)એ નિભાવી હતી. હજરત સૈયદ છોટે સાહબ (પારખેત)ની ફ્રાયાદતમાં મૌલાના અલ્તાફ મિસ્થાહી (નિગરાં : સુની દા'વતે ઈસ્લામી-ભરૂચ), મુફ્તી સાબિર નજીમી મિસ્થાહી તથા હાફિઝ અબ્રુરહીમ બરકાતી (દારુલ ઉલૂમ બરકાતે ખ્વાજા-આમોદ) હાફિઝ સરફરાજ-માંગરોલ, મૌલાના સરફરાજ સાહબ (પગુથણ), પટેલ શાખીર અલી

મફત કિતાબ મંગાવો

ગુજરાતીમાં 'બાગમે મીલાદ'
કિતાબ (નાયત તથા મન્જુબતોનો સંગ્રહ)

સંપાદક : પીર સૈયદ દાદામિયાં બાપુ-રૂપાલ

રૂ. ૧૦/-ની ટપાલ ટીકીટ મોકલી નીચેના સરનામે
પોતાનું પૂરેપૂરુ સરનામું પીન કોડ નંબર સાથે મોકલવું...

સુની મુખ્યાત્મક બિદમત કમિટી

મુ. રૂપાલ, તા. બાવલા, જિ. અમદાવાદ, પિન : ૩૮૨૨૨૦

રજવી (તંત્રી : બરકાતે ખ્વાજા માસિક) વગેરેએ હાજરી આપી હતી. મકામી ઉલમા, હુફ્ફાજ, અઈમ્મા ઉપરાંત ભરૂચ જિલ્લાના અનેક ઉલમા, સાદાત તથા મુખ્યાત્મકોએ હાજરી આપી હતી. વરસાદી વાતાવરણમાં બયાન શરૂ થયા બાદ લગ્બગ પચાસ પંચાવન મિનિટ પછી વરસાદ શરૂ થયેલો તેમાં પણ બયાન જારી રહેલું, છીવટે વરસાદમાં જ સલાતો સલામ હુએ બાદ ઈજટેમા પૂર્ણ થયો હતો.

